

மின்தமிழ் மேடை

“தமிழர் மரபுவளத்தை மீட்டெடுப்போம்”

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை (www.tamilheritage.org)

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

மின்தமிழ்மேடை - காட்சி: 10

ஜூலை – 2017

மின்தமிழ் மேடை

காட்சி: 10

ஜூலை - 2017

“தமிழர் மரபுவளத்தை மீட்டெடுப்போம்”

முன்அட்டைப் படம்: பிரான்சு தேசிய நூலகத்தில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் மின்னாக்கப்பணி

THF
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வெளியீடு

<http://www.tamilheritage.org/>

இதழ் தொகுப்பு: தேமொழி

தலையங்கம்: தமிழர் மரபுவளத்தை மீட்டெடுப்போம்

வணக்கம்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை 2001ம் ஆண்டு அதிகாரப்பூர்வமாகத் தொடங்கப்பட்டது. தொடக்கம் முதல் படிப்படியாகத் தமிழர் வரலாறு, தமிழ் மொழி சார்ந்த ஆய்வு, ஓலைச்சுவடிகள் மற்றும் பழம் நூல்கள் பாதுகாப்பு எனத் தொடர்ந்து பல்வேறு உலகளாவிய தமிழ் நடவடிக்கைகள் இந்த அறக்கட்டளையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில், நீண்ட நாட்களாகத் தமிழகத்தின் இஸ்லாமிய விழுமியங்களையும், வரலாற்றுச் செய்திகளையும், ஆவணங்களையும் பதிவு

செய்யும் ஒரு முயற்சி தொடக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எமக்கு இருந்து வந்தாலும் அதற்குத் தகுந்த வாய்ப்பும் கால அவகாசமும் அமையப்பெறாமல் இருந்து வந்தது.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை மேற்கொண்டு வரும் தொடர்ச்சியான வரலாற்று ஆவணப்பதிவு நடவடிக்கைகளில் தமிழக கிராமப்புற சடங்குகள், நாட்டார் தெய்வங்கள், நாட்டார் செவ்வியல் பாடல்கள், சைவ வைஷ்ணவ ஆலயங்களின் பதிவுகள், சமண வரலாற்றுப் பதிவுகள், கிறித்துவ தேவாலயங்கள் குறித்த பதிவுகள், ஐரோப்பியர்களின் தமிழக வரலாற்று ஆவணங்கள் தொடர்பான ஆய்வு, கல்வெட்டுக்கள், ஓலைச்சுவடிகள், வாய்மொழிப்பதிவுகள், இந்திய வரலாற்றில் ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் ஆய்வுப் பங்களிப்புகள் உள்ளிட்ட பரந்து பட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகளின் தொடர்ச்சியில், இப்பொழுது தமிழக இஸ்லாமியர்களின் பண்பாட்டுப் பதிவுகளையும் இணைத்துள்ளோம். இந்த முயற்சி தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் தொடர்ச்சியான தமிழர் வரலாற்று மின்னாக்க முயற்சிகளில் சிறப்பிடம் பெறுவதாக அமைகின்றது. இந்தச் சிறப்பு வலைப்பக்கத்தினை மே மாதம் தொடங்கினோம். <http://thf-islamic-tamil.tamilheritage.org/>

இஸ்லாமிய வரலாற்றுச் சின்னங்கள், ஆவணங்கள் போன்றவற்றின் பங்கு இல்லாமல் தமிழக வரலாற்றுப் பதிவுகளுக்கான முயற்சிகள் முழுமைபெறாது. இந்தியாவில் படி எடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்களில் அரபு, பர்சியன் கல்வெட்டுக்களும் இடம்பெறுகின்றன. இஸ்லாமிய விழுமியங்கள் எனும் போது பள்ளிவாசல்கள், தர்காக்கள், உணவு, வாழ்வியல் சடங்குகள், மொழிவளம் மற்றும் நினைவுச் சின்னங்கள் ஆகியன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

மதுரை முஸ்லிம்களின் புனிதத் தலங்கள் வரலாறு ♥ 2

தக்கலை பீர்முகமது ஞானப்புகழ்ச்சி பாடல் நிகழ்வு

Admin May 23, 2017

இடம்: தக்கலை பீர்முகமது நினைவிடம்
இந்த வகடாவகடம்...

READ MORE

0 COMMENT

பள்ளிவாசல் மதுரை முஸ்லிம்களின் புனிதத் தலங்கள் வட்டாரம் வரலாறு ♥ 1

மதுரை நகரின் மிகவும் பழமை வாய்ந்த காஜிமார் பள்ளிவாசல்

Admin May 23, 2017

கிட்டத்தட்ட மூன்று கட்டங்களாக கட்டமைக்கப்பட்ட...

READ MORE

0 COMMENT

கட்டுரைகள் தொகுக்க பள்ளிவாசல் மதுரை முஸ்லிம்களின் புனிதத் தலங்கள் வரலாறு ♥ 1

மருதுநாயகம் பற்றிய வாய்மொழி வரலாறு

Admin May 23, 2017

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பனையூரில், இந்து வேளாளர்...

READ MORE

0 COMMENT

திருநெல்வேலி பள்ளிவாசல் முஸ்லிம்களின் புனிதத் தலங்கள் ♥ 1

கடையநல்லூர் பெரிய பள்ளி வாசல்

Admin May 23, 2017

தென்காசியில் இடிந்து 30கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது இந்த...

READ MORE

0 COMMENT

வரலாறு

தக்கலை பீர்முகமது ஞானப்புகழ்ச்சி பாடல் நிகழ்வு

புனிதத்தலங்கள்

தக்கலை பீர்முகமது ஞானப்புகழ்ச்சி பாடல் நிகழ்வு

தமிழில் எழுதப்பட்ட பல இஸ்லாமிய நூல்கள் உள்ளன. பிரித்தானிய நூலகத்தின் ஆசிய நூல்கள் பகுதியில் கிடைக்கின்ற தமிழ் நூல்களில் இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல்களும் அடங்கும் என்பதனை பலரும் அறியாது இருக்கலாம். இந்த நூல்களும் மின்னாக்கம் செய்யப்பட்டு அவற்றையும் தமிழ் ஆய்வாளர்களின் பார்வைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதே நம் அவா.

கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பியர்களின் தென்னிந்திய வருகையின் போது அவர்கள் தங்கள் நாடுகளுக்குக் கொண்டு சென்ற அரிய விலைமதிக்க முடியா அரும்பொருட்களில் ஏராளமான தமிழ் நூல்களும் அடங்கும். அப்படிக் கொண்டு

செல்லப்பட்ட நூல்கள் ஐரோப்பாவின் சில குறிப்பிடத்தக்க நூலகங்களிலும், ஆர்க்கைவ்களிலும் மிகப் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றன. அத்தகைய ஒரு முக்கிய ஆவணப் பாதுகாப்பகம் தான் பாரீசில் இருக்கும் பிரான்ஸ் தேசிய நூலகம். அங்குள்ள நூல்களில் அரியத் தமிழ் நூல்களைப் பார்வையிட சிறப்பு அனுமதி பெற்று பதினைந்து சுவடி நூல்களை மின்னாக்கம் செய்துள்ளோம். தமிழர்கள் எழுதிய பனை ஓலைச்சுவடிகள் என்பதோடு தமிழகம் வந்த பிரஞ்சுக்காரர்கள் அவர்கள் பார்த்த விடயங்களை தாமே தமிழ் கற்று தமிழிலும் பிரஞ்சிலும் எழுதிய நூல்களும் இவற்றுள் அடங்கும்.

ஓலைகளை தீயில் எரித்துக் கொளுத்தியும், ஆற்றில் விட்டு அழித்த தமிழ் மக்களில் சிலரது செயல்பாட்டோடு ஒப்பிடுகையில் தமிழகம் வந்த கிறித்துவ பாதிரிமார்கள் சிலரது தமிழ் நூல்கள் மீதான ஆர்வமும் சிந்தனையும் பாராட்டுதலுக்குரியது. அந்த வகையில் தமிழகத்துக்கு வெளியே அதிலும் குறிப்பாக ஐரோப்பிய நூலகங்களில் பாதுகாக்கப்படும் இத்தகைய நூல்களைப் பற்றிய செய்திகளை பொது மக்களும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை எமது முயற்சிகளைத் தொடர்வோம் எனத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்கின்றோம்.

அன்புடன்

முனைவர்.க.சுபாஷிணி

இந்த இதழில் ...

மின்தமிழ் மேடை - காட்சி: 10; ஜூலை - 2017

இந்த இதழில் “தமிழர் மரபுவளத்தை மீட்டெடுப்போம்”

(மின்தமிழில் ஏப்ரல் 16, 2017 - ஜூலை 15, 2017 வரை பதிவான படைப்புகளின் தொகுப்பு)

தமிழர் மரபுவளத்தை மீட்போம் - தலையங்கம்முனைவர் சுபாஷிணி (பக்கம்: ii)

1. புத்தரும் சாம்பானும்இராம.கி. (பக்கம்: 1)
2. பாரிவேட்டைப. பாண்டியராஜா (பக்கம்: 3)
3. கட்சி எனும் தூய தமிழ்ச் சொல்நூ.த.லோ.சு. (பக்கம்: 6)
4. நம்பியூர்-கோபி-பகுதியில் தொல்லியல் தடயங்களைத்தேடி ஒரு பயணம்து. சுந்தரம் (பக்கம்: 9)
5. பாண்டியன் நெடுமாறனின் இளையான்புத்தூர்ச் செப்பேடுது. சுந்தரம் (பக்கம்: 23)
6. சுந்தரசோழபாண்டியனின் சேரமங்கலம் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள்து.சுந்தரம் (பக்கம்: 29)
7. அமரம்பேட்டில் இருக்கும் வழிப்போக்கர் மண்டபக் கல்வெட்டுகல்வெட்டுத்தகவல் (பக்கம்: 35)
8. சீனிவாசநல்லூர் குரங்கநாதர் திருக்கோயில் கல்வெட்டுகல்வெட்டுத்தகவல் (பக்கம்: 38)
9. மேல்பாடி பள்ளிப்படைக் கோயில் கல்வெட்டுகல்வெட்டுத்தகவல் (பக்கம்: 44)
10. தொட்ட மனூர்க் கோவில் கல்வெட்டுகல்வெட்டுத்தகவல் (பக்கம்: 47)
11. மூன்றாம் குலோத்துங்கன்கி. காளையாசன் (பக்கம்: 54)
12. கிராதன்கி. காளையாசன் (பக்கம்: 57)
13. சிலைகள் வடிக்கும் முறைபழமைபேசி (பக்கம்: 61)
14. தமிழக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்முனைவர்.சுபாஷிணி (பக்கம்: 62)
15. எம் சி ராசா அவர்கள் எழுதிய கிண்டல்கார்ட்டன் நூல்கௌதம சன்னா (பக்கம்: 63)
16. ஜனன மரண ரிஜிஸ்திரார் ஆபிஸ்கோ. செங்குட்டுவன் (பக்கம்: 71)
17. ஊட்டியில் மோயாற்றின் மீது அணை கட்டத் தேவையா?தேமொழி (பக்கம்: 73)
18. சென்னைக்கு அருகே பழமையான ஃபாசில் இலைகள்சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம் (பக்கம்: 77)
19. ஊறெண்ணெய்பழமைபேசி (பக்கம்: 82)
20. பொருள் பொதிந்த பழமைகள்பழமைபேசி (பக்கம்: 83)
21. காட்டம்மாவின் காதல்மு.பார்த்தசாரதி, விகடன் (பக்கம்: 86)
22. இணையத்தமிழ் வளர்ச்சி பற்றிய கேபிஎம்ஜி - கூகுள் ஆய்வறிக்கைதேமொழி (பக்கம்: 91)
23. அமெரிக்க தமிழ்த்திருவிழா 2017பழமைபேசி (பக்கம்: 97)
24. ராட்சஸம்கவிக்கோ அப்துல்ரகுமான் (பக்கம்: 106)
25. பற்று வரவுகவிக்கோ அப்துல்ரகுமான் (பக்கம்: 111)
26. மனத்தின் ஈரம் வற்றிய சமூகம்கௌதம சன்னா (பக்கம்: 113)
27. அறநோன்புபழமைபேசி (பக்கம்: 115)
28. அம்முவனாரின் அழகிய தமிழ்நடைருத்ரா இ.பரமசிவன் (பக்கம்: 116)
29. ஓலைத்துடிப்புகள்ருத்ரா இ.பரமசிவன் (பக்கம்: 119)
30. காந்தன் நெகிழும் கடிவிரல்ருத்ரா இ.பரமசிவன் (பக்கம்: 122)

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் வெளியீடுகள் (பக்கம்: 124)

1. புத்தரும் சாம்பானும்

-- இராம.கி.

புத்தருக்குச் சாம்பான் என்ற விதப்புப்பெயரில்லை. எந்தநூலிலும் அப்பெயரைக் குறிப்பிட்டு நான் கண்டதில்லை. ஆனால் சாம்பான் என்பதற்கு கருப்பு, சாம்பல் நிறத்தான் என்ற பொருளுண்டு. (சம்பாதி/சாம்பாதி என்ற புகார் நகரப் பெயரும் கருப்பு என்ற பொருளில் கிளைத்தது தான். நாகர் என்ற பெயர்ச் சொல்லும் கருப்பிற் கிளைத்தது தான். அதை வேறிடத்திற் பேசவேன். பேசவேண்டும். அதன் தாக்கம் உலகந் தழுவினது.) ஒரு வேளை கருங்கல்லிற் செய்த சிலையின் நிறங்கருதி சாம்பான் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது சாமண்/சமண்/சமன் என்பதும் சாம்பான் என்றாகி இருக்கலாம்.

சமணம் என்ற சொல் வேதமறுப்பு நெறிகள் எல்லாவற்றிற்கும் முதலிற் பொதுப்பெயராகவே இருந்தது. அதில் அற்றுவிகம் (ஆசீவிகம்), செயினம், புத்தம் ஆகிய மூன்றுமேயுண்டு. பின்னால் அற்றுவிகமும் புத்தமும் தமிழகத்தில் அழிந்தபிறகு சமணம் என்ற சொல் செயினரையே குறித்தது.

சாதாரணம், சாமாண்யம்/சாமான்யம் என்று சொல்கிறோமே, அவை சாத்தாரன், சாமன்/சாமண் என்ற சொற்களின் கிளைத்தவை தான். இந்தக்காலத்தில் குப்பன்/சுப்பன் என்ற பெயரில்லாத பொதுமகனுக்கு இட்டுக்கட்டிப் பெயரிடுவது போல, ஒரு காலத்தில் நாவலந்தீவு எங்கணும் சாத்தன், சமணன் என்ற பெயர்கள் நிலவின. சாத்தன் என்ற சொல்லிற்கு அப்படியொரு பொதுப்பொருளை நீலகேசி சொல்லும்.

சாத்தன்>சாத்தாரன்>சாத்தாரணம்>சாத்தாரணம் = சாத்தன் தொடர்பான விதயம் = பொது விஷயம்

சமண்>சமணம்>சாமணம்>சாமான்யம். = சமணன் தொடர்பான விதயம் = பொது விஷயம்

இவ்விரு சொற்களுமே இருபிறப்பிச் சொற்கள். னகரமும் ணகரமும் ஒன்றிற்கொன்று போலியாய்ப் பயன்பட்டு மாறிமாறித் திரிவுகளை உண்டாக்கி யுள்ளன. கி.மு.650 தொடங்கி 1000/1500 ஆண்டுக்காலத்திற்கு வேதநெறியை

மேல்தட்டுக் குடியினரே பெரிதும் போற்றினர். மற்றவர் வேதமறுப்பு நெறிகளையே பெரிதுஞ் சார்ந்திருந்தார். பொதுமக்கள் தேவாரக் காலந்தொட்டே சிறிது சிறிதாக வேதநெறிப்பட்ட சிவநெறி, விண்ணவநெறிக்கு மாறினர். பற்றி(பக்தி)யியக்கத்தின் விளைவு அது. புத்தர் சிலைகளும், அறிவர் சிலைகளும் தீர்த்தங்கரர் சிலைகளும் தூக்கியெறியப்பட்டன. ஒதுக்கப்பட்டன. ஊருக்கு வெளியே தங்கிப் போன ஐயனாராகின. (ஐயனார் கோயில்கள் ஒருகாலத்தில் வேதமறுப்புக் கோயில்கள். அவற்றுள் புத்தர் சிலையோ, ஆதிநாதர், நேமிநாதர், பாரசுவர், மகாவீரர் போன்ற தீர்த்தங்கரர் சிலையோ, மற்கலி கோசாளர் அல்லது பூரணகாயவர் சிலையோ ஐயனார்/சாத்தனார் என்ற பெயரிலிருக்கும்.) ஐயனார் கோயில்களின் தாக்கம் பாண்டிநாட்டில் மட்டும் தங்கிப்போனது. சோழநாட்டிலும், தொண்டைநாட்டிலும் பெரிதும் அழிந்துபோனது. இன்றும் பாண்டிநாட்டிலும் அதையொட்டிய சோழநாட்டுப் பகுதிகளிலும் (இன்னுந் தள்ளி நடுநாட்டுப் பகுதியிலும்) ஐயனார் கோயில்களுக்குக் கூட்டம் வந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் சிவநெறியோடு சமதானம் செய்துகொண்டு அங்கொரு இலிங்கத்தை பதியவைத்து வழிபாட்டைத் தொடர்ந்துகொண்டிருப்பார். இந்தச் சமதானமே இக்கோயில்களை விட்டுவைத்தது. ஆனால் ஐயனாரே கோயிலில் நடுநாயகமாய் இருப்பார். இச்சமயநிலைகள் இன்றும் முறையாக ஆயப்படாதிருக்கின்றன. (பெருங் கற்கட்டுமானங்கள் இல்லாத இக்கோயில்கள் களிமண்ணாலும், ஊரிற்கிடைக்கும் கற்களாலும், காரைகளாலும் கட்டப்பட்டிருக்கும். இவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்கப் பொதுமக்களை விட்டால் யாரிருக்கிறார்? சபரிமலை போல ஒன்றிரண்டு புறனடைகள் வேண்டுமானால் செல்வத்திற் புரளலாம்.) காலவோட்டத்தில் நினைவுகள்/மரபுகள் மங்கிப்போகலாம்.

இராம.கி.

poo@giasmd01.vsnl.net.in

<http://valavu.blogspot.com>

2. பாரிவேட்டை

-- ப. பாண்டியராஜா

தமிழ்நாட்டின் சில மலையோரக் கிராமப்புரங்களில் முயல்வேட்டை என்ற ஒரு வழக்கம் இருந்துவருகிறது. இதைச் சிலர் பாரிவேட்டை என்றும் கூறுவர். அண்மையில் பெரம்பலூர் மாவட்டத்தில் இத்தகைய முயல்வேட்டைத் திருவிழா நடைபெற்ற செய்தி 17-4-2017 அன்று தினமலர் சென்னைப் பதிப்பில் பக்கம் 11-இல் 'முயல்வேட்டைத் திருவிழா - பெரம்பலூரின் வினோதம்' என்ற தலைப்பில் வெளியாகியுள்ளது. அதன் இணைப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

[http://www.dinamalar.com/news_detail.asp?id=1753142]

இந்தச் செய்தியின் சாராம்சம் இதுதான்:

ஆண்டில் ஒருநாள், சில கிராமத்து மக்கள் கம்பு, குத்தீட்டி போன்ற ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு மலையடிவாரத்துப் பக்கம் செல்வர். அங்கு ஒரு திறந்த வெளியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதைச் சுற்றி மூன்று பக்கங்களில் முள்வேலி அமைப்பர். அதன்பின்னர், சுற்றுவட்டாரத்தில் இருக்கும் பகுதிகளில் புதர்களைக் கம்புகளால் அடித்து அவற்றில் இருக்கும் முயல் போன்ற குறுவிலங்குகளை வேட்டைநாய்களின் உதவியுடன் விரட்டத்தொடங்குவர். ஆங்காங்கே நிற்கும் ஆட்கள் தம் பக்கம் ஓடிவரும் விலங்குகளை வேலி அமைத்த பக்கம் திருப்பி விரட்டுவர். இறுதியில் அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடி வேலிப்பகுதியின் வாயை அடைத்து, உள்ளே மாட்டிக்கொண்ட விலங்குகளைப் பிடிப்பர். இதுவே பாரிவேட்டை. பின்னர் அவர்கள் ஊருக்குள் வந்து அந்த விலங்குகளை அடித்துச் சமைத்து ஒன்றாகச் சாப்பிடுவர்.

இந்த நிகழ்வை 'வினோதம்' என்று தினமலர் குறிப்பிடுகிறது. ஆயினும் இப் பழக்கம் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்தில் நிலவி வருகிறது என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

பெரும்பாணாற்றுப்படை இத்தகைய பாரிவேட்டை ஒன்றைக் குறும்படமாய் விவரிக்கிறது.

பகல்நாள்

பகுவாய் சூமலியொடு பைம்புதல் எருக்கித்

தொகுவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி

முள் அரைத் தாமரைப் புல் இதழ் புரையும்

நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கு அற வளைஇ

கடுங்கண் கானவர் கடரு கூட்டுண்ணும் - பெரும். 111-116

இதன் பொருள்: பகற்பொழுதில், பிளந்த வாயையுடைய நாய்களுடன் பசிய புதர்களை அடித்து, குவிந்த இடத்தையுடைய வேலியில் பிணைக்கப்பட்ட வலைகளை மாட்டி, முள்ளுள்ள தண்டுகளையுடைய தாமரையின் புறவிதழைப் போன்ற நீண்ட காதுகளையுடைய சிறிய முயல்களை வேறு போக்கிடம் இல்லாதவாறு வளைத்துப் பிடித்து, கடுமையான கானவர் காட்டில் கூட்டாகச் சேர்ந்து உண்ணும் என்பது இதன் பொருள்.

இன்றைக்கும் நடக்கும் இந்த நிகழ்வு ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகவே இந்தத் தமிழ்மண்ணில் நிகழ்ந்துவருகிறது என்பது நமக்குத் தெரியாமற் போனதுவே வினோதம்!!!

முயல் வேட்டை திருவிழா: பெரம்பலூரில் வினோதம்

பெரம்பலூர்: பெரம்பலூர் மாவட்டத்தில், 23 கிராமங்களில் முயல் வேட்டை எனும் வினோத திருவிழா நேற்று நடந்தது.

பெரம்பலூர் மாவட்டத்தில், ஆண்டுதோறும், சித்திரை முதல் ஞாயிற்று கிழமை, முயல் வேட்டை எனும் வினோத திருவிழா நடப்பது வழக்கம். எசனை, குரும்பலூர் உட்பட, 23 கிராமங்களில், முயல் வேட்டை திருவிழா, நேற்று நடந்தது. மேற்கண்ட கிராமங்களில், வீட்டுக்கு ஒரு ஆண் வீதம், அந்தந்த கிராமத்தின் மாரியம்மன் கோவில்கள் முன், நேற்று காலை, 7:00 மணியளவில் கூடினர். பின், அம்மனுக்கு சிறப்பு பூஜைகள் நடந்தன. கோவில் பூசாரிக்கு அருள் வந்து, வேட்டைக்கு செல்லும்

திசை மற்றும் வேட்டையின் போது, கிடைக்கும் முயல்களின் எண்ணிக்கை குறித்து, குறி சொல்லப்பட்டது. தொடர்ந்து, சிறுவர்கள், வாலிபர்கள், பெரியோர் என, 50க்கும் மேற்பட்டோர், குத்தீட்டி, உருட்டுக்கட்டை, வேட்டை நாய் ஆகியவற்றுடன் வேட்டைக்கு கிளம்பினர். மாலை, 4:00 மணி வரை, வேட்டையில் ஈடுபட்டு, வேட்டையாடிய முயல்களுடன், குறிப்பிட்ட பகுதியில் கூடினர். அவர்களது குடும்ப பெண்கள், அவர்களுக்கு உணவு மற்றும் புத்தாடையுடன், அப்பகுதிக்கு சென்றனர். வேட்டைக்கு சென்ற அனைவரும் குளித்து, புத்தாடை அணிந்து, வேட்டையாடிய முயல்களை, குச்சிகளில் தோரணம் போல் தொங்க விட்டு, மேளதாளங்களுடன் ஆடிப்பாடியபடி, ஊர்வலமாக கோவிலுக்கு வந்தனர். வேட்டையில் கிடைத்த முயல்கள் மற்றும் ஆடு ஆகியவை, சாமிக்கு படையல் செய்யப்பட்டது. முயல் மற்றும் ஆட்டு கறி பங்கு பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் வழங்கப்பட்டது.

துறைமங்கலம் கிராமத்தை சேர்ந்த சோலை கூறியதாவது: பல ஆண்டு காலமாக, இத்திருவிழா சித்திரை மாதம் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. வேட்டையாடிய முயலை, சாமிக்கு படையலிட்டு பூஜை செய்த பின், அதை உண்பதால், குழந்தை பாக்கியம் கிடைக்கும்; உடல் நோய்கள் நீங்கும், மும்மாரி மழை பொழிந்து நாடு செழிக்கும் என்ற நம்பிக்கையிலும், இத்திருவிழா காலங்காலமாக நடத்தப்படுகிறது. இத்திருவிழாவில், சாமிக்கு பலியிடப்படும் முயல் மற்றும் ஆடு ஆகியவற்றின் ரத்தத்தை பூசாரி குடித்து சாமியாடுவார். அப்போது, பெண்களும், ஆண்களும் தரையில் படுத்து, கும்பிட்டு கொள்வர். பூசாரி ஒவ்வொருவராக தட்டி எழுப்பி, அவர்களின் வேண்டுகல் குறித்தும், நிறைவேறுமா, நிறைவேறாதா என்பது குறித்தும் குறி சொல்வார். இவ்வாறு அவர் கூறினார்.

ref: http://www.dinamalar.com/news_detail.asp?id=1753142

Dr. Pandiyaraja
pipiraja@gmail.com
<http://sangamconcordance.in/>

3. கட்சி எனும் தூய தமிழ்ச் சொல்

-- நூ.த.லோ.சு.

"கட்சி"

சங்கநூல்களில் கட்சி எனும் சொல்லின் பயன்பாடுகள் பற்றி நுண்ணிதாய் அறிய ஓர் முற்றிய தொகுப்பு இருத்தல் தகும் எனும் எண்ணத்தில் தொகுக்கப்பட்ட நிரல் இது. எல்லாவற்றிலும் கூட்டம் அல்லது ஓர் இனம் ஒன்றாய் சேர்ந்த நிலை எனத்தான் பொருள் கொள்ளுதல் சிறப்பாகும் என்பது என் கருத்து.

கள் எனும் பன்மைநறு தொடர்புடையது (வேர்)

சங்கப்பாடல்களிலேயே 'கட்சி' என்ற சொல் பறவைகள் (மயில், அன்றில்) விலங்குகள் (மடமா(ன்)) ஆகியவற்றிற்குப் புகலிடம் என்ற பொருளில் புழங்குகிறது என்ற கருத்து பொருந்தும். பல (மயில்கள்-குறும்பூழ்) சேர்ந்துள்ள கூட்டு நிலைதன்னை மட்டும் குறிக்கும் எனலாம். இந்நாளில் உள்ள இடம் எனும் பொருள் நீங்கிய நிலையில் (அரசியல்) கட்சி எனும் பொருள் மிகவும் தகுந்த வடிவத்தில்தான் பயனில் உள்ளது என்பதும் மெய்யே.

அலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலிக்
கலவ மஞ்ஞை கட்சியில் தளரினும்
கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன
நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவன் உகளினும்
[235 மலைபடுகடாம்]

வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற்
கறையணற் குறும்பூழ் கட்சிச் சேக்கும்
வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன
[205 பெரும்பாணாற்றுப்படை]

வல்வாய்க் கவணின் கடுவெடி ஒல்லென
மறப்புலி உரற வாரணம் கதற
நனவுறு கட்சியின் நன்மயில் ஆல
மலையுடன் வெருஉம் மாக்கல் வெற்பன்
[15 அகநானுறு 392]

உச்சி நின்ற உவவுமதி கண்டு
கட்சி மஞ்ஞையின் சுரமுதல் சேர்ந்த
சில் வளை விறலியும் யானும் வல்விரைந்து
[5 புறநானூறு 60]

எற்படு பொழுதின் இனம்தலை மயங்கிக்
கட்சி காணாக் கடமான் நல்லேறு
மடமான் நாகுபிணை பயிரின் விடர்முழை
[10 புறநானூறு 157]

வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவர் ஆட்டக்
கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு
கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்
[1 புறநானூறு 202]

நெருப்பி னன்ன செந்தலை யன்றில்
இறவி னன்ன கொடுவாய்ப் பேடையொடு
தடவின் ஓங்குசினைக் கட்சியிற் பிரிந்தோர்
கையற நரலு நள்ளென் யாமத்துப்
[குறுந்தொகை 160]

பொய்ப்படு அறியாக் கழங்கே மெய்யே
மணிவரைக் கட்சி மடமயில் ஆலும்நம்
மலர்ந்த வள்ளியம் கானம் கிழவோன்
[அயிங்குறுநூறு 250]

வேங்கை வீ உகும் ஓங்கு மலைக் கட்சி
மயில் அறிபு அறியா மன்னோ
பயில் குரல் கவரும் பைம் புறக் கிளியே
[நற்றிணை 13]

வள் இதழ் நெய்தல் கூம்ப புள் உடன்
கமழ் பூம் பொதும்பர்க் கட்சி சேர
செல் சுடர் மழுங்கச் சிவந்து வாங்கு மண்டிலம்
[நற்றிணை 117]

சேணோன் இழைத்த நெடுங் காற் கழுதில்
கான மஞ்ஞை கட்சி சேக்கும்

கல் அகத்தது எம் ஊரே செல்லாது
[நற்றிணை 276]

இதர,

"ளகர"

மெய் ஈற்று

வினை

வினை வழி

பிறந்த பெயர்

ஆள்

மீள்

நீள்

திரள்

தெருள்

மருள்

ஆட்சி

மீட்சி

நீட்சி

திரட்சி

தெருட்சி

மருட்சி

இணையான,

"ணகர"

மெய் ஈற்று

வினை

வினை வழி

பிறந்த பெயர்

காண்

மாண்

சேண்

காட்சி

மாட்சி

சேட்சி

நூ த லோ சு (நூ.த.லோக சுந்தரம்)

மயிலை

selvindls61@gmail.com

4. நம்பியூர்-கோபி-பகுதியில் தொல்லியல் தடயங்களைத்தேடி ஒரு பயணம்

-- து. சுந்தரம்

முன்னுரை:

அண்மையில், திருப்பூருக்கு உறவினர் ஒருவரின் திருமண நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு என் நெருங்கிய உறவுக்கார இளைஞர் - என்னுடைய கல்வெட்டுகள் தொடர்பான தேடல்களை நன்கு அறிந்தவர் - தாம் கோபியிலிருந்து பயணப்பட்டுத் திருப்பூர் திரும்பும் வழியில் நம்பியூருக்கு அருகில் போத்தம்பாளையம் என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ள பெருமாள் கோயிலில் கல்வெட்டு ஒன்றைப் பார்த்ததாகத் தகவல் தெரிவித்தார். உடனே அதனைப் பார்க்கும் ஆவல் மிகவே, கோவையிலிருந்து நம்பியூர் செல்ல முடிவாயிற்று. பயணத்தில் தொல்லியல் ஆர்வர்களான நண்பர்களையும் உடன் அழைத்துச்செல்ல எண்ணி ஓரிரு நண்பர்களுக்குத் தகவல் தந்தேன். கோவைப்பகுதியில் இருக்கும் நண்பர்கள் இருவருக்கு வர இயலவில்லை. அவர்களில் ஒருவர் அவினாசியில் ஆசிரியப்பணியில் இருக்கும் இரமேஷ் அவர்கள். அவர், ஏற்கெனவே இந்தக் கல்வெட்டை நேரில் பார்த்து ஆய்வு செய்திருக்கிறார். எழுத்துகளின் தெளிவின்மை காரணமாகக் கல்வெட்டுச் செய்தியை முழுமையாகப் படிக்கவில்லை என்று அவர் படித்த அளவில் கல்வெட்டு வரிகளை எனக்கு மின்னஞ்சலில் அனுப்பியிருந்தார் (அவற்றின் துணை கொண்டு கல்வெட்டு மீளாய்வு செய்யப்பட்டது.)

சத்தியிலிருந்து, ஆசிரியர் பணியிலிருக்கும் :பவுசியா வந்திருந்தார். இவர், வரலாறு, தொல்லியல் புலங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடும் கற்றல் விருப்பும் கொண்டவர். தனியே, தமக்குத் தெரிந்த இடங்களுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தொகுத்து வைத்திருப்பவர். இவருடைய நண்பர் கோபியைச் சேர்ந்த சிவக்குமார் என்னும் இளைஞர்; தொழில் முறையில் வணிகத்தை ஏற்றிருந்தாலும் வரலாற்று ஆர்வமுடையவர். இத்துறையில் ஈடுபட்டுத் தம்மை மேம்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என எண்ணிக் கொண்டிருந்தவருக்குச் செயல்வடிவில் ஒரு தொடக்கமாக இப்பயணம் அமைந்தது. நம்பியூரில் நாங்கள் மூவரும் சந்தித்துப் போத்தம்பாளையம் பயணப்பட்டோம்.

போத்தம்பாளையம் பெருமாள் கோயில்:

கோயிலின் தோற்றம்

வரலாற்று ஆர்வலர்கள்-கோயில் நிர்வாகியுடன்

போத்தம்பாளையம், அவினாசி-கோபி சாலையில் நம்பியூருக்கும் சேலூருக்கும் இடையில் அமைந்திருக்கும் ஒரு சிற்றூர். சாலையிலிருந்து மேற்கே பிரியும் ஒரு சிறிய சாலையில் பத்து நிமிடப்பயணத்தில் பெருமாள் கோயிலை அடையலாம். கோயிலின் பெயர், வேணுகோபாலசாமி கோயில். பாமா, ருக்குமணி ஆகிய இறைவியரை இருபுறமும் கொண்டுள்ள வேணுகோபாலன். அகன்றதொரு வளாகத்தைப் பெற்றிருந்த கோயில் வடிவில் சிறியது. ஒரு சிறிய கருவறையும் அதையடுத்து ஓர் அர்த்தமண்டபமும் உள்ளன. கருவறை கல்கட்டுமானத்தால் ஆனது. கருவறையின்மேல் ஒருதள விமானம். கோயில் கட்டிடக்கலையில் நாகர விமானம் எனக் குறிக்கப்படும் சதுர வடிவம் கொண்டது. விமானத்தின் தளப்பகுதியில் நான்கு புறமும் நடுவில் கோட்டமும், அதன் இருபுறமும் சில புடைப்புச் சிற்பங்களும் உள்ளன. அவற்றில், மனித உருவங்களும், யானை போன்ற விலங்கு உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. விமானத்தின் நான்கு புறச்சரிவுகளிலும் மகர தோரணங்கள் உள்ளன. விமானத்தின் உச்சியில் கலசம். வழக்கமாகச் செங்கல்லால் அமையும் விமானம் போலன்றி, இது காரையால் மட்டுமே கட்டப்பட்டது எனக் கோயில் தானத்தார் கூறினார். கோயில் முழுதும் காவி வண்ணப் பூச்சு. அர்த்தமண்டபத்தை அடுத்துள்ள முன்மண்டபம், சுற்றுச் சுவரால் மூடப்பட்ட மண்டப அமைப்பைக் கொண்டுள்ளதல்ல; தற்கால அமைப்பில், இரும்புக்குழல் கம்பங்களும், மேலே வேயப்பட்ட உலோகக் கூரையும் கொண்டது.

நினைவுக்கல் சிற்பம்

முன்மண்டபத்தில் அர்த்தமண்டப வாயிலின் வலப்புறமாக, வடக்கு நோக்கிய நிலையில் ஒரு நினைவுக்கல் சிற்பம் காணப்படுகிறது. சிறிய மேடையொன்றில் இச்சிற்பம் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஓர் ஆணின் உருவமும், ஒரு பெண்ணின் உருவமும் கொண்ட சிற்பம். கோயில் கட்டுவித்தவராயிருக்கக் கூடும்; அல்லது கோயிலில் திருப்பணி செய்தவராய் இருக்கக் கூடும். மனைவியருடன் உள்ளார். ஆணின் சிற்பத்தில், ஆணின் வலக்கையில் சேகண்டி எனப்படும் இசைக்கருவியும், இடக்கையில் சங்கும் காணப்படுகின்றன. பெண் சிற்பம், இரு கைகளைக் கூப்பி வணங்கும் நிலையில் காணப்படுகிறது. வைணவச் சிறப்புச் சின்னங்களான சங்கும், ஆழியும் (சக்கரம்) ஆண், பெண் இருவரின் தோள்பகுதிகளில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண், பெண் இருவரும் கழுத்து, கைகள், கால்கள் ஆகியவற்றில் அணிகலன்கள் பூண்டிருக்கிறார்கள். இருவருமே கால்கள் வரை ஆடை அணிந்துள்ளனர். ஆடை மடிப்புகள் கோடுகளால் புலப்படும்படி செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இருவரின் கால்களுக்கு நடுவில் அமைந்த இடைவெளியில், ஒரு காளை மாட்டுச் சிற்பம் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. சிற்பத்தில் வடிக்கப்பட்டவர், கால்நடைச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இடையராய் இருக்கலாம் என்ற கருத்தை இக்காளை மாட்டுருவம் சுட்டுகிறது. புடைப்புச் சிற்பமாக இருப்பினும், பலகைக் கல்லில், சிற்பங்களின் கழுத்துப்பகுதியிலும், இடைப்பகுதியிலும் சிறு சிறு துளைகள் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிற்பங்களின் வடிவமைப்பு பிற்காலத் தோற்றம் கொண்டிருப்பதால், சிற்பத்தின் காலம் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என்று கொள்ளலாம்.

பலகைக்கல் கல்வெட்டு:

அர்த்தமண்டபத்தினுள், தென்மேற்கு மூலையில், ஒரு பலகைக் கல் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அதில்தான் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டின் மேல் பாதிப்பகுதியில் புடைப்பு உருவங்களும், கீழ்ப்பாதிப் பகுதியில் எழுத்துகளும் உள்ளன. நாயக்கர் ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து கல்வெட்டுகளில் கதிரும், நிலவும் செதுக்கப்படும் வழக்கம் உள்ளது. செய்யப்பட்ட தன்மம் (கொடை), கதிரும் நிலவும் உள்ளவரை அழியாது, இடைநிறுத்தம் இல்லாது தொடரவேண்டும் என்னும் கருத்தின் குறியீடாகவே இது கொள்ளப்படுகிறது. கல்வெட்டு வாசகத்திலும் “சந்திராதித்தியவரை” என்ற தொடர் இதைக்குறிக்கும். இவ்வழக்கத்தையொட்டி, இக்கல்வெட்டின் தலைப்பகுதியில் இரு ஓரங்களில் கதிரும் நிலவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நடுப்பகுதியில், வைணவக் குறியீடான திருமண் (நாமம்) உருவம் உள்ளது. அடுத்த நிலையில், ஆழியும் சங்கும் ஒரு பீடத்தின் மீது நிறுத்தப்பட்டதுபோல் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வுருவங்களுக்குக் கீழ், பத்து வரிகள் கொண்ட எழுத்துப்பொறிப்பு உள்ளது. எழுத்து மொழியும், சொற்களைச் சரியாகக் கையாளும் திறமையும் இல்லாத ஒரு கல்தச்சர் எழுத்துகளைப் பொறித்திருக்கவேண்டும். காரணம், பிழையான சொற்கள். எழுத்துகளின் வரிவடிவமும் திருத்தமாக இல்லை. கல்வெட்டு வரிகளில் காலக் குறிப்பு எதுவுமில்லை, சர்வதாரி வருடம் என்பதைத் தவிர. கல்வெட்டின் எழுத்தமைதி,

சர்வதாரி என்னும் ஆண்டுக்குறிப்பு ஆகியன கொண்டு, கல்வெட்டின் காலம் கி.பி. 1888 ஆகலாம் எனக் கருத வாய்ப்புள்ளது. எனவே, நினைவுக்கல்லின் பழமையும், கல்வெட்டின் பழமையும் இருநூறு ஆண்டுகளுக்குள் அமைகின்றன. கோயிலின் பழமையையும் இருநூறு ஆண்டுகள் அளவில் நிலைநிறுத்தலாம்.

கல்வெட்டுப்பாடம்:

- 1 சுமணயன சிலை (சபை?)
- 2 சறுவதரி வருச
- 3 ம் அப்பிசை மதம்
- 4 15 தேதி செல்லி
- 5 ன குப்பயி மள்
- 6 பாகாயி சி
- 7 (லை?) வய்த ன்ம
- 8 முதல் பெரு ம்
- 9 த(க)ன கொபால்
- 10ப்பட

முன்னரே குறித்தவாறு,
கல்வெட்டை எழுதியவர்
மொழியறிவுக் குறைபாடு
கொண்டவராக
இருக்கவேண்டும் ஏனெனில்,
சொல்லவந்த சேதி என்ன
என்பதைச் சரியாக எழுதத்
தெரியவில்லை என்பதை
மேலே கல்வெட்டின் வாசகம்
தரும் குழப்பத்திலிருந்து

உணரலாம். சர்வதாரி என்னும் சொல் தமிழ் ஆண்டைக்குறிக்கும் வடசொல். அதனை தமிழ்வடிவத்தில் "சருவதாரி" என எழுதலாம். ஆனால், இங்கே, இடையின் "ரி" எழுத்து, வல்லின "றி" என்பதாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. மேலும், "தாரி" என்னும் நெடில், "தரி" என எழுதப்பட்டுள்ளது. முதல் வரியில் "சு ம ண ய ன" ஆகிய எழுத்துகள் எந்தப்பொருளையும் தரவில்லை. முதல் வரியின் இறுதிச் சொல், "சபை" என்றும், "சிலை" என்றும் படிக்கும் வகையில் குழப்பமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. "மாதம்" என்பது "மதம்" என எழுதப்பட்டுள்ளது. "குப்பயி", "பாகாயி" ஆகிய சொற்கள் காணப்படுகின்றன. மீண்டும் "சிலை" என்று பொருள்படும்படி ஒரு தெளிவற்ற சொல். "வைத்த" என்னும் சொல்லை "வய்த" என்று எழுதியிருப்பதாக நாம் யூகம் கொள்ளுமாறு ஒரு சொல் மயக்கம். இதேப்போன்று, "முதல் பேரு" என்பதன்

பொருள் தெளிவாகவில்லை. “கொபால” (கோபால) என்னும் சொல், இறைவனின் பெயரான “வேணுகோபால” என்பதைக் குறிக்கிறதா, இல்லை, “தனகோபால்” என்னும் வேறொரு ஆள் பெயரைக் குறிக்கிறதா என்பதும் மிகுந்த ஐயத்தை எழுப்புகிறது. முதல் வரி, “சுவாமி சிலை” என்று ஊகிக்கும்படியாகவும் உள்ளது. முடிவாக, கல்வெட்டு, இறைவனின் சிலையைச் செய்து கொடுத்தது பற்றியோ, கோயிலுக்குச் செய்த ஏதோவொரு தன்மத்தைப்பற்றியோ கூறுகிறது எனக் கொள்ளலாம். அந்தச் செயல் நடைபெற்ற ஆண்டு சர்வதாரி என்பது மட்டும் தெளிவாகிறது. அறுபது ஆண்டுகள் கொண்ட தமிழாண்டுகளின் சுழற்சியில், கி.பி. 1888, கி.பி. 1828 ஆகிய இரு ஆண்டுகளில் சர்வதாரி ஆண்டு அமைகிறது. இவ்விரு ஆண்டுகளில் ஓர் ஆண்டினைக் கல்வெட்டின் காலமாகக் கொள்ளலாம்.

தும்பிக்கை ஆழ்வார்:

தும்பிக்கை ஆழ்வார் என்னும் விநாயகரைப்பற்றி இணையத்தில் (விக்சனரி) காணப்பட்ட செய்தி இங்கு தரப்படுகிறது.

தும்பிக்கை ஆழ்வார்

"இந்து சமயக் கோட்பாடுகளில் விநாயகரை வணங்காமல் எந்தச் செயலையும் செய்யக்கூடாது. எடுத்த காரியம் வெற்றிகரமாக முடிய விநாயகரை வழிப்பட்டேயாகவேண்டும். விநாயகர் சிவபெருமானின் மகன். தீவிரமாகத் திருமாலை வழிபடும் வைணவர்கள் சிவன் தொடர்புடைய எதையும் கொண்டாடமாட்டார்கள். ஆனால் இந்து சமய நெறியின்படி ஒரு காரியத்தை

தொடங்கும்போது விநாயகரை வழிபடுவது கட்டாயம். இந்த நிலையில் வைணவர்கள் விநாயகரையே வைணவ சமய சம்பந்தப்பட்டவராக்கி, விநாயகர், கணபதி என்றெல்லாம் அழைக்காமல் ' தும்பிக்கை ஆழ்வார்' என்று வைணவப் பெயரிட்டே வணங்கினார்கள். பெரும்பாலும் விநாயகரின் திருவுருவத்தை வழிபடாமல் சொல்லும் மந்திரங்களில் அவரை வேறு பெயர்களால் கொண்டாடுவர். சில சந்தர்ப்பங்களில் திருவுருவம் தேவையென்றால் விநாயகருக்குத் திருநீறு (விபூதி) அணிவிக்காமல் வைணவ முறைப்படி திருமண் (நாமம்) இட்டு வணங்குவார்கள். சில வைணவக் கோயில்களில் விநாயகரை இந்தக் கோலத்தில் மிக அரிதாக இன்றும் காணலாம்..எனினும் இந்த வழக்கம் தற்காலத்தில் வைணவர்களிடையே பெரிய அளவில் நடைமுறையில் இல்லை என்றே கொள்ளலாம்..”

இத்தகைய பிள்ளையாரின் சிற்பம் இக்கோயிலில் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு தனிச் சன்னதியைக் கட்டி அதில் வைணவப்பிள்ளையாரை எழுந்தருள் செய்திருக்கிறார்கள். பிள்ளையாருக்கு இரு கைகள் மட்டுமே உள்ளன. ஒரு கையில் சங்கும், மற்றொரு கையில் ஆழியும் ஏந்தியிருக்கிறார்.

ஒண்டி முனியப்பன் கோயில்

அடுத்து, நாங்கள் செல்ல வேண்டிய இலக்கு, கோபி-சத்தி சாலையில், பங்களாப்பதூர், தூக்கநாயக்கன்பாளையம் ஆகிய ஊர்களுக்கு அருகில் உள்ள மத்தாளக்கோம்பு என்னும் இடம். போகும் வழியில் பங்களாப்பதூர்ச் சாலையின் ஓரத்திலேயே ஒரு முனியப்பன் கோயில். ஒண்டிமுனியப்பன் என்னும் பெயருடைய இந்தக் காவல் தெய்வம் நாட்டார் வழிபாட்டு மரபில் நீண்ட காலமாக இங்குள்ளது. கிராமத்து மக்களின் நம்பிக்கைத் தெய்வமும் கூட. அவருக்கு ஏன் ஒண்டி முனியப்பர் என்று பெயர்? காரணம் தெரியவில்லை. ஒற்றையாய் இருப்பது காரணமாகலாம். பல கோயில்களில், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முனியப்பன் சிலைகளைக் காண்கிறோம். இப்பகுதி மக்கள் தம் உள்ளக்கிடக்கையை வேண்டுகோளாக முனியப்பனிடம் வைக்கிறார்கள். வேண்டுவதை நிறைவேற்றித்தரும் ஆற்றல் பெற்றவர் முனியப்பன் என்று மக்களுக்கு அசையாத நம்பிக்கை.

உருவாரம்

கிராமத்து எளிய மக்கள் தம் எளிய விருப்பங்கள் நிறைவேறவும், தம் அன்றாட வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் இடர்கள் நீங்கவேண்டியும் முனியப்பனிடம் நேர்ந்துகொண்டு, நேர்த்திக் கடன் கழிக்கும் பாங்கில், மண் பொம்மைகளைச் செய்து

கோயில் வளாகத்தில் வைத்து வழிபடுகிறார்கள். இப்பொம்மை உருவங்களை உருவாரம் என்று அழைக்கிறார்கள். நிறைய மனித உருவங்கள்; பெரியவர்கள், சிறார் ஆகியோரின் உருவங்கள். கால்நடைகள், நாங்கள் ஆகியவற்றின் உருவங்களும் உள்ளன. அவற்றின் ஊறுகளையும் முனியப்பன் களைகிறார். பாம்பைக் கண்ட அச்சம் விலகப் பாம்புப்பொம்மைகள். கால்களின் ஊறு களையத் தனியே பொம்மைக் கால்கள். படிப்பு வரவேண்டிப் புத்தகத்துடன் மாணவன் பொம்மை. ஒரு மரத்தில் இரும்புச் சங்கிலிகள். அவை எதைக்குறிக்கின்றன எனத் தெரியவில்லை.

மத்தாளக்கோம்புப் பிள்ளையார்:

விநாயகர் கோயில்

மத்தாளக்கோம்பில் ஒரு புதுமையான பிள்ளையார் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். பழமையான அரசமரத்தடியில். மத்தாளக்கோம்பு விநாயகர் என்னும் பெயருடன் விளங்கும் இந்த விநாயகர் சிற்பம் புதுமையானது; மாறுபட்டது. இரு கைகளுடன் திகழும் விநாயகர் தம் இடது கையால் "ட" வடிவில் உள்ள தும்பிக்கையைத்

தாங்கிப்பிடித்திருக்கிறார். நீள்வட்ட வடிவில் தலை; ஆனைமுகத்தில், ஆனைச்செவியைக் காணவில்லை. செவிப்பகுதியிலிருந்து சரியும் தோள்பட்டைகள் இரண்டும் பருத்தும், கைகள் இரண்டும் மெலிந்தும் காணும் முரணிய தோற்றம். உருண்டும் திரண்டும் வழக்கமாய்க் காணப்படும் “குண்டு வயிற்”றைக் காணவில்லை. சதுரவடிவில் புடைத்த வயிற்றுப்பகுதி. வயிற்றை ஒட்டி, மடித்த குள்ளக் கால்கள்.

மத்தாளக்கோம்பு விநாயகர்

தும்பிக்கை இல்லையெனில் அது ஒரு பிள்ளையார் சிற்பம் என நம்ப இயலாது. சிற்ப வேலைப்பாடுகள் எவையுமின்றி வடிக்கப்பட்ட ஒரு பழங்கற்சிலை. அழகு இங்கு முதன்மையல்ல; “நான் தும்பிக்கையைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அதை மட்டும் பார்; நீ நம்பிக்கையை விடாமல் பற்றிக்கொள்” என்று சொல்லாமல் சொல்லும் குறிப்பின் உருவம்தான் இந்தப் பிள்ளையார்.

மத்தாளக்கோம்புச் சுனைநீர்க் குளம்

மத்தாளக்கோம்பில், பிள்ளையார் கோயிலுக்கருகில் ஒரு சிறிய குளம் உள்ளது. உண்மையில், இது குளமல்ல. இயற்கையாய் அமைந்த ஒரு நீருற்று. ஐந்நூறு ஆண்டுகளாய் வற்றாமல் ஊற்றெடுத்து வரும் நீர் நிலை. குளம் போல் தேங்கிப் பின்னர் வழிந்து அடுத்துள்ள வாய்க்கால் வழியே வெளியேறி, வாநி (பவானி)யாற்றுடன் கலக்கிறது. இந்த நீருற்று பற்றி, தூ.நா. பாளையம் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் இராமசாமி அவர்கள் ஓரிரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நாளிதழொன்றில் செய்தி வெளியிட்டுள்ளார். அச்செய்தியில் அவர், அங்கே படிக்கட்டுகளில் கல்வெட்டு காணப்படுவதாகவும், கல்வெட்டு படிக்கப்படும்போது மேலும் சில செய்திகள் தெரியவரும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஆசிரியர் பவுசியா அவர்களும் முன்பு இங்கு வந்திருந்தபோது கல்வெட்டைக் கண்டிருக்கிறார். கல்வெட்டைப் படிக்கும் ஆவலிலேயே நாங்கள் தற்போது இங்கு வந்தோம்.

குளத்துப் படிக்கற்களில் கல்வெட்டு

குளத்தின் படிக்கட்டுகளில் உள்ள இரண்டு கற்களில் எழுத்துகள் காணப்பட்டன. கற்களின் மேற்பரப்பு செம்மைப்படுத்தப்படாமல், கரடு முரடாக இருந்த நிலையிலேயே அவற்றின்மீது எழுத்துகளைப் பொறித்திருக்கிறார்கள். எனவே, கற்களில் இயல்பாய் இருக்கும் பள்ளங்களினூடே எழுத்துகளும் இருப்பதால், எழுத்துகள் புலப்படவில்லை. சுண்ணப்பொடியை நீரில் குழைத்து, கற்களின்மீது பூசிக் காயவிட்டபின், ஓரளவு எழுத்துகள் புலப்பட்டாலும் கல்வெட்டு வாசகங்களை முற்றாகப் படிக்க இயலவில்லை. சில சொற்களை மட்டும் படிக்க இயன்றது. நீருற்றைச் சுற்றியும் படிக்கட்டுகள் அமைத்துக் கொடுத்துக் குளம்போல் கட்டிக்கொடுத்தவர் யார் என்பதைக் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. தூக்கநாயக்கன் பாளையத்தைச் சேர்ந்த மூக்கண்ண கவுண்டர் என்பவர் இந்தப் பணியைச் செய்துள்ளார்.

முடிவுரை:

மத்தாளக்கோம்பு பிள்ளையார் கோயிலையும், நீருற்றையும், கல்வெட்டையும் பார்த்து முடித்ததும், இப்பகுதியின் தொல்லியல் தடயங்களைத் தேடி மேற்கொண்ட எங்கள் பயணம் நிறைவுற்றது. பயண இறுதியில், தூ.நா. பாளையத்தில், வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் இராமசாமி அவர்களையும் சந்தித்துப் பேசினோம். அவர், மத்தாளக் கோம்பு பற்றி அவர் வெளியிட்ட நாளிதழ்ச் செய்தியைக் காண்பித்தார்.

து.சுந்தரம்

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.

doraisundaram18@gmail.com

அலை பேசி : 9444939156

5. பாண்டியன் நெடுமாறனின் இளையான்புத்தூர்ச் செப்பேடு

-- து. சுந்தரம்

இச்செப்பேட்டைப் பற்றி ஆவணம்-2007 இதழில் வெளியான விரிவான ஆய்வுக்கட்டுரையில் உள்ள முதன்மைச் செய்திகள் இங்கு குறுக்கமாகத் தரப்படுகின்றன.

1. அழகிய செய்யுள் நடையுடன் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் வடமொழிச் சுலோகங்கள். நடுவில் தமிழ்ப்பகுதி. சுலோகங்கள் கிரந்த எழுத்துகளாலும், தமிழ்ப்பகுதி வட்டெழுத்துகளாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன.
2. செப்பேடு நெடுமாறன் ஆட்சிபுரிந்து நூறாண்டுகள் கழித்து எழுதப்பட்டது.
3. மன்னனின் வேறு பெயர்கள்: மாறவர்மன் அரிகேசரி, சேந்தன் மாறன் அரிகேசரி, பராங்குசன், நெல்வேலி வென்ற நின்றசீர் நெடுமாறன், கூன்பாண்டியன்.
4. திருஞானசம்பந்தரின் காலத்தவன்.
5. செப்பேட்டின் காலம் கி.பி. 676 ஆகலாம். நெடுமாறனின் 36-ஆம் ஆட்சியாண்டு.
6. செப்பேட்டில் இவ்வரசனின் தந்தை பெயர் “ஜயந்தவர்மன்” என்றுள்ளது. கட்டுரை ஆசிரியர்கள் இப்பெயரைச் “செழியன் சேந்தன்” என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

(இக்கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பு: ஜயந்தன் என்னும் வடமொழிப்பெயர் தமிழில் சேந்தன் என்று மருவி வழங்குவது கருதத்தக்கது. இது போன்ற மற்றொரு அரசன் பெயர் நினைவுக்கு வருகிறது. தொல்லியல் துறையின் “கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் கல்வெட்டுகள்” நூலில், கொங்குநாட்டை ஆண்ட வீரகேரளர் அரசர்களில் ஒருவனாக அதிசய சோழன் வீரநாராயணன் என்பவனின் பெயர் குறிப்பிடப்படுகிறது. அரசனின் பெயரில் “அதிசயம்” எப்படி வந்தது? இந்த ஐயம், இக்கட்டுரை ஆசிரியர், உடுமலை-மூணாறு சாலைக்கருகில் அமைந்துள்ள தளிஞ்சி என்னும் ஓரூரில் பார்த்த கல்வெட்டில், இவ்வரசனின் பெயர், கிரந்த எழுத்தான “ஜ” கலந்து “அதிஜெயசோழன் வீரநாராயணன்” என்று எழுதப்பட்டிருந்ததைப் படித்தபோது நீங்கியது.)

7. இச்செப்பேட்டில், பாண்டியர் கால உக்கிரன்கோட்டைப்பகுதியில் உள்ள களக்குடி என்னும் ஊர் குறிப்பிடப்படுகிறது.
8. சோழநாட்டுப் பிராமணன் நாராயணபட்ட சோமயாஜி என்பவனுக்குப் பாண்டியன் பிரமதேயமாக அளித்த ஊர் ஆசி நாடு என்னும் சிறு நாட்டுப்பிரிவில் இருந்தது. ஆசி நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த கம்பலை என்னும் மறக்குடித் தலைவனை வென்று அவனுடைய நிலத்தைக் கொடையாக அளித்தான்.
9. மேற்சொன்ன ஆசிநாடு இன்றைய கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோயில் வட்டப் பகுதியாகும். இளையான்புத்தூர் இப்பகுதியில் இருந்திருக்கலாம்.
10. மறக்குடி மக்களின் நிலங்களை அரசனின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் உள்ள ஊர்களாக மாற்றிப் பிராமணர்க்கு வழங்கியபோது அதற்கு மறக்குடித் தலைவர்களிடமிருந்து எதிர்ப்புத் தோன்றியது. அதனை முறியடித்து நெடுமாறன் பிரமதேயத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளான். மறக்குடி மக்கள் பிராமணர்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து பிரமதேயங்களுக்குரிய அரச ஆவணங்களை அழிக்கிறார்கள். இந்தக்கிளர்ச்சி, தளவாய்புரச் செப்பேட்டில் “மறக்கேடு” என்று குறிப்பிடப்பெறுகிறது. இத்தகைய மறக்கேட்டினால் ஆவணங்களை இழந்தவர்கள் மீண்டும் உரிமை கோரி எழுதியதன் காரணமாகவே, அரசனின் ஆட்சிக்கு நூறாண்டுகள் கழித்து இந்த ஆவணம் எழுதப்பட்டுள்ளது.
11. ஆவணத்தைச் செப்பேட்டில் பொறித்து நிறைவேற்றும் “ஆணத்தி” (அதிகாரி)யின் பெயர் அண்டநாட்டுக் குண்டூர்க் கூற்றத்துச் குமரன் தாயன் வடதரன் ஆகும். குண்டூர்க் கூற்றம் இன்றைய ஒட்டன்சத்திரம் பகுதியாகும்.

Handwritten text in Tamil script, likely a religious or philosophical manuscript. The text is densely packed and covers the entire page.

Handwritten text in Tamil script, likely a religious or philosophical manuscript. The text is densely packed and covers the entire page.

செட்டுப் பாடகம்

முதலாம் ஏடு - முடிபக்கம்

1. புவோதபு, வல்லுதா, பூபாத புவதா மணி கருத்தியே
2. உத் பாவதாத் கருத் பூதென நிர்வயாணாபுபுத்யென நருணாப
3. திருமரு வீற்றிகுத்தியுத மாதக பூதிவலித்தயை
4. உ தாவகங்கள் பல பரபதித் தூரங்கத்தியினிசை
5. உ சீர்த்து ஒருங்குவகல் கவிட்டுளானு கருங்கடலீர்
6. உ கருட வென்றி வெவொன்றேந்தி திளையோன் வழி
7. த்தோன்றி அயிது கடைத்தமரந்தீடருது அமரசுளினோ
8. உத்தா, கருத்திருந்து மதரையன்றன் மணிமுடி மி
9. னை விக்கிரமத்தாய் வளை உடைத்து மெலாதவர்
10. மெலிமெய்த தேவனாரும் செருவென்று அரீஜனத் த
11. னை பளிப்பப் பரிஜனம் பரிவுநீங்கியு னப்
12. வெண்ண வளமில் உடன்று பாத்தலில் தியிர்
13. ந்து காட்டிச் செருவென்று கனம் மெட்டுப் பொருது
14. தம்புகழ் பாப்பித் திருநீக் கதி, துபாறு புவ
15. த்துத் தேர்வேந்தர் தவையளிப்ப னாருத வழத்து

இரண்டாம் ஏடு - முடிபக்கம்

16. டுசென்று மஹபூதம் பொருது கீண்டு பூதங்களைப் பணி
17. கொண்டு வேது, பத்தம் பயசெய்து ஸிமாளை(ய்)த் தினைக்கயல்
18. நித்து கடியாமாயம் பொது நீய்க்கிடிப் கத்தாக், வித, நேக விபு
19. உ விக்கிரம கராத்த கைய பூவற்போ, கத்தாய் ஈண்டுதன் பு
20. கத்தெறிய்ப் பாண்டியனாதர் பலர் கத்தீந்த பிள்ளை யாவ
21. விவது மகமத்யுத்து ஓடியா வேலுவைத் ஓடாளத்த ஓகி
22. உ வண்ணவெய்யை அந்தபயக கத்தித்தியில் மத்தாய்
23. ஓடிவருவட்டு தயமத்தைத் தனாவகத்திக் கன்மத்தை
24. த் தான் கருதி நயத்திரியா விக்கிரமத்து இயந்தவ
25. கம்மத் மகனாகி பாண்டிய வங்குடம் பொலிவெய்த கண்டு வந்தவ
26. தரிப்ப உயகருவருது திழற்று ஒன்றை வென்றோடப் பணி
27. புகழ்ச் செங்கொந் கயத்தார் பாண்டிய னவனேய் உக்த்யாபி
28. ன் பலபுத்யங்களை மஹிபாலனர இயக்குசெய்து தயமத்தைத் தவனி

ஆகஸ்ட் 18, 1907

29. ஸ்ரீ கங்கைநாதர் தாம் கருதி மணிமுடிக் கங்கையாக
30. கங்கையாக அழகையொரு விழுகிடுவாய் வந்தாயிவ
31. ஸ்ரீ ஆகிமேலி நட்புள ஓதலாக சந்திரமேதாக்கலாய் ந

இரண்டாம் ஏடு - இவ்வகை

32. ஸ்ரீ கங்கையாயின பன செயித்தது ஓரணய கங்கை நாத
33. ம் செயித்தவாயும் புகிவிசிடுத்த மண்ணகத்து மணிபன
34. மணிபன மண்ணுந் மணிமுத்தாயிவ ஓதலாக செய்துள. இரண்டாம்
35. க் கங்கை செய்துளம் செய்துளமாதல மண்ணாயிவ ஓதலாக
36. கங்கை செய்துளம் செய்துளமாதல மண்ணாயிவ ஓதலாக
37. கங்கை தாம் கருதி கங்கையோடு செய்துளம் கங்கையி
38. க் கங்கையோடு செய்துளம் கங்கையுள் தாம் கங்கையோடு செய்துளம்
39. ந் தங்கையோடு கங்கையோடு கங்கையோடு கங்கையோடு
40. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
41. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
42. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
43. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
44. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
45. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
46. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
47. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்

இரண்டாம் ஏடு - இவ்வகை

48. இரண்டாம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
49. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
50. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
51. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
52. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
53. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
54. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
55. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்
56. செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம் செய்துளம்

57. மலரடி என்முடி மேலன்று கொற்றவன் பணித்தருளத் தெற்றென
தாம்ரசூ
58. ஸநஞ்செய்தான் மற்றிதனுக்கு ஆணத்தி பட்டான் அண்டநாட்டுக்
குண்டுர்
59. கூற்றத்துக் குண்டுர்க் குமாள்தாயனை வடதரனாற் பணிக்கப்பட்டது
60. பூரஹ்மதேய பரிபாலநாத்ர தேநநய துஸ்தி புவித கர்மஸாதநம்
ஒஸ்யசாப
61. ஹரணாத்ர தேநமாநாநய துஸ்தி புவிபால ஸாதநம் பூஹ்மஸ்வ
ரகஷணா
62. துநயர் தஞ்நய மூலந வித்யதே தஸ்யாதல ஜவநாத நயாதபாவ
மூலந
63. வித்யதே பூஹுபுவ்வகூதா துத்தரராஜபி ஸகூராதி பிடியஸ்ய யஸ்ய
யத்ய
64. பூமிர்தஸ்ய தஸ்ய ஸதாபுலம் பாண்டிப்பெரும்பண்ணக்காரின் மகன்
65. அரிகேசரி கைய்யெழுத்து.

ஆவணம்-2007 இதழ் - கட்டுரை ஒளிப்படங்கள் பகிர்வு
கல்வெட்டுப் படங்கள்: திருவாளர்கள் து. சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்,
கோவை; மயிலை நூ.த.லோக சுந்தரம்.

து.சுந்தரம்
கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.
doraisundaram18@gmail.com
அலை பேசி : 9444939156

6. சுந்தரசோழபாண்டியனின் சேரமங்கலம் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள்

-- து.சுந்தரம்

முன்னுரை:

திருவாங்கூர் தொல்லியல் வரிசை என்னும் கல்வெட்டியல்* நூலைப் படித்துக்கொண்டிருக்கையில், இரு வட்டெழுத்துக்கல்வெட்டுகள் கருத்தை ஈர்த்தன. திருவாங்கூர் அரசின்கீழ் பத்மநாபபுரம் கோட்டத்தில் அமையும் இரணியல் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது சேரமங்கலம் என்னும் சிற்றூர். அங்குள்ள விண்ணகரத்தில் கோயிலின் அதிட்டானப்பகுதியில் உள்ள இரு கல்வெட்டுகள் பற்றிய செய்திகளை இங்கே பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

I. சேரமங்கலம் விண்ணகரம்:

சேரமங்கலம் விண்ணகரக் கோயில் கருவறை அதிட்டானப் பகுதியில் உள்ள வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் இரண்டும் சடையவர்மன் சுந்தரசோழ பாண்டியனின் ஆட்சிக்காலத்தவை.

சுந்தரசோழபாண்டியன்:

கங்கையும் கடாரமும் கொண்ட முதலாம் இராசேந்திரனுக்கு மூன்று ஆண்மக்கள். இராசாதிராசன், இராசேந்திரன், வீரராசேந்திரன் ஆகியோர். இராசேந்திரனின் மறைவுக்குப் பிறகு இம்மூவரும் ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராகப் பட்டத்துக்குவந்து ஆட்சி செய்தார்கள். இராசேந்திரன் இறப்பதற்கு முன்னரே, பாண்டி மண்டலத்தைக் காக்கும் பொறுப்பை ஓர் இளவரசனுக்குக் கொடுத்திருந்தான். அவன், சடையவர்மன் சுந்தரசோழ பாண்டியன் என்னும் பெயரோடு மதுரையினின்றும் அரசு புரிந்துவந்தான். இந்தச் சுந்தரசோழன், மேலே குறிப்பிட்ட மக்களில் ஒருவனா அன்றி வேறானவனா என்பது விளங்கவில்லை என்று டாக்டர் கே.கே.பிள்ளை அவர்கள் தம் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இவர்களேயன்றி இராசேந்திரனுக்கு வேறு ஆண்மக்களும் இருந்தனர் என அவர் கூறுவதிலிருந்து இந்த இளவரசர்களில் ஒருவனாகச் சுந்தரசோழபாண்டியன் இருக்கக்கூடும். ஆக, ஒரு சோழ இளவரசன், பாண்டிய நாட்டை ஆளும் பொறுப்பைப் பெற்றான் என்பது தெளிவு. அவன் இயற்பெயர் சுந்தரசோழனாயிருக்கக் கூடும். பாண்டிய நாட்டு மக்களுக்குத் தம் அரசன் ஒரு பாண்டியனாக இருக்கிறான் என்ற எண்ணத்தில் உள்ளத்தளவில் ஒரு பாதுகாப்பையும், அணுக்கத்தையும் அளிக்கவேண்டும் என்ற உளவியல் அடிப்படையில், அந்த இளவரசனுக்குப் “பாண்டியன்” என்னும் அடைமொழியைத்

தந்ததோடல்லாமல் பாண்டிய மன்னர்களில் பட்டப்பெயர்களில் ஒன்றான "சடையவர்மன்" என்னும் பெயரையும் தந்து சோழரின் மேலாண்மை தொடர்கிறது (ஜடாவர்மன், ஜடிலவர்மன் ஆகியன வடமொழி ஒலிப்பில் உள்ள பெயர்கள்). முதற் சோழபாண்டியன் இவனே.

முதல் கல்வெட்டு:

முதல் கல்வெட்டு, சடையவர்மன் சுந்தரசோழபாண்டியனின் பத்தொன்பதாம் ஆட்சியாண்டில் வெட்டப்பட்டது. நீண்ட வரிகள் மூன்று கொண்டது. கல்வெட்டின் பாடம் கீழ் வருமாறு:

கல்வெட்டுப்பாடம்

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோச்சடையவன்மரான ஸ்ரீசுந்தரசோழபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு பத்தொன்பதாவது சோழமண்டலத்தில் அருமொழிதேவ வளநாட்டு புறங்

2 கரம்பை நாட்டு முக்கரையான மும்முடிசோழபுரத்து இருக்கு(ம்) சங்கரபாடியான் கழனி (வெண்ணியேன்) றம்பி திருவொற்றைச் சேவக மாயலட்டியேன் இராசராச தெ(ன்)னாட்டு சேரமங்கலத்து தேவர் தென்திருவரங்கமுடையார்க்குச்

3 சந்திராதித்தவல் நின்றெரிய வைச்ச தராவிளக்கு வெள்ளிக்கோலால் நிறை அறுபது இவ்விளக்கு திருவொற்றைச் சேவகன் என்பது சந்திராதித்தவல் நின்றெரியும்படித் திருவொற்றை சேவக மாயலட்டி வைச்ச திருநந்தாவிளக்கு

கல்வெட்டுச் செய்திகள்:

கொடையும் கொடையாளியும்

சேரமங்கலத்தில் இருக்கும் விண்ணகரக் கோயிலுக்கு, நிலையாக எரியும் நந்தாவிளக்கு கொடையாக அளிக்கப்படுகிறது. கொடையாளி திருவொற்றைச் சேவக மாயலட்டி என்பவன். இவனுடைய இயற்பெயர் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், இவன் சோழமண்டலத்தைச் சேர்ந்த சங்கரபாடியான் கழனி வெண்ணி என்பவனின் தம்பியாவான். அண்ணனும் தம்பியும் எண்ணெய் வணிகச் செட்டிகள் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். கொடைப்பொருள் நின்றெரியும் நந்தாவிளக்கு. இவ்விளக்கு, தராவிளக்கு என்னும் வகையைச் சேர்ந்தது. தரா என்பது செம்பும் காரீயமும் சேர்ந்த உலோகக்கலவை. எனவே, தராவிளக்கு, இந்த உலோகக் கலவையில் செய்யப்பட்ட விளக்காகும்.

சோழப் பேரரசில் இருந்த நாட்டுப்பிரிவுகள்

கல்வெட்டில் இரண்டு நாட்டுப்பிரிவுகள் குறிப்பிடப்பெறுகின்றன. கொடையாளி சோழமண்டலத்து அருமொழிதேவ வளநாட்டில் புறங்கரம்பை நாட்டைச் சேர்ந்தவன். புறங்கரம்பை நாடு, தற்போதுள்ள மன்னார்குடிக்குத் தெற்கும், பட்டுக்கோட்டைக்குச்

சற்று கிழக்கிலும் அமைந்த ஒரு பகுதி எனத்தெரிகிறது. சோழர் ஆட்சியின்கீழ் இருந்த மலைமண்டலத்துச் சேரமங்கலம் இராசராச தென்னாட்டைச் சேர்ந்திருந்தது.

சோழர் சமுதாயத்தில் தொழில் மற்றும் பணி சோழர் ஆட்சியில் வணிகத்தில் ஈடுபட்ட செட்டிகள் இருந்துள்ளனர். இவர்கள், ஐந்நூற்றுவர் என்னும் வணிகக் கூட்டமைப்பின் உறுப்பினர் குழு ஆவர். சங்கரபாடி என்பது அக்காலத்தில் இருந்த எண்ணெய் வணிகக் குழுவினைக் குறிக்கும். மாயிலட்டி என்பது செட்டிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஒரு பட்டப்பெயராகும். வணிகத்தில் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்ற கொடையாளி, வணிகத்தில் ஈடுபடவில்லை எனத் தெரிகிறது. சோழப்படையில் பணியாற்றியவன் என்பதை “ஒற்றைச்சேவகன்” என்னும் தொடர் சுட்டுகிறது. “ஒற்றைச்சேவகர்” என்னும் இராணுவபெயர், பாண்டியர் கல்வெட்டுகளிலும் (மாறன் சடையன், வீரபாண்டியன் ஆகியோர் கல்வெட்டுகள்) காணப்படுகிறது. ஒற்றைச்சேவகர் என்னும் தொடர் ஒற்றாடல் பணியில் ஈடுபட்ட படைவீரர்களைக் குறிப்பதாகக் கொண்டால், கல்வெட்டில் அத்தொடர் “ஒற்றச் சேவகன்” என்றோ அல்லது “ஒற்றுச்சேவகன்” என்றோ குறிப்பிடப்படவேண்டும். ஆனால், கல்வெட்டில் “ஒற்றைச்சேவகன்” என்று இருப்பதால் ஒற்றாடலோடு தொடர்பு படுத்த இயலாது.

[கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பு : ஒற்றைச்சேவகர் பற்றிய ஒரு குறிப்பு, தொல்லியல் துறையின் 1909-ஆம் ஆண்டறிக்கையில் காணப்படுகிறது. அக்குறிப்பின்படி, [“எபிகிராஃபியா இண்டிகா” தொகுதி 7-பக்கம் 141] முதலாம் பராந்தகனின் 33-ஆம் ஆட்சியாண்டில் “மலையாண ஒற்றைச்சேவகர்” என்னும் பெயரில் ஒரு சோழப்படையப் பிரிவு [REGIMENT] இருந்துள்ளதாகவும், அப்படையப்பிரிவின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தவன் முதலாம் பராந்தகனின் புதல்வர்களில் ஒருவனான “அரிகுல கேசரி” ஆவான் என்பதாகவும் செய்தி உள்ளது. எனவே, மேற்படி கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படும் கொடையாளி, முதலாம் பராந்தகன் காலம் முதல் சுந்தர சோழபாண்டியன் காலம் வரை இயங்கிவந்த “மலையாண ஒற்றைச்சேவகர்” படையைச் சேர்ந்தவன் என்று புலனாகிறது. முதலாம் பராந்தகனுக்கு உத்தம சீலி என்றொரு மகனும் உண்டு. உத்தமசீலி, அரிகுலகேசரி ஆகிய இரு இளவரசர்களும் தனித்தனியே அரசபதவியில் இருந்து ஆட்சி செய்யவில்லை என்பதும், அதன் காரணமாகவே திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டில் சோழ அரசரின் குடி வழியில் [GENEALOGY] இருவர் பெயரும் விலக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் 1909-ஆம் ஆண்டறிக்கை தரும் கூடுதல் செய்தியாகும்.]

சுசீந்திரம் கோயில் கல்வெட்டுகளிலும் சேனாபதி, படைத்தலைவர், தண்டநாயகன் ஆகிய இராணுவப் பதவிப் பெயர்கள் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கல்வெட்டில் குறிக்கப்படும், கொடையாளியின் தமையனான கழனி வெண்ணி என்பான் சுசீந்திரம் விண்ணகரக் கோயில் கல்வெட்டிலும் குறிக்கப்பெறுகிறான். அக்கல்வெட்டும் இதே சுந்தரசோழ பாண்டியனின் காலத்தது. மேற்படி கழனி

வெண்ணி என்பான், அக்கல்வெட்டில், மதுராந்தகப் பேரரையன் என்னும் சிறப்புப் பெயரில் குறிக்கப்பெறுகிறான். சோழ அரசில் உயர் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பெறும் சிறப்புப் பெயர் “பேரரையன்” என்பதாகும். குடித்தொழிலால் எண்ணெய் வணிகனாயினும் சோழ அரசில் கழனி வெண்ணி பெரும்பதவியிலிருந்தமை கருதத்தக்கது.

ஆள்கள் பெயரில் அரண்மனை, சிம்மாசனம், மண்டபம் மற்றும் கொடைப்பொருள் அரண்மனை, மண்டபம், சிம்மாசனம் ஆகியவற்றுக்கு அரசர்களின் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளதைக் கல்வெட்டுகளில் காண்கிறோம். அதுபோலவே, நிவந்தங்களுக்கும், கொடைப்பொருட்களுக்கும் அரசன் மற்றும் கொடையாளிகளின் பெயர் சூட்டப்படுவதுண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, அவிநாசி சிவன் கோயிலின் சந்தி வழிபாட்டுக்கு தண்ணாயக்கன் கோட்டை (இன்றைய வழக்கில் டணாயக்கன் கோட்டை)த் தண்டநாயக்கன் சிதகரகண்டன் என்பவன் அளித்த நிவந்தம் அவன் பெயரால் சிதகரகண்டன் சந்தி என்று வழங்கிற்று. அதே கோயிலில், வீரபாண்டியன் திருவோலக்க மண்டபம் என்றொரு மண்டபம் இருந்துள்ளது. இங்கே, சேரமங்கலக் கல்வெட்டில், கொடைப்பொருளான நந்தாவிளக்குக்கும் ஒரு பெயர் இடப்படுகிறது. இப்பெயர் கொடையாளியின் பெயரைக்கொண்டு, “திருவொற்றைச்சேவகன்” எனக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்படுகிறது.

சோழர் காலத்தில் வழங்கிய நிறுத்தல் அளவை
சோழர் காலத்தில் செப்புத்திருமேனிகள், விளக்குகள், கலன்கள் ஆகியவற்றின் எடை கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படும்போது “பலம்” என்னும் அளவு காணப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டில், கொடைப்பொருளான விளக்கின் எடை அறுபது பலம் என்று குறிக்கப்படுகிறது. வெள்ளிக்கோல் என்னும் ஒரு வகை நிறுக்கும் கோல் பயன்பாட்டில் இருந்ததை அறிகிறோம்.

இரண்டாம் கல்வெட்டு:

இக்கல்வெட்டு சுந்தரசோழபாண்டியனின் ஆறாவது ஆட்சியாண்டில் வெட்டப்பட்டது. கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் சில முதுகுடி செந்தில் ஆயிரவதேவன் என்பானுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவன், அந்நிலங்களைக்கொண்டு ஈட்டும் வருவாயில் கடமை என்னும் நிலவரியினைச் செலுத்தவேண்டும். இந்தப் பொறுப்பிலிருந்து அவன் விலகினால் அதற்குப் புணை ஏற்பவன் (SURETY) சேரமங்கலத்தைச் சேர்ந்த மன்றாடியான இறையான் ஆச்சன் என்பவன். தவறினால், அரசனுக்கு ஆறு கழஞ்சுப் பொன் தண்டமாகச் செலுத்தவேண்டும். இப்படி உடன்பட்டு இருவரும் கையெழுத்திட்டு ஒப்பந்த ஆவணத்தை ஊர்ச் சபையார்க்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

கல்வெட்டின் பாடம்:

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோச்சடையவன்மரான ஸ்ரீசுந்தரசோழ பாண்டியதேவர்(க்)கு யாண்டு ஆறாவது தென் திருவரங்கமுடையார் கோவிலில் முதுகுடி செந்தில் ஆயிரவ

2 (தே)வன் மன்றுமாறி போகில் தன்கட(மை) ஆக இறை புணைபடுவேன் இவ்வூர் மன்றாடி

3 இறையான் ஆச்சன்னேன் இப்படி அன்றென்(எ)ல் அன்றாடு கோவினுக்கு அறுகழ(ஞ்)சு பொன் படுவொதாக

4 ஒட்டி தீட்டு செலுத்துவதாக ஒட்டி கையத்தீட்டுக் குடுத்தோம் இவ்விருவோம் சேரமங்கலத்து ஸபையார்க்கு

5 இப்படி அறிவேன்

இக்கல்வெட்டில் "மன்றுமாறி போகில்" என்னும் தொடர் குறிப்பிடத்தக்கது. மன்று என்பது ஊர்ப்பொதுவிடம். வழக்குகள் முறையிடப்படும் இடமாகவும், தீர்க்கப்படும் இடமாகவும் இது அமையும். "மன்றுமாறி போகில்" என்பது, "மன்றில் ஒப்புக்கொண்டதற்கு மாறாக நடந்துகொண்டால்" எனப் பொருள் தரும் எனலாம். தீட்டு என்பது ஒப்பந்த ஆவணத்தைக் குறிக்கும். கையத்தீட்டு என்பது கையெழுத்திடுவதைக் குறிக்கும். ஒட்டி என்பது உடன்படுவது என்னும் பொருள் கொண்டது. "அன்றாடு கோ" என்னும் தொடர், கல்வெட்டு சுட்டும் காலத்தில் ஆட்சி செய்கின்ற அரசன் என்று பொருள் தரும்.

II. தென் திருவரங்கமுடையார் கோயில்:

சேரமங்கலம் கல்வெட்டில், சேரமங்கலத்தில் உள்ள விண்ணகரக் கோயில் (பெருமாள் கோயில்), தென் திருவரங்கம் என்று குறிக்கப்படுகிறது. பக்திப் பெருக்கு நிறைந்த அடியார்களாக இருக்கும் மக்கள், பெருங்கோயில்களின் பெருமையின் தாக்கத்தால் தாம் வாழுகின்ற ஊரில் எழுப்பப்பட்டுள்ள கோயிலையும் பெருமைப் படுத்தும் உணர்வோடு, தம் ஊர்க்கோயிலை அப்பெருங்கோயிலின் ஈடாகவோ அன்றிச் சாயலாகவோ கருதி அதன் பெயரிலே வழங்குவர். எனவேதான், தென்னாட்டில் பல "தென்காசி"களும், தமிழகத்தில் பல "தென் திருப்பதி"களும் காணப்படுகின்றன. திருவரங்கமும் இவற்றோடு சேர்ந்ததே. சேரமங்கலத்துக் கல்வெட்டில், அவ்வூர் விண்ணகரக்கோயில் "தென் திருவரங்கமுடையார் கோயில்" எனக் குறிப்பிடப்படுவது இவ்வகை மரபில் அமைந்ததாக இருக்கவேண்டும்.

குறிப்பு : நூலில் கல்வெட்டுப்படம் கிடைக்கவில்லை.

*TRAVANCORE ARCHAEOLOGICAL SERIES VOL PART I

by A.S. RAMANATHA AYYAR

Published 1924

Page: 28

து.சுந்தரம்

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.

doraisundaram18@gmail.com

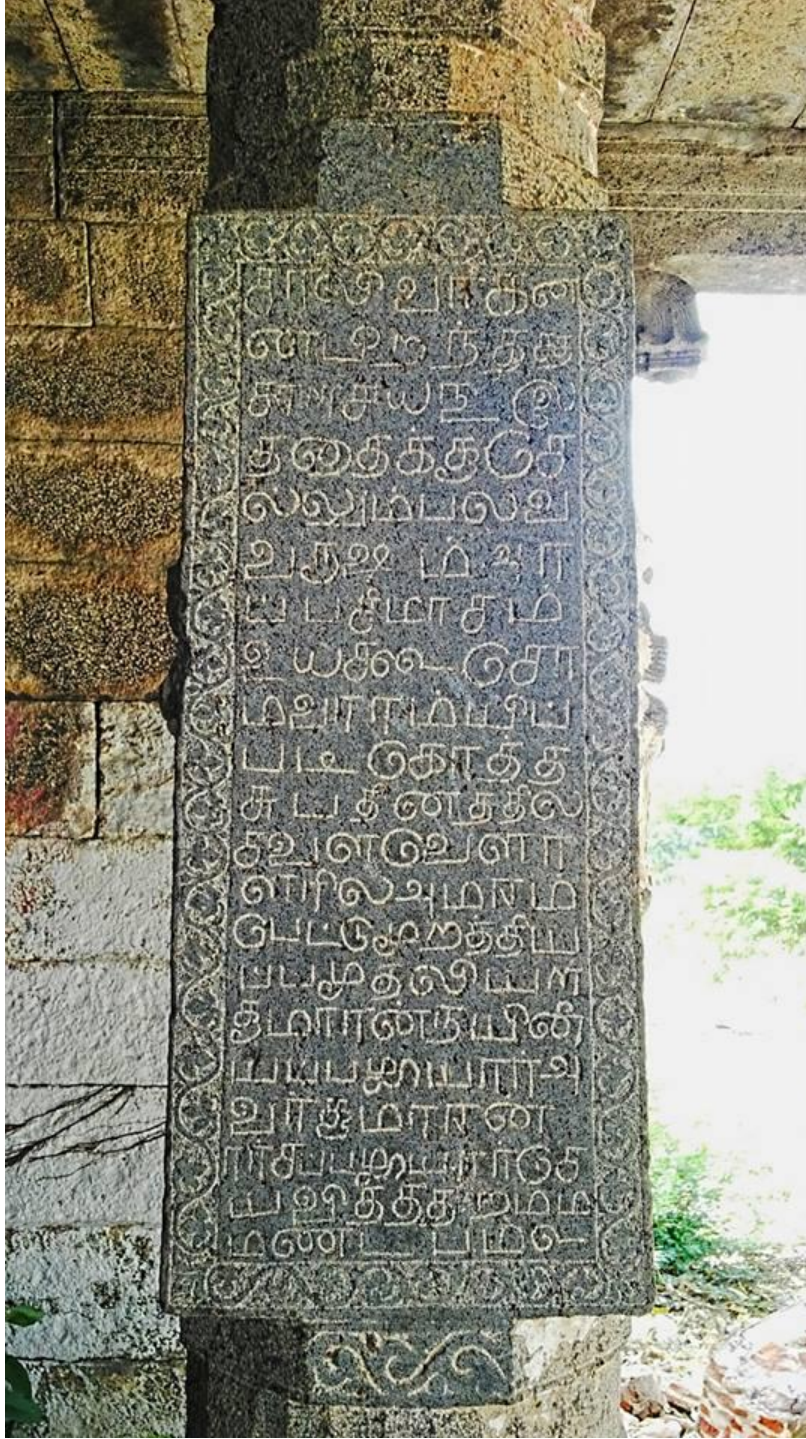
அலை பேசி : 9444939156

7. அமரம்பேட்டில் இருக்கும் வழிப்போக்கர் மண்டபக் கல்வெட்டு

-- கல்வெட்டுத்தகவல்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் சிறீபெரும்புதூர் சிப்காட் தொழிற்பேட்டையில் அமரம்பேடு என்ற ஊருக்கருகில் சாலையோரத்தில் வழிப்போக்கர்கள் தங்குவதற்காகக் கட்டப்பட்ட பழங்காலக் கற்றளி மண்டபம் காணப்படுகிறது. இடிந்து சிதைந்த நிலையில் கொடுங்கை, சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் காணப்படும் இக்கட்டுமானத்தில் பிற்கால நாயக்கர்கள் காலத்தைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. இதனிலிருந்து தெரிவது பழங்கால சாத்து, வணிகப்பாதைகள், சிறுபாதைகள் மற்றும் கோயில்களை இணைக்கும் பாதைகளைக் கொண்டே நவீன சாலைகளும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதே...!

கல்வெட்டின் பாடம்:

- 1 சாலிவாகன
- 2 ன் பிறந்த சூ
- 3 கூ னா ச ஓ னு னு
- 4 த்தைக்கு செ
- 5 ல்லும் பலவ
- 6 வருஷம் அர்
- 7 ப்பசி மாசம்
- 8 உ ஓ கூ ஓ சோ
- 9 மவாரம் யிப்
- 10 படி கொத்த
- 11 சுப தினத்தில்
- 12 சவள வேளா
- 13 ளரில் அமரம்
- 14 பேட்டு முறத்திய
- 15 ப்ப முதலியார்
- 17 குமாரன் நயினி
- 18 யப்ப முதலியார் அ
- 19 வர் குமாரன்
- 20 ராசப்ப முதலியார் செ
- 21 ய்வித்த தற்மம்
- 22 மண்டபம் உ

சாலிவாகன வருஷம் 1643 (சு கூ ஈ ச ஓ ஈ ஹ) என்பது ஆங்கில ஆண்டு 1721. இவ்விரு ஆண்டுகளும் "பிலவ" என்னும் தமிழ் ஆண்டோடு பொருந்துகிறது.

ஐப்பசி = அர்ப்பசி (என எழுதப்பட்டுள்ளது). ஐப்பசி மாதம் 29 ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை (உ ஓ கூ வ சோமவாரம்), என்பது ஆங்கில ஆண்டின் பொது ஆண்டு 1721 - நவம்பர் - 10-ஆம் நாள்.

சவுளி விற்கும் வேளாளர் எடுத்த மண்டபம். சவளி (> ஜவுளி) தமிழ்ச்சொல் எனக் காட்டும் அரிய கல்வெட்டு. மூர்த்தியப்பன் என்ற பெயர் மூறத்தியப்ப என எழுதப்பட்டுள்ளது, ரகரம் றகரமாக எழுதுதல் உண்டு. புள்ளி (விராமம்) மெய்களின் மேல் உள்ள கல்வெட்டு.

கல்வெட்டு தரும் செய்தி: சாலிவாகன சகாப்தம் 1643 பிலவ ஆண்டு ஐப்பசி 29 ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை என்னும் சுபதினத்தில் சவள வேளாளர் குல அமரம்பேட்டு மூர்த்தியப்ப முதலியாரின் குமாரன் நயினியப்ப முதலியார் என்பவரது குமாரன் ராசப்ப முதலியார் செய்வித்த தர்ம மண்டபம்.

கல்வெட்டுப் படங்கள் கொடுத்தவர் சென்னை சேவாஸ் திரு.பாண்டியன், தகவல் தந்தவர் திரு. யுவராஜ் அமிர்தபாண்டியன்.
கல்வெட்டு விளக்கங்கள் அளித்தவர்கள் திருவாளர்கள் து. சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர், கோவை;
மயிலை நூ.த.லோக சுந்தரம்;
முனைவர் கணேசன் ஹூஸ்டன்.

8. சீனிவாசநல்லூர் குரங்கநாதர் திருக்கோயில் கல்வெட்டு

-- கல்வெட்டுத்தகவல்

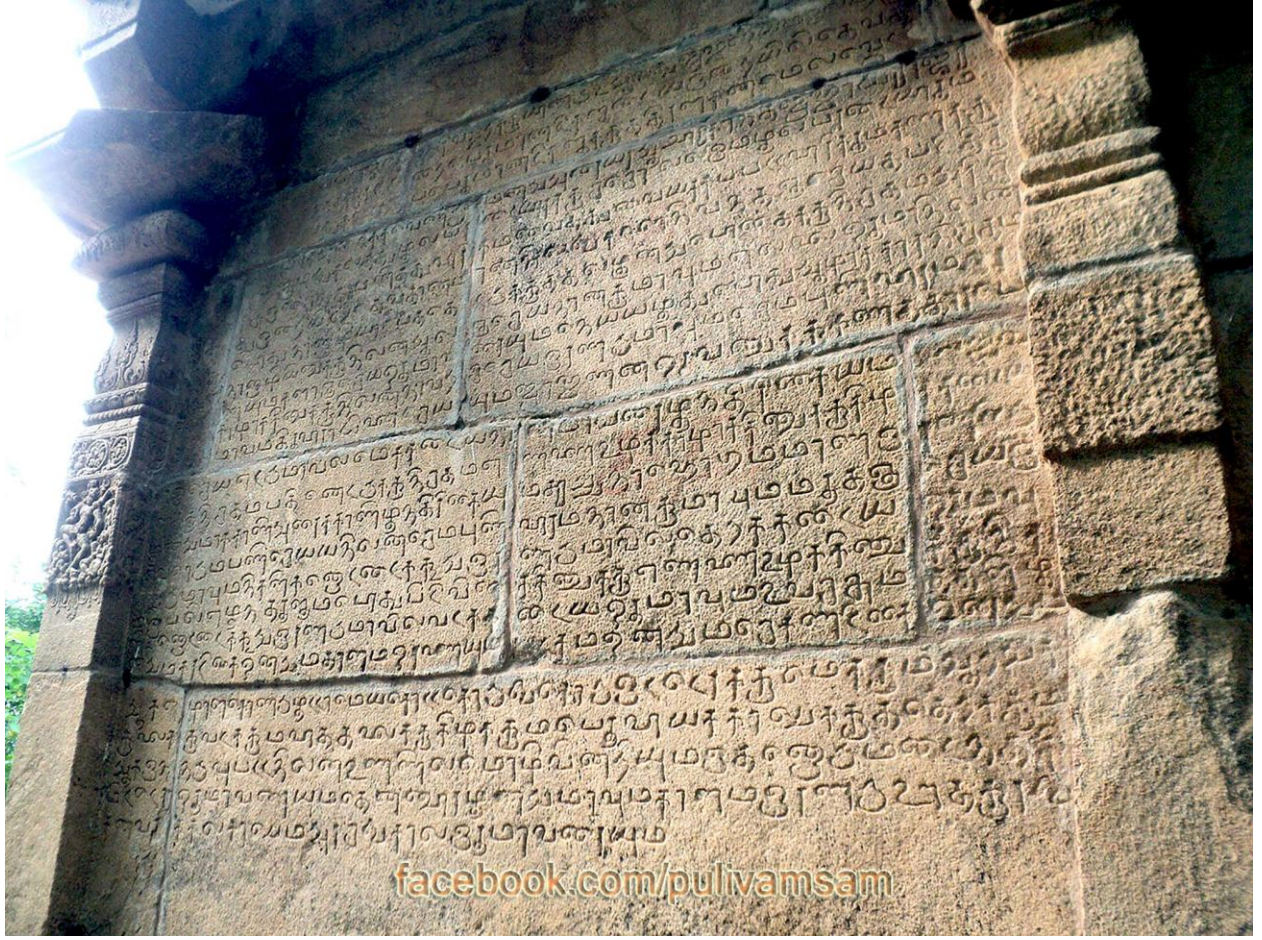
இடைக்கால சோழர்கள் தலையெடுக்கக் காரணமானவன் பரகேசரி விசயாலய சோழன். இவனது மகன் ஆதித்த சோழன் மேற்கே சகயாத்திரிமலை முதல் கிழக்கே கீழ்க்கடல் வரை காவிரியின் இரு கரைகளிலும் எண்ணற்ற சிவாலயங்களைக் கட்டுவித்தான். இவனைப் போலவே இவனது மகன் பராந்தகனும் சைவப்பணியாக கற்றளிகள் உருவாக்கியவன். சோழர்காலக் கோயில்களுள் ஒன்று திருக்கொருக்குத்துறை மகாதேவர் கோயில் எனக் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கும் கோயில். தற்போது இக்கோயில் சீனிவாசநல்லூர் குரங்கநாதர் திருக்கோயில் என அழைக்கப்படுகிறது. இக்கோயிலின் காலம் முதலாம் பராந்தகனின் காலம் என்றும், அவனது தந்தை ஆதித்தனின் காலம் என்றும் இரு வேறு கருத்துகள் தொல்லியல் ஆய்வாளர்களால் முன் வைக்கப்படுகிறது.

திருச்சி சேலம் சாலையில் முசிறி தாண்டியதும் வரும் சிறிய அழகான
காவேரிக்கரை கிராமம் சீனிவாசநல்லூர். முக்கிய சாலையிலிருந்து சற்று ஒதுங்கி
நிற்கும் குரங்கநாதர் கோயில் பராந்தக சோழர் காலத்துக் கலைக் கருவூலம். இது
தமிழகத்திலுள்ள சோழர்கால கோயில்களுள் சிறப்பான வேலைப்பாடுகள்
அமைந்துள்ள சிறிய சோழர் கால கட்டுமானம்.

இக்கோயிலில் காணும் கல்வெட்டின் படம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது பிற்கால
குலோத்துங்கன் காலத்துக் கல்வெட்டா? அல்லது பராந்தக சோழன் காலத்துக்
கல்வெட்டா என்று திரு. துரை சுந்தரம் ஐயா படித்துக்கூறினால் நலமாயிருக்கும்.

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் திரு துரை சுந்தரம், கோவை:

கல்வெட்டின் பாடம் கீழ் உள்ளவாறு:

- 1வர்ம்மற்கு யாண்டு 3 ஆவது ப்ரஹ்மதேயம்
- 2றை பெருமானடிகளுடைய இறையிலி தேவதா
- 3.....பெருமானடிகளுக்குத் திரள்மேல்
- 4வெண்.....று அரையர் ஆசாரகாந்த ப்ரஹ்மாதிராஜர்
- 5மங்கலத்து மூலபருடையார்க்குச் சொல்ல இம்மூலபருடையாரும்
- 6பணித்து வாரிகம் வைத்து வையக்கப்பட்ட வாரிகரும் கணக்கு(ம்)
- 7.....இறையிலி தேவதானமாக நிலங்களை நிவந்தஞ்செய்தபடி
- திரு
- 8நானாழியா.....பத்தெட்டுக்கு.....மூன்று பொன் ..க்கு
- நிசதம் அரிசி
- 9 நானாழியினுக்கு நிலன் ஆலஞ்செய் நான்கு மாவும் எல்லை ஒரு

மா நிலன்

- 10நஞ்செய் ஒரு மாவரையும் நெய்யமுது.....ஆழாக்காக நிசதம்
- 11காழாக்கினுக்கு நிலன் நாவற..... செய் இரண்டு மாவும் செம்புணி
- 12மாவும் திருவாராதனை செய்யும் ப்ராஹ்மணன் ஒருவனுக்கு கணத்தார்
- 13(நஞ்செய் எட்டுமாவில் மேக்கடைய ... வரை முந்திரிகைய்
- 14 ... (கு) நிசதம் பதினெட்டுக்கு நிசதம் எண்ணை உழக்காழாக்கினுக்கு...
- 15 மூன்று மாக்காணி அரைக்காணி முந்திரிகையும் அர்ச்சநாபோகம்
- 16பணி செய்ய நிலன் செம்புணி வாரம் நான்கு மாவும்

மருதஞ்செய்

- 17மாவும் நிகளிகனாட்டைக் கூறு இரண்டு மாவில் தெற்கடைய
 - 18 ஸ்ரீபலி எழுந்தருளும்போது பிடிவிளக்கினுக்கு எண்ணை உழக்கினுக்கு
 - 19கூறு இரண்டு மாவில் வடக்கடைய ஒரு மாவும் உவச்சு
- மத்தளி மூ

- 20 ன்றும் கரடிகை ஒன்றும் தாளம் ஓரணையும்ஒன்றும்
- சேகண்டிகை ஒன்றும்
- 21 ஆக எழாள் கொண்டு முட்டாமேய் கொட்ட கொடுங்கொடு
- இட்டேரிக்கு மேக்கும் ஆற்றுக்
- 22 குலைக்கு வடக்கும் வாத்தலைக்கு கிழக்கும் பெருவாய்க்காலுக்குத்
- தெற்கும்
- 23 ஆக இந்நடுவுபட்ட நிலன் உண்ணிலமொழிவின்றியும் இதனாடு
- மடைந்த ..
- 24ஒரு மாவும் தென்னார் மூன்று மாவும் காளம் இரண்டு ஊத
- குரங்
- 25 கன் வசக்கல் காலும் அரசங்கல் ஒரு மாவரையும்

குறிப்பு:

சிவப்பு வண்ண எழுத்துகள் கிரந்தம்.

வரி 5 - மங்கலம் என்று வரும் சொல் “மகேந்திர மங்கலம்” என்ற சொல்லின் பகுதியாக இருக்கலாம்.

மூலபருடையார் என்பார் கோயில் நிருவாக சபையினர் ஆவர். சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையார், பெருங்குறி என்று அழைக்கப்பட்டதைப் போன்று சதுர்வேதிமங்கலத்துக் கோயில் சபையினர் மூலபருடையார் என அழைக்கப் பெற்றிருக்கலாம். மூலபருடை என்பது “மூல பரிஷத்”என்னும் சமற்கிருதச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாகலாம். (பரிடை என்றும் திரிந்து வழங்கும்).

வரி 6 - பணித்து - ஆணையிட்டு. வாரிகம்=வாரியம். (குழு).வெவ்வேறு பணிகளுக்கு வெவ்வேறு வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டுப் பணிகள் மேற்பார்வை செய்யப்பட்டன.

வரி 12 - திருவாராதனை=திருவாராதனை. பூசை.கணத்தார் என்பார் கிராம சபைகளில் ஒன்று.

வரி 15 - அர்ச்சநாபோகம் - கோயில் பூசைச் செலவுக்காக விடப்படும் நிலம்.

வரி 18 - ஸ்ரீபலி = விக்கிரகங்களுக்கு நாள்தோறும் வைக்கும் உணவு. பிடி விளக்கு- பிடியை உடைய விளக்கு.

வரி 19 - உவச்சு- கோயிலில் மத்தளம் முதலியன கொட்டும் இசைக்கலைஞர்கள் உவச்சர் என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்தம் பணி உவச்சுப்பணி ஆயிற்று.

வரிகள் 19,20,24 - சில இசைக்கருவிகளின் பெயர்கள் வருகின்றன. மத்தளி, கரடிகை, தாளம், சேகண்டிகை, காளம். (சேகண்டிகை இன்றும் உள்ளது. தாளம், இரு கைகளில் இரு தட்டுகள் கொண்டு ஒலிக்கப்படும் கைத்தாளம். இன்றும் உள்ளது. ஓரணை என்பது இணையைக் குறிக்கும்.)

வரி 21, 22 - ஆற்றுக்குலை-ஆற்றின் கரை. வாத்தலை - வாய்த்தலை என்பதன் திரிபு.தலை மதகில் இருந்து தொடங்கும் வாய்க்காலைக் குறிக்கும்.

வரி 25 - வசக்கல் - வயக்கல் என்பதன் இன்னொரு வடிவம். பண்படுத்திய (திருத்திய) நிலத்தைக் குறிக்கும்.

கல்வெட்டுச் செய்தி:

கோயிலுக்கு நிலம் கொடையாக அளிக்கப்படுகிறது. இன்னின்ன நிவந்தங்களுக்காக இன்னின்ன நிலங்கள் என வரையறை செய்து ஆணை (அரசனின்?) வழங்கப்படுகிறது. ஆணையின் செய்திகள் மூலபருடையார்க்குச் சொல்லப்படுகின்றன. மூலபருடையார் அடுத்து ஆணையிடுகிறார்கள். இதை “மூலபருடையாரும் பணித்து” என்னும் தொடர் குறிக்கிறது. (பணித்து=கட்டளையிட்டு.). மூலபருடைச் சபையார், பல்வேறு நிவந்தப்பணிகளுக்கும் வாரியம் அமைக்கின்றனர். வாரியத்து உறுப்பினர் (வாரிகர்) செயல்படுகிறார்கள். கொடை, கொடைச்செலவுக்கான நிலங்கள் ஆகிய குறிப்புகள் ஊர்க்கணக்கருக்கும் தரப்படுகின்றன என்று தெரிகிறது. கொடை நிலங்களின் விவரங்கள் அவற்றின் எல்லைகளோடு சொல்லப்படுகின்றன. இவ் எல்லைகளின் நடுவு பட்ட நிலம் கொடை நிலம். நிலங்களின் பரப்பு, மா, முந்திரிகை ஆகிய அளவீடுகளால் குறிக்கப்படுகின்றன. கல்வெட்டில் (வரி-24,25) குரங்கன் வசக்கல் என்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு நிலத்தின் பெயரில் “குரங்கு” என்னும் சொல் உள்ளது.

நிவந்தங்கள்:

- 1 திருவமுது - நாள்தோறும் கோயிலில் இறைவற்குப் படைக்கும் திருவமுதுக்கு வேண்டிய செலவுக்கு நிலம் மற்றும் பொன் முதலாகிறது.
- 2 நெய்யமுது
- 3 திருவாராதனை (பூசை) செய்யும் பிராமணன் ஒருவனுக்கு உணவு.
- 4 கோயில் பூசை (அர்ச்சநா போகம்)

5 ஸ்ரீபலி - (இந்நிகழ்ச்சி இன்றும் கோயில்களில் நடைபெறுகிறது).

6 பிடி விளக்கினுக்கு எண்ணை.

7 உவச்சப்பணி செய்யும் ஏழு ஆள்களுக்கு.

யுவராஜ் தந்த கல்வெட்டுப் படத்தின் செய்தியுடன் மயிலை நூ த லோகசுந்தரம் அளித்த தொல்லியல் துறையின் 1904-ஆம் ஆண்டறிக்கை க.வெ.எண். 596 செய்தி இந்தக் கல்வெட்டோடு முற்றிலும் பொருந்துகிறது. அரசர் பெயர் தெளிவாகக் காணப்படாவிட்டாலும், ஆட்சியாண்டு மூன்று (தமிழ் எண்ணில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது) என்பது தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. நிவந்தங்களின் குறிப்புகளும் நாம் படித்தவற்றோடு முற்றும் பொருந்துகின்றன. அரையர் ஆசாரகாந்த ப்ரஹ்மாதிராஜர் என்பாரின் பெயரையும் சரியாக இனம் கண்டுள்ளோம். ஓரளவு முழுச் செய்தியும் கிடைத்துள்ளது. இது ராஜராஜ சோழன் காலத்துக் கல்வெட்டு.

No 596 of the Annual Report on Epigraphy 1904/No 3 of the South Indian Inscriptions vol XIII - On the north wall of the temple - Written in Tamil in 25 lines - incomplete - dated to some regnal year of the Chola king Rajakesarivarman (Rajaraja I), approximately to 987 CE - Records on the orders of the araiyar Acharakanta-Brahmadhiraja, the mulaparadai of Mahendramangalam, a brahmadeya, constituted a new varyiam (committee) consisting of a kanakku and certain members to take stock of tax free devadana lands belonging to the temple of Tirukutakkutturai-Perumanadigal in the village and to make provisions for the various services in the temple. The details of allocation of fields for each services are elaborately given. It is said that provisions was made for seven persons to play music during the sribali service three for mattali, one for Karadigai, one for talam, one for padagam and one for segandigi.

யுவராஜ் அமிர்தத பாண்டியன் அவர்களின் தொடர்ந்த முயற்சிகளுக்கும்.
நூ.த.லோ.சு.ஐயா அவர்களின் தேடல் திறனுக்கும் நன்றி சொல்லவேண்டும்.
கல்வெட்டுப்படித்தலில் என் பயிற்சியும் மேம்பட்டது எனலாம். நன்றி.

--- கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் திரு துரை சுந்தரம், கோவை.

9. மேல்பாடி பள்ளிப்படைக் கோயில் கல்வெட்டு

-- கல்வெட்டுத்தகவல்

மேல்பாடி கல்வெட்டு. இவ்விடம் பொன்னை (அ) நிவா ஆற்றின் கரைமேல் அமைந்துள்ளது. இது 'அரிஞ்சய சோழனின் படைவீடு'. அரியூர் துஞ்சிய தேவர் என்றும் குறிக்கப்படுபவர். அவர் நினைவில் இராசராசன் இங்கொரு கோவிலைக் கட்டினான் (படங்கள் தமிழ்வாணன் தளத்தில் இருந்து).

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் திரு துரை சுந்தரம், கோவை:

கல்வெட்டுப் படம் அழகாக உள்ளது. ஆற்றூர்த்துஞ்சிய தேவரான அரிஞ்சய சோழருக்கு முதலாம் இராசராசன் எடுப்பித்த 'பள்ளிப்படைக் கோயிலாகும்'. செய்தியில் குறிப்பிட்டதுபோலப் படைவீடில்ல.

கல்வெட்டின் பாடம்:

- 1 ஸ்வஸ்திஸ் திருமகள்போலப் பெருநிலச்செல்வியுந்த
- 2 னக்கே யுரிமை பூண்டமை மனக்கொளக் காந்தனூர்ச்சா
- 3 லை கல்மறுத்தருளி வேங்கைநாடுங் கங்கபாடியும் னு ளம்ப
- 4 பாடியுந்தடிகைபாடியுங் குடமலை நாடுங் கொல்லமுங் கலிங்கமும்
- 5 எண்டிசை புகழ்தர வீழ மண்டலமுமிரட்ட பாடியேழரையிலக்கமுந்திண்டி
- 6 றல் வென்றித் தண்டாற்கொண்ட தன்னெழில் வளர் வழியெல்லா
- 7 யாண்டுந்தொழுதகை விளங்கும் யாண்டே செழியரைத் தேசுகொ
- 8 ள் ஸ்ரீ கோராஜராஜ ராஜகேஸரி வர்மரான ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவற்கு யாண்டு
- 9 ...ஆவது ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துப் பெரும்பாணப்பாடித் தூளுட்டு
- 10 மேற்பாடியான ராஜாச்ரயபுரத்து ஆற்றூர்த்துஞ்சின தேவற்குப் பள்ளிபடை
- 11 யாக உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர் எடுப்பித்தருளின திருவறிஞ்சீவரத்து
- 12 மஹாதேவற்கு வெண்குன்றக்கோட்டத்து மருதாட்டு வெள்ளாளன் அ...வாக்
- 13 கி (மு)த்தி கண்டனேன் வைத்த திரு நந்தா விளக்கு ஒன்றினுக்கு
- 14 (வைத்த) சாவா மூவாப்பேராடு தொண்ணூற்றாறுங் கைக்கொண்டு
- 15 நி(சதம்) உழக்கு நெய் ராஜ கேசரியால் சந்திராதித்தவர் அட்டு....நேன்

இராசாச்ரயபுரத்து

16 இடையன் ஏணி கெங்காதிரநேன்

+

குறிப்பு: சிவப்பு வண்ண எழுத்துகள் கிரந்தம்.

1. முதல் ஏழு வரிகள் முதலாம் இராசராசனின் மெய்க்கீர்த்தி வரிகள். முதலாம் இராசராசனின் கல்வெட்டு என்பதனால், தஞ்சைப்பெருவுடையார் கோயிலில் உள்ளது போலவே மிக அழகாக வெட்டப்பட்ட எழுத்துகளைக் காண்கிறோம். தஞ்சையைக் காட்டிலும் சற்று மிகையான வளைவுகளை எழுத்துகள் கொண்டுள்ளன. வடசொற்கள் வரும் இடங்கள் மட்டுமே என்றில்லாமல் "ந்த", "ந்தா", "ந்தொ", "க்க", "க்கே", "க்கு", "க்கோ" என ஒற்றெழுத்துச் சந்திகள் வருமிடங்களிலும் கிரந்தக் கூட்டெழுத்துகளை நிறையப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தமிழ் எழுத்துகளைத் தவிர்த்துள்ளனர். இது அரிதாகக் காணப்படுவது. "ஓழி" (ஊழி) என்பது பிழையாக "வுழி" என எழுதப்பட்டுள்ளது.

2. இராசராசனின் ஆட்சியாண்டு கல்வெட்டில் தெளிவாகக் காணப்படவில்லை.

3. தொண்டை மண்டலம் முழுதும் ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் எனக் கருதுகிறேன். தூளுட்டு என்பது தூ(ய்)நாட்டைக் குறிக்கும். மேற்பாடி, இந்தத் தூய் நாட்டில் இருந்தது. மேற்பாடிக்கு "ராஜாச்ரயபுரம்" என்னும் சிறப்புப் பெயர் இருந்தது. சாளுக்கியரை வென்றதால் இராசராசன் பெற்ற சிறப்புப் பெயர் "ராஜாச்ரயன்" என்பதாகலாம்.

4. கொடை, நந்தாவிளக்கு. கொடைக்கு வேண்டும் முதலாகத் தொண்ணூற்றாறு ஆடுகள் வைக்கப்படுகின்றன. கொடையாளி வெண்குன்றக்கோட்டத்தைச் சேர்ந்த மருதாடு நாட்டைச் சேர்ந்த முத்திகண்டன் என்ற வெள்ளாளன். ஆடுகள், கெங்காதிரன் என்னும் இடையன் வசம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. அவன், நாள்தோறும் (நிசதம்) ஓர் உழக்கு நெய் கோயிலுக்கு அளிக்க(அட்டுதல்)வேண்டும். இவ்விடையன் மேல்பாடி ஊரினன்.

5. "ராஜகேசரி" என்னும் பெயரால் அமைந்த முகத்தல் அளவுக் கருவி இருந்தது.

கல்வெட்டுப் படங்கள் மற்றும் தகவல் தந்தவர் கல்வெட்டு ஆர்வலர் திரு. சேசாத்திரி சிறீதரன்

10. தொட்ட மனூர்க் கோவில் கல்வெட்டு

-- கல்வெட்டுத்தகவல்

தொட்ட மனூர் (Dodda Mallur) கருநாடகத்து இராமநகர மாவட்டத்தின் சன்னப்பட்டண வட்டத்தில் அமைந்த ஒரு சிற்றூர். மனூர் கண்வ ஆற்றோரம் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் இராமபிரமேய சுவாமி, அரவிந்தவல்லித் தாயார் அதோடு அம்பேகளு நவநீத கிருஷ்ணன் கோவில்களுக்குப் புகழ்பெற்றது. பெங்களூருவில் இருந்து 60 கி.மி. தொலைவில் பெங்களூரு மைசூரு நெடுஞ்சாலையில் அமைந்துள்ளது. சன்னப்பட்டணாவில் இருந்து 3 கி.மி. தொலைவுதான்.

இந்த அப்பிரமேயர் கோவில் 11 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ வேந்தன் இராசேந்திர சிம்மனால் கட்டப்பட்டது என்கிறது வரலாறு. படை நடத்திய சோழப் படைத்தலைவன் அப்பிரமேயன் நினைவில் இப்பெயர் சூட்டப்பட்டது.

இங்கத்து நம்பிக்கை - பிள்ளைப்பேறு இலா இணையர் இங்கு வந்து உண்மையான தொழுதலோடு வேண்டுதலை வைத்தால் அவர் வேண்டுதல் நிறைவேறும் - விரைவில் அவர் ஒரு பிள்ளை பெறுவர். அதற்கு நன்றியறிதலாகத் திருவுண்ணாழியில் வெள்ளித் தொட்டில் கட்டித் தொங்கவிடுவர். அவர்கள் குழந்தைக் கண்ணனுக்கு வெண்ணெய்க் காப்பும் இடுவர். இது ஒரு கண்கொள்ளாக்காட்சி.

அண்மையில் இக்கோவிலில் எடுத்த படத்தில் தமிழ் எழுத்தில் அமைந்த இரு கல்வெட்டு. இது இவ்வூர் ஒருகாலத்தே தமிழ்ப் பகுதியாய் இருந்ததற்குச் சான்று.

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை, திரு துரை சுந்தரம்:

கல்வெட்டின் ஒளிப்படம் சற்றும் தெளிவில்லை, ஒரு சில சொற்களை இனம் காண முடிந்தது.

கோயிலில், அமுதுபடிக்காக நிலம் கொடையாக அளிக்கப்பட்ட செய்தி உள்ளது. நிலத்தின் நான்கு பக்க எல்லைகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

கல்வெட்டின் காலம், அரசன் பெயர், கொடையளித்தவன் பற்றிய செய்தி ஆகியன இல்லை.

கல்வெட்டில் படித்த சொற்கள்:

வரி 2 (வாய்க்)காலுக்கு கிழக்கும்

வரி 3 நிலத்து இந்நாற்பாற்கெல்லைக்கு

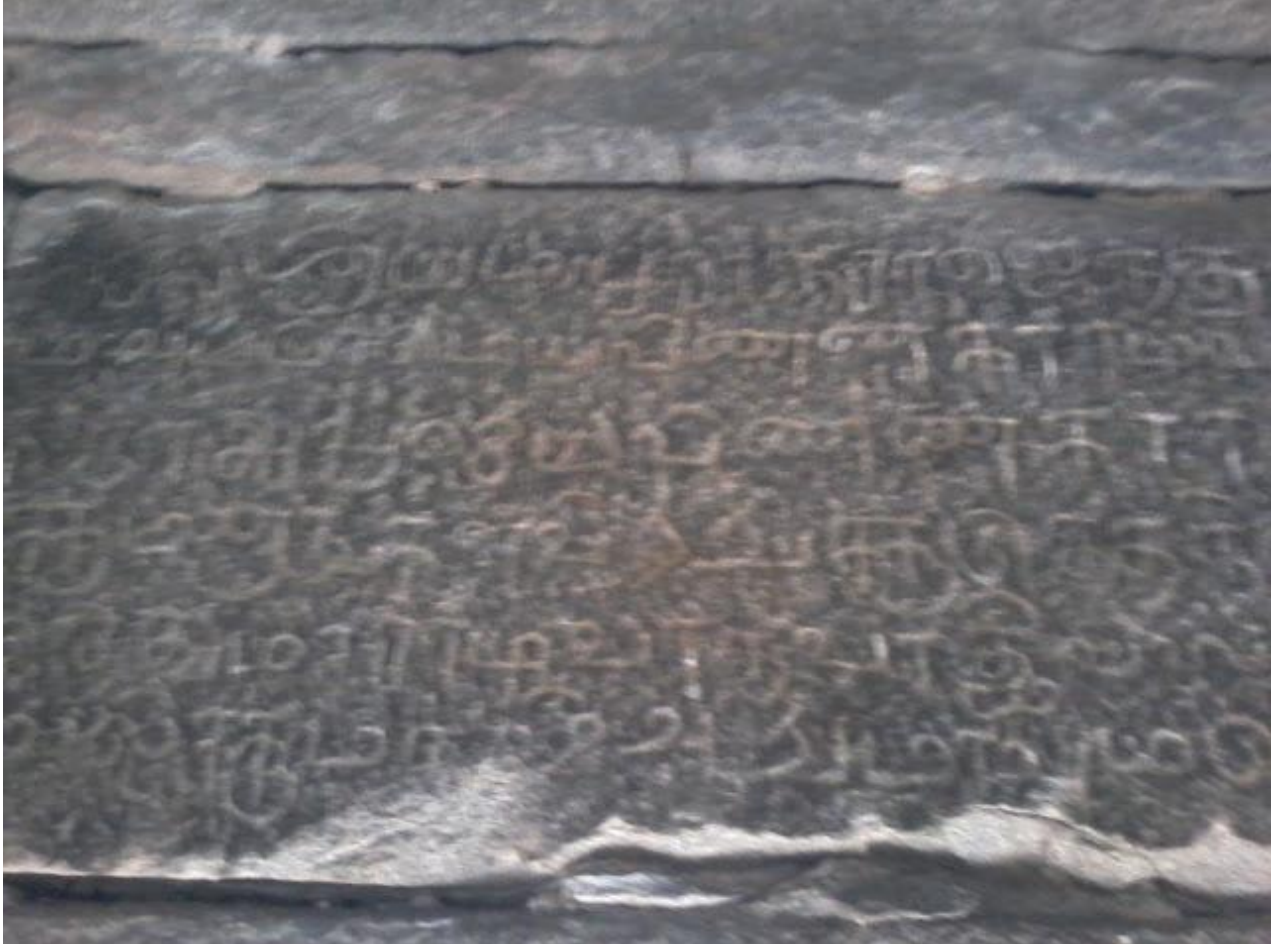
வரி 4மேல்பாற்கெல்லை

வரி 5 குழி.....

வரி 6அமுதுபடிக்கு விட்ட....

வரி 7 வாய்க்காலுக்கு

முனைவர் காளையாசன் அளித்த தொட்ட மனூர்க் கோவில் கல்வெட்டுப்
படங்களும் அவற்றுக்கு கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை, திரு துரை
சுந்தரம், அளித்த கல்வெட்டுப் பாடங்களும்:

[23]

கல்வெட்டுப்பாடம் (கல்வெட்டு படம் 23)

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ (அதி) ராஜேந்த்ர...
- 2அப்பிரமேய விண்ணகர்...
- 3அப்ரமேய விண்ணகர்....
- 4 க்கு ணாங்கள் விற்றுக்குடுத்த நி(லம்)
- 5 த்து.....
- 6லிக்கு மாஅறுமாவும்

[50]

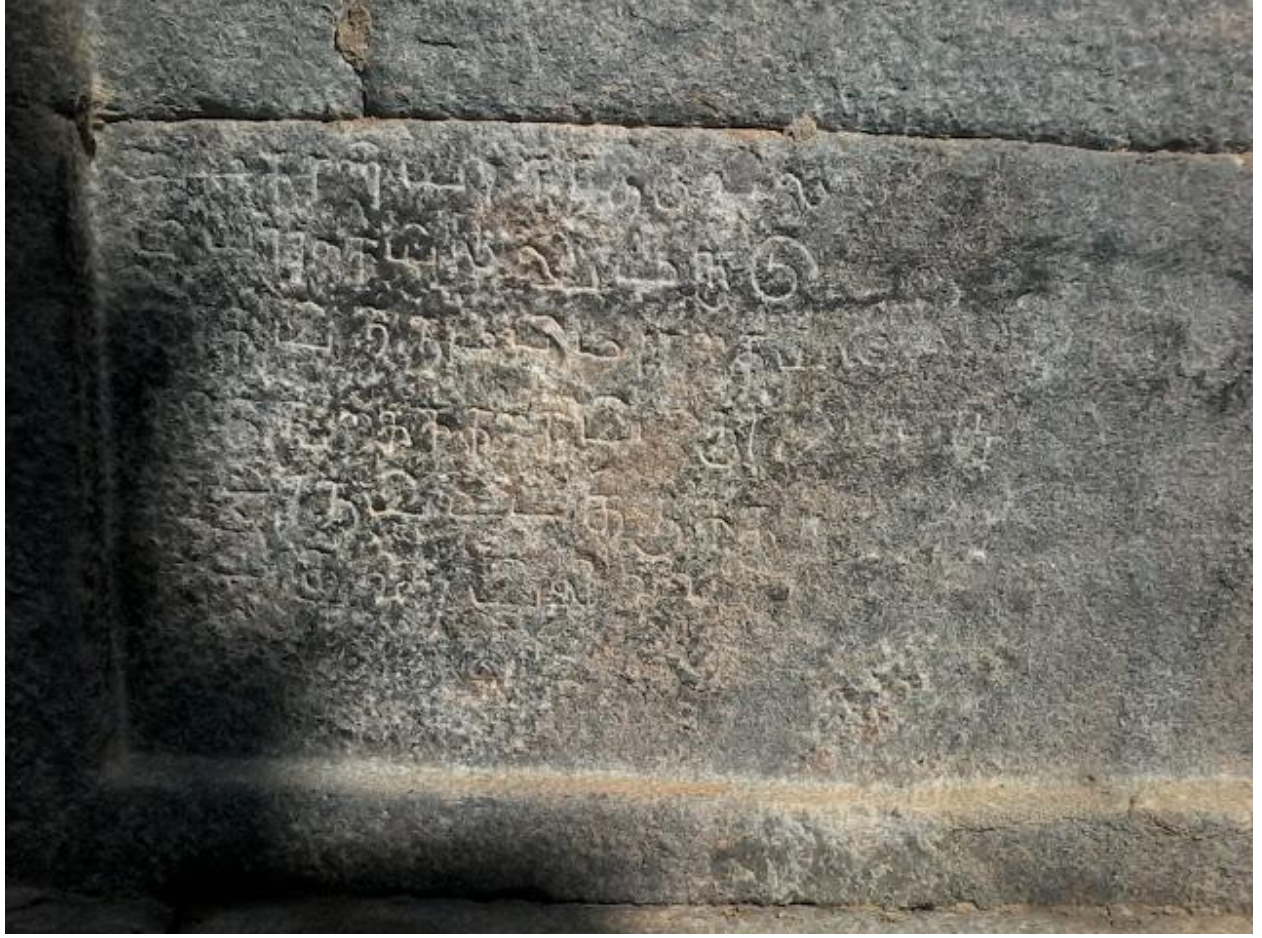

[24]

கல்வெட்டுப்பாடம் (கல்வெட்டு படம் 24)

- 1 அப்பிரமேயகோயில்லும் பெருமாள்..
- 2 ..ல் பொலியூட்டாலே சந்திராதித்தவற் செல்லக்கடவ
- 3 ...ணாண்டானேன் யித்தருமத்துக்கு (அ)ழிவு நிறைப்பவ(ர்)
- 4 ஊரார் இத்திருநந்தாவிளக்கு
- 5 .லத்தால்(அறம்)

[51]

[25]

கல்வெட்டுப்பாடம் (கல்வெட்டு படம் 25)

- 1காணியா ல்ல
- 2 டியார் கையில்லும் குடுத்
- 3யிந் நம்பிமார் கைய(யிலும்)
- 4கெங்கைக்கரையில) குராற்பசு...
- 5டாந் யிட்ட தி(ரு)க்க.....
- 6(துணையில்லை)

குறிப்பு: சிவப்பு வண்ண எழுத்துகள் கிரந்தம்.

[52]

செய்திகள்:

1. கோயிலின் பெயர் அப்பிரமேய விண்ணகரம் என்பது உறுதியாகிறது.
2. அரசன் பெயர் கிரந்த எழுத்துகளில் உள்ளது. “ராஜேந்தர்” என்பது தெளிவு. ஆனால், “ராஜேந்தர்” என்பதன் முன்னர் உள்ள கிரந்த எழுத்துகள் “அதி” என்பதாகப் புலப்படுகிறது. உறுதி செய்ய இயலவில்லை. எனவே, சோழ அரசன் முதலாம் இராசேந்திரன், இரண்டாம் இராசேந்திரன், அதிராசேந்திரன், மூன்றாம் இராசேந்திரன் ஆகியோருள் ஒருவர் ஆகலாம். சோழப்படைத்தலைவன் அப்பிரமேயன் எந்த அரசனின் கீழ் பணி புரிந்தான் எனத்தெரிந்தால் அரசனின் பெயரையும் உறுதிப்படுத்தலாம். ஆனால், சோழ அரசருள் இராசேந்திர சிம்மன் யார்?
3. முதல் கல்வெட்டில், கோயிலுக்கு நிலக்கொடை அளிக்கப்பட்ட செய்தி உள்ளது. கொடை நிலத்தின் ஒரு பகுதி ஆறு மா அளவுடையது. ஊரார், ஊர் நிலத்தை விற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் எனக் கருதலாம். விலை கொடுத்து வாங்கிய கொடையாளி அதைக் கோயிலுக்குக் கொடையாக அளிக்கிறார்.
4. இரண்டாம் கல்வெட்டில், கோயிலுக்கு நந்தாவிளக்கெரிக்க, ஒரு முதல் (CAPITAL) வைக்கப்படும் செய்தி உள்ளது. முதல் வாயிலாகப் பெறக்கூடிய வட்டி (பொலியூட்டு) யிலிருந்து, விளக்கு எரிக்கப்படுகிறது. இந்த நந்தாவிளக்கு எரிதலை ஊரார் கண்காணிக்கவேண்டும் என்று கொள்ளலாம். இந்த தருமத்துக்கு அழிவு நினைப்பவர் பாவத்தை அடைவர் எனக் கல்வெட்டு சுட்டுகிறது.
5. மூன்றாம் கல்வெட்டில், கோயிலுக்கு ஒரு கொடை அளிக்கப்படும் செய்தி உள்ளது. கொடை இன்னதெனத் தெரியவில்லை. ஆனால், கொடைக்கான பொருள் கோயிலின் நம்பிமார் கையில் கொடுக்கப்படுகிறது. சிவன் கோயில் பூசைப்பணியில் இருப்பவர் சிவப்பிராமணர் எனவும், விண்ணகரக் கோயில் பூசைப்பணியில் இருப்பவர் நம்பிமார் எனவும் கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. “கெங்கைக் கரையில் குராற்பசு” என்னும் தொடர், கொடைக்கு ஊறு செய்பவர், கங்கைக்கரையில் குரால் பசுவைக் கொன்ற பாவத்தை அடைவார்கள் (குரால் பசு=கபிலை நிறப்பசு) எனக்குறிப்பிடுகிறது. கல்வெட்டின் இறுதியில் “துணையில்லை” என்றொரு தொடர் காணப்படுகிறது. “அறத்தை மறவாதீர்; அறமல்லது உயிர்க்குத் துணையில்லை” என்பதாக இதைப் பொருள்கொள்ளலாம். “அறமறவற்க” என்னும் தொடரைச் சில கல்வெட்டுகளில் கண்டிருக்கிறேன். சரியான எடுத்துக்காட்டு கிடைக்கும்போது மேலும் பகிரலாம்.

கல்வெட்டுப் படங்கள் மற்றும் தகவல் தந்தவர்கள் கல்வெட்டு ஆர்வலர் திரு. சேசாத்திரி சிறீதரன், முனைவர் காளைராசன்.

11. மூன்றாம் குலோத்துங்கன்

-- கி. காளையாசன்

திருவாலங்காட்டில் மூன்றாம்
குலோத்துங்கன் (காலம் கி.பி. 1178-1218)

கும்பகோணம் அருகே
திருபுவனத்திலிருந்து கிழக்கே நான்கு கல்
தொலைவிலுள்ள ஓர் ஊர் திருவாலங்காடு
ஆகும். இத்திருவாலங்காட்டில் உள்ள
சிவாலயம் குலோத்துங்கன் காலத்தில்
ஏற்றம் பெற்று திகழ்ந்ததாகும். இது
இம்மன்னனால் பல திருப்பணிகள்
செய்யப்பட்டு சிறப்படைந்தது.

ஸ்ரீ வடவாராண்யேசுவரர் எனும்
இத்திருக்கோயில் திருவாடுதுறை ஆதீன
அருளாட்சியில் இயங்கி வருகின்றது. இத்
திருக்கோவிலினுள் இடம் பெற்றுள்ள
குலோத்துங்கனின் உருவச்சிலை
இதுவரை நமக்கு கிடைத்துள்ள
உருவச்சிலைகளின் வரிசையில் கலைச்
சிறப்பால் முதன்மையாக
மதிக்கப்படுவதாகும்.

திருவாலங்காட்டுப் படிமத்தில் மாமன்னன்
தன் கூப்பிய கரங்களால், மார்பில்
வீரவாள் ஒன்றினை அனைத்துள்ளான்.
எழில்மிகு இச்சிலைக்கு மகுடமாகத்
திகழ்வது முடிபோட்ட கொண்டைக்கு
மேல் திருவடிகள் இரண்டினைச் சுமந்து
நிற்பதே ஆகும். தாடி மீசைகள் திகழ,
மார்பில் உத்திராக்க மாலைகள் அணி

செய்ய பல மடிப்புகளுடன் நீண்ட ஆடை உடுத்தி நிற்கிறான். மாவீரன் ஒருவன்
சைவ செம்மலாய் கயிலைநாதனின் திருவடிகளைச் சுமந்து நிற்கும் இக்கோலக்
காட்சியில் இதுவரை வேறு எந்த ஒரு மன்னனது சிலையும் நமக்குக்

கிடைக்கவில்லை. திருவாலங்காடு ஆலயத்தில் குலோத்துங்கனின் இடதுகைக் கக்கத்தில் உடைவாள் உள்ள அமைப்பு சிறப்புடையது.

இத்தகைய கோலத்தில் தனது சிலையைப் படைத்துக் கொண்ட குலோத்துங்கனின் பெருமை சாதாரண ஒன்றா? பன்னிரு திருமுறைகளில் திருவிசைப்பாவினை வகுத்த கண்டராதித்த சோழர் சிவபாதசேகரன் எனத் தன்னைக் கூறிக் கொண்ட முதலாம் இராசராசசோழன் திருத்தொண்டர் மாக்கதை எழுதச் செய்து தில்லையம்பலக் கூத்தனின் பொற் பாதங்களாகிய தாமரைமலரை மொய்க்கின்ற வண்டு தான்தான் எனக் கூறிக் கொண்ட இரண்டாம் குலோத்துங்கன் ஆகிய மாமன்னர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றியவன் அல்லவா இவன்?

அதனால்தான் தனது உருவச்சிலையில் சிவனடிகளை தன்னுடைய தலையால் தாங்கும் கோலம் பெற்றான். பா தொடுப்பவராகவும் பாதசேகரராகவும், பாதகமலங்களை மொய்க்கும் வண்டுகளாகவும் தங்களை பெருமைப் படுத்திக் கொண்ட சோழர்களின் வழிவந்த இம்மன்னன் சிவபெருமானின் திருவடிகளைத் தன் தலைமேல் தூடிக் கொண்டு சிலையாக திருவாலங்காட்டில் நிற்பதைக் காணும் போது....

“நனைந்து அனைய திருவடி என் தலைமேல் வைத்தாய்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்லவாரே”

என்ற அப்பர் பெருமானின் நல்லூர் பதிகமும், திருச்சிராப்பள்ளி வலிதாங்குர பல்லவேசுவர கிருகத்தில் சிவபெருமானின் திருவடிகளை தன் தலையால் தாங்குகிறேன் என்று கல்வெட்டுப் பாக்களால் கூறி அவ்வாரே தாங்கிச் சிலையாக நிற்கும் மகேந்திர போத்தரையனின் சிற்பமும் நம்முன் தோன்றி தமிழகத்தில் தொன்றுதொட்டு நிலவும் ஒரு பண்பு நலனை நம் நினைவிற்குக் கொணர்கின்றன.

(திருவாலங்காட்டுக் கோயிற்குற்றில் உள்ளபடி)

குருசாமி ஸ்ரீ காசிஸ்ரீ பச்சைக்காவடி அவர்களது தலைமையில் அறுபடை வீட்டிற்கான பாதயாத்திரை சென்ற போது துன்முகி வைகாசி 2ஆம் நாள் (15.05.2016) ஞாயிற்றுக் கிழமை திருவாலங்காட்டில் வழிபாடு செய்யும் பேறு கிடைக்கப் பெற்றேன். அப்போது பார்த்து வணங்கியதை இப்போது பதிவு செய்கிறேன்.

மேலும், மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் சிலைகள் தமிழகத்தில், கீழ்க்குறுக்கையிலும்

(<http://aalayamkanden.blogspot.com/2012/03/where-short-hands-grew.html>)

திருவிடை மருதூரிலும்

(<https://www.quora.com/How-did-the-Chola-dynasty-meet-its-doom>)

காணக் கிடைக்கின்றன.

கீழ்க்குறுக்கை

திருவிடை மருதூர்

முனைவர் கி.காளையாசன்

kalairajan26@gmail.com

<http://kalairajan26.blogspot.in/>

12. கிராதன்

-- கி. காளையாசன்

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் ஆவுடையார் கோயில் அடியார்களால் சிறப்பித்துப் பேசப்படும் கோயில்.

இத்திருத்தலத்தில், சமயக்குரவர் நால்வருள் ஒருவரான மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்குச் சிவபெருமான் குருவாக வந்து குருந்தை மரத்தின் அடியிலிருந்து உபதேசம் வழங்கியருளினான் என்கிறது புராணம். இத்தலத்தில் உள்ள ஆத்மநாதர் (ஆவுடையார்) கோயில் தெற்குப் பார்த்தது. சிவலிங்கம் இருக்காது. பீடம் (ஆவுடை) மட்டுமே இருக்கும். இதனால் இக்கோயிலை ஆவுடையார் கோயில் என்கின்றனர். அன்னை யோகாம்பாளுக்கு உருவம் இல்லை. பாதங்கள் மட்டுமே உண்டு. இவ்வாறு பார்வதி பரமேசுவரர் அருவமாகவே காட்சியருளுகின்றனர். மாணிக்கவாசகப் பெருமானே உற்சவராக உள்ளார். எல்லாத் திருவிழாக்களும் மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கே நடக்கின்றன.

இக்கோயிலில் உள்ள சிற்பங்கள் அனைத்தும் மிகவும் நுணுக்கமானவை. அதி அற்புதமானவை. இச்சிற்பங்களுள் மிகவும் அபூர்வமான சிற்பமாக அதீதமான சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் இரண்டு சிற்பங்கள் உள்ளன. இச்சிற்பங்கள் இரண்டையும் கம்பிவலை கட்டிப் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளனர். அதில் “கிராத வேடமொடு கிஞ்சகவாய் அம்மையுடன் அர்ச்சுனர்க்குப் பாசுபதம் கொடுத்தல்” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

கிராதன்:

கிராதன் தலைமுடியில் தூரிய சந்திரர் உள்ளனர். நெற்றிப் பட்டையில் சிறிய சிவலிங்கங்கள் வரிசையாக உள்ளன. நெற்றியில் நீரு இல்லை. நெற்றிக் கண் உள்ளது. மீசை உள்ளது. காது வளர்க்கப்பட்டு அதில் குண்டலங்கள் தொங்குகின்றன. காளிக்கு உள்ளது போல் கோரைப் பற்கள் கடவாய்ப் பகுதியில் உள்ளன. உயிர்ப்பலி ஏற்றல், மாமிசம் உண்ணுதல் முதலான தெய்வங்களுக்கே இவ்வாறான கோரைப் பற்கள் இருக்கும். கழுத்தில் ஒற்றை உத்திராட்சம், இடது கையில் கடகம் அணிந்து கேடயம் ஏந்தியுள்ளார். வலதுகை மணிக்கட்டுக்குக் கீழே பட்டி, கொலை வாள், மார்பில் மணிமாலைகளும் பூணூலும் உள்ளன. இடுப்புக்குக் கீழே முழங்காலுக்கு மேலே கபால மாலை. இடுப்பில் பூதம் பதித்த இடைவார் (ஒட்டியாணம்). பெருமாளுக்கே இதுபோன்ற பூதம் உள்ள இடைவார் இருக்கும். இடது கால் தரையில் ஊன்றியிருக்க, வலதுகாலால் முயலகனை(?)த் தலையில் மிதித்துக் கொலைவாளால் நெஞ்சுக்கூட்டுக்குக் கீழே குத்திச் சாய்த்துள்ள நிலை.

கிராதன்

கிஞ்சகவாய் அம்மன்

கிஞ்சகவாய் அம்மன்:

"கிஞ்சக வாயவள்" - முருக்கம்பூப்போன்ற உதட்டையுடைய உமாதேவி என்பது பொருள். சர்வ அலங்காரத்துடன் கொண்டை. நெற்றியில் அழகாக நாமம். கண் புருவத்திற்கு மேல் புருவத்திற்கு மை தடவிய ஒப்பனை. ஒவ்வொரு காதிலும் மூன்று பெரிய தோடுகள். கழுத்தே தெரியாமல் ஆபரணம், மணிமாலைகள். மாராப்பு அணியாத மார்புகள். வலதுகையில் பனையோலைக் கூடை. விரல்களில் நீண்ட நகங்கள். இடது கையில் காப்புகளும் வளையல்களும், விரல்களில் மோதிரம், இடுப்பில் ஒட்டியாணம், சர்வ அலங்கார ஆடை, முழங்காலுக்குக் கீழே பட்டை, காலில் தண்டை, கால்விரல்களில் மிஞ்சி.

சிறிதளவும் ஈவு இரக்கமில்லாமல் கொலைத் தொழில் செய்யும் வேடுவனை கிராதகன் என்பர் என்று பொருள் கூறுவர். ஆனால் இச்சிலையைக் கிராதகன் எனக் குறிப்பிடுவது தவறு. "கிராதன்" என்பதுவே சரி. சிவனின் இருபத்தைந்து மஹேசுவர மூர்த்தங்களுள் 'கிராத' மூர்த்தமும் ஒன்று (இருபத்தைந்து மஹேசுவர மூர்த்தங்கள்: சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், ரிஷபாருடர், ஸபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிஷாடனர், காமாரி, காலாரி, த்ரிபுராரி, ஜலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்ரர், ஹரி அர்த்தர், அர்த்தநாரீசுரர், "கிராதர்", கங்காளர், சண்டேசாங்குரஹர், நீலகண்டர், சக்ர ப்ரதர், கஜமுகாங்குரஹர், ஸோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், ஸுகாசீனர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, லிங்கோத்பவர்). இந்த்ரகீல பர்வதத்தில் தவம் புரிந்த அர்ஜுனருக்கு சிவபெருமான் கிராத வடிவில் தோன்றிப் பாசுபத அஸ்த்ரம் அளித்தார் என்பது மஹாபாரதச் செய்தி.

கோயிலில் இச்சிற்பத்தின் அருகே "கிராத வேடமொடு கிஞ்சகவாய் அம்மையுடன் அர்ச்சுனர்க்குப் பாசுபதம் கொடுத்தல்" என்று எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

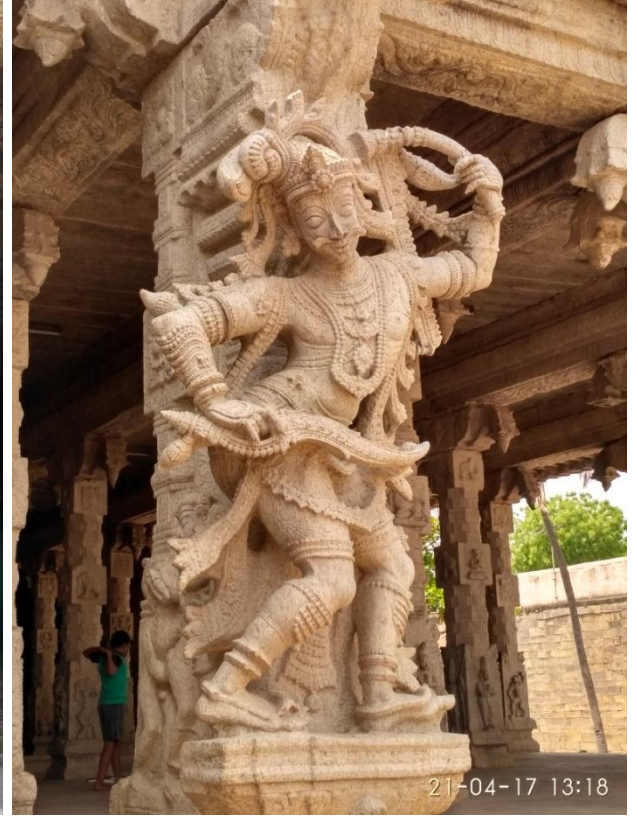
ஆனால், கிராதனிடம் பாசுபத ஆயுதம் போன்றதொரு ஆயுதம் எதையும் காணவில்லை. மேலும், கிராதன் அருகில் அர்ச்சுனன் போன்று யாரும் காட்டப்பட வில்லை.

அர்ச்சுனனுக்குப் பாசுபத ஆயுதம் வழங்க வந்த சிவபெருமான் பன்றிமேல் அம்பு எய்திருப்பார். ஆனால் இச்சிற்பத்தின் அருகே பன்றியேதும் காட்டப்பட வில்லை. மேலும் வாளால் ஒரு மனிதனையே கொன்றிருப்பது போன்று காட்டப்பட்டுள்ளது.

எனவே இந்த அரியச் சிற்பம் கிராதன் அல்ல என நினைக்கத் தோன்றுகிறது. மேலும், கோயிலில் இருந்த நிருவாகிகளுக்கு இதுபற்றி ஏதும் தெரியவில்லை.

--o000o--

திருவைக்குண்டம்
அருள்மிகு கள்ளபிரான் திருக்கோயிலில் கிராதன் சிற்பம்

இந்தக் கோயிலின் அரியச் சிற்பங்களை வாழ்வில் ஒருமுறையேனும் நேரில்
சென்று பார்க்க வேண்டும்.

முனைவர் கி.காளையாசன்

kalairajan26@gmail.com

<http://kalairajan26.blogspot.in/>

13. சிலைகள் வடிக்கும் முறை

-- பழமைபேசி

மண்சிலைகளைச் செய்யும் போது கீழிருந்து மேல்நோக்கிச் செய்வதும், கல்லில் சிலைகள் வடிக்கும் போது மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செய்வதும் தமிழர் மரபு.

**தமிழர் கலைகளைப் போற்றுவோம்!
தமிழர் மரபை மீட்டெடுப்போம்!!**

பழமைபேசி
pazamaipesi@gmail.com

14. தமிழக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

-- முனைவர்.சுபாஷிணி

இசையும் சொல்லும் கலந்து வருவதுதான் பாடல். தமிழர் பாரம்பரியத்தில் வாழ்வின் எல்லா நிகழ்வுகளுக்கும் பாடல்களை இட்டுக் கட்டிப் பாடும் வழக்கம் தொன்று தொட்டு இருந்து வந்துள்ளது. தமிழர் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் உள்ள பாடல்கள் தான் எத்தனை எத்தனை? அவற்றை எல்லாம் நாம் இன்று விரும்பி ரசிக்காமல் ஒதுக்கி விட்டோம் என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்பது ஒரு தனித்துறை. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை பேராசிரியர் வானமாமலை, பேரா.ஆ.சிவசுப்பிரமணியன், பேரா.தொ.பரமசிவன் போன்றோரின் ஆய்வுகள் இத்துறைக்கு பலமும் வளமும் சேர்ப்பனவாக இருக்கின்றன. மேலும் சில சிறந்த ஆய்வுகளும் அவ்வப்போது வெளிவருகின்றன என்றாலும் கூட, விரிவான வகையில் பதிவு செய்து ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய களம் இது. தமிழகத்திலே கூட நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பாடமாக வைத்திருக்கும் பல்கலைக்கழகங்களை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம் என்ற நிலையே இருக்கின்றன.

நம் குடும்பங்களில் இன்றும் கூட அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அவ்வப்போது இவ்வகைப் பாடல்களைப் பாடுவோர் இருப்பார்கள். அவர்களைப் பாடச் செய்து பதிவுகள் செய்து அப்பாடல்களில் வரும் சொற்களை ஆய்வு செய்வதும், கதை வர்ணனைகளை ஆய்வு செய்வதும் தமிழ் மக்கள் பண்பாட்டினை அறிந்து கொள்ள நாம் செய்யக்கூடிய மானுடவியல் ஆய்வுகளில் ஒன்றாக அமையும். பாடல்களை இட்டுக் கட்டி பாடும் போது நாட்டுப்புறக்கலைஞர்கள் சொல்லும் கதைகள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடுவதைக் காணலாம். சில பாடல்கள் வழி வழியாய் வந்த செய்திகளைக் கூறும். சில பாடல்கள் தற்கால நிகழ்வினைக் கூறும். இவை எதுவாகினும், ஒரு செய்தியானது பாடல் வழியாகப் பதியப்படும் நிகழ்வாகவே நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் அமைகின்றன.

**தமிழர் கலைகளைப் போற்றுவோம்!
தமிழர் மரபை மீட்டெடுப்போம்!!**

முனைவர்.சுபாஷிணி

ksubashini@gmail.com

15. எம் சி ராசா அவர்கள் எழுதிய கிண்டர்கார்ட்டன் நூல் .

-- கௌதம சன்னா

எம்.சி. ராஜா (07.06.1885 - 28.08.1945) என்று அழைக்கப்பட்ட மயிலை சின்னத் தம்பி ராஜா அவர்களின் பெயர் ஒரு காலத்தில் இந்திய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மந்திரச் சொல்லாக இருந்தது. குமரி முதல் டில்லி வரை அவரது புகழ் பரவி இருந்தது. ஆனால் கெடுவாய்ப்பாக வரலாற்றின் ஏடுகளிலிருந்து அவரது பெயர் மங்கிப்போகும் அளவிற்கு ஓர் இருட்டடிப்பு நடந்தது ஏன் என்பதை ஆய்விற்கு உட்படுத்த வேண்டிய காலமிது.

எம்.சி.ராஜா அவர்கள் இந்தியாவில் நன்கு அறியப்பட்ட, சமூகப் புரட்சியை முன்னெடுத்த தலைவர் என்று ஏற்றுக்கொள்வதற்கு பழையத் தலைமுறைக்கும், அதனைப் பின்தொடர மறுக்கும்

இன்றைய தலைமுறைக்கும் கூடத் தயக்கம் இருக்கலாம். ஏனெனில் புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் அவர்கள் மட்டுமே பெரும்பாலும் அறியப்பட்டுள்ள நிலையில், அவருக்கு முன்னர் அரசியல் பணிகளைத் தொடங்கி, பின்னர் அவரோடு சமகாலத் தலைவராய் அறியப்பட்டதால் இந்தக் குழப்பமான வரலாற்று மயக்கம் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. அதைத் தீர்க்கும் விதமாக கிடைத்துள்ளச் சான்றுகளில் ஒன்றை இங்கே தருகிறேன்..

தலைவர் எம்.சி.ராஜா அவர்களைப் பற்றி Pioneer Allahabad என்ற இதழ் 12.02.1930 அன்று பின்வருமாறு எழுதியது :

'எம்.சி.ராஜா அவர்கள் தாழ்வு மனப்பான்மையின் எதிரி. சமுதாயப் புரட்சியாளர். அவர் தம் இனத்தைக் காப்பற்ற வந்த வீரர். தாழ்த்தப்பட்டோரின் தலைசிறந்த வழிகாட்டி. அழுத்தப்பட்ட தம் மக்களுக்காக அயராது போராடியவர். தடுமாறும் சமுதாயத்தின் ஒப்பற்ற நண்பர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை விழிப்புற வைத்த முதன்மையானத் தலைவர்'

அலகாபாத்தில் வெளியிடப்பட்ட செய்திகள் மட்டுமல்ல இப்படி பலவிதமானச் செய்திகள் அக்கால இதழ்களில் ஏராளமாக விரவிக் கிடக்கின்றன. ஆய்வாளர்களின் பார்வைக்குக் காத்துக் கிடக்கின்றன.

1858ஆம் ஆண்டு நடந்த புரட்சியில் பங்கேற்ற மயிலை சின்னத்தம்பி அவர்கள், 1887இல் உருவாக்கப்பட்ட ஆதிதிராவிடர் மகாஜன சபையின் செயலாளராக இருந்தவர். இந்த முன்னோடித் தலைவரின் மகனாகப் பிறந்ததினால் தானோ என்னவோ ராஜா அவர்கள் தம் தந்தையை மிஞ்சினத் தலைவராக, அகில இந்தியாவும் போற்றும் தலைவராக உயர்ந்தார். தம் கடின உழைப்பால் நிலைத்தார்.

எனினும் கிடைத்தச் சான்றுகளை ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்கும் போது தமது முப்பதாவது வயதிற்குள்ளாகவே தென்னகம் முழுதும் அறியப்பட்டத் தலைவராக ராஜா அவர்கள் விளங்கினார். 1916 முதல் அவரது அரசியல் முயற்சிகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியிருந்தன. ஏனெனில் மாபெரும் தலைவராக இருந்த அயோத்திதாசப் பண்டிதர் 1914ல் மறைந்துவிட்டிருந்தார். மற்றொரு மாபெரும் தலைவரான ரெட்டமலை சீனிவாசம் அவர்கள் இன்னும் தென்னாப்பிரிக்காவிலேயே இருந்தார். எனவே அந்த இடைவெளியைச் சமூக அரசியல் பாரம்பரியம் மிக்க குடும்பத்திலிருந்து வந்த ராஜா அவர்கள் நிரப்பினார் என்றால் அது மிகையாகாது.

ராஜா அவர்கள் 1916ல் ஆதிதிராவிடர் மகாசன சபைக்குப் பொதுச் செயலாளராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தொடர்ந்த 1917ல் மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு அரசமைப்புக் குழுவிடம் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான உரிமைகளை வலியுறுத்தி ஒரு மனுவை அளித்து அனைவரது கவனத்தையும் கவர்ந்தார். அதனால் தொடர்ந்து வந்த அனைத்து அரசியல் மாற்றங்களிலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாக, அவர்களின் குரலை ஒலிக்கும் தலைவராக தவிர்க்க முடியாத சக்தியாக உருவெடுத்தார். அதன்பலனாக 1919 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட சென்னை மாகாணச் சட்டசபையின் மேலவை உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில் தீண்டத்தகாத மக்களின் தலைவராக சட்டசபையில் அடியெடுத்து வைத்த முதல் தலைவர் ராஜா அவர்கள்தான், அதுவுமின்றி நீதிக்கட்சியின் சார்பில் அமைக்கப்பட்ட முதல் அமைச்சரவையில் பங்கேற்ற தீண்டத்தகாத சமூகத்தின் முதல் தலைவரும் ராஜா அவர்கள்தான். இந்தப் பொறுப்புகளில் நின்று அவர் ஆற்றியச் சாதனைகளை பட்டியலிட்டால் அவர் எவ்வளவு தூரம் முன்னோடியாக இருந்திருக்கிறார் என்பது விளங்கும்.

தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில் அகில இந்திய ஒடுக்கப்பட்டோர் சம்மேளனம் அமைக்கப்பட்டதுடன் அதன் முதல் செயலாளராகவும் ராஜா அவர்கள் விளங்கினார். அதனால் நாடு முழுவதும் பயணம் செய்து ஒடுக்கப்பட்ட தீண்டத்தகாத மக்களை அரசியல் படுத்தி அவர்களை அமைப்பாக்கினார். அவரின் பணி பெருகியக் காரணத்தினால் 1930ல் மையச் சட்டசபையான நாடாளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். எனவே நாடாளுமன்றத்தில் அடியெடுத்து வைத்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் முதல் தலைவர் மட்டுமல்ல 1934ல் தற்காலிக சபாநாயகராக இருந்தவரும் ராஜா அவர்கள்தான். நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது தீண்டாமைத்

தொடர்பான மசோதா ஒன்றினை 1933ல் கொண்டு வந்தார். ஆனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் போனது என்பது அவரின் கால சாதி இறுக்கத்தை அப்பட்டமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இப்படி விரிவான தளத்தில் தமது பணிகளை முன்னெடுத்தக் காரணத்தினால் நாடு முழுதும் அறியப்பட்டத் தலைவராக அவர் விளங்கியது மட்டுமின்றி அவரது காலத்தில், பரந்த அடித்தளத்தைக் கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் மற்றும் இசுலாமியக் கட்சிகளுக்கு இணையாக தம்முடைய அரசியல் பயணத்தை அவர் கட்டமைத்திருந்தார்.

ஆனால், வரலாறு அப்படியே போகவில்லை. அவர் முரண்பட வேண்டியக் காலத்தையும் அவருக்கு அளித்தது. 1930 ஆண்டு தொடங்கிய வட்ட மேசை மாநாடுகளில் கலந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டாமல் போனது. ராஜா அவர்களை விட இளையவரான டாக்டர். அம்பேத்கருக்கும், மூத்தவரான ரெட்டமலை சீனிவாசம் அவர்களுக்கும் கிட்டியது. இது ராஜா அவர்களின் மனதில் பெரும் ஏமாற்றத்தை உண்டாக்கியது. இதனால் அம்பேத்கர் அவர்களுடன் முரண்பட்டார். முரண்காட்சி என்னவென்றால் மாநாடு தொடங்கும் வரை தனிவாக்காளர் தொகுதி பற்றினக் கோரிக்கையை ராஜா அவர்கள் முன்வைத்துக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் அம்பேத்கர் அதில் உடன்பாடு கொள்ளாமலிருந்தார். ஆனால் அரசியல் போக்கின் தீவிரத்தை உணர்ந்த அம்பேத்கர் தனிவாக்காளர் தொகுதி கோரிக்கையில் தேவைப்பட்ட மாறுதல்களைக் கொண்டுவந்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கோரிக்கையாக மாற்றினார். ஆனால் அதுவரை இக்கோட்பாடுகளை வலியுறுத்தி வந்த ராஜா அவர்கள் தாம் ஆதரித்த கருத்தை மாற்றிக்கொண்டு, எதிர்க்கத் தொடங்கிவிட்டார். இதனால் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கான அரசியல் களம் கடுமையாகச் சூடுபிடித்தது. மாபெரும் இரண்டுத் தலைவர்களின் மோதலாக அது உருவெடுத்தது. இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி பார்ப்பனியச் சக்திகள் மோதலைக் கூர்மைப்படுத்தி, இருவருக்கும் இடையிலான இடைவெளியினைப் பெரிது படுத்தினார்கள். பத்திரிக்கைகளுக்கு மட்டுமல்ல அரசியல் களத்திற்கும் அன்றைக்கு நல்ல தீனியாக இருந்தது.

இரண்டாம் வட்ட மேசை மாநாடு முடிந்த பிறகு, இரட்டை வாக்குரிமை அம்பேத்கராலும் அவருக்குத் துணையாக இருந்த ரெட்டமலை சீனிவாசம் அவர்களாலும் பெறப்பட்ட பிறகு, அதை ஒழிப்பதற்குக் காந்தி மேற்கொண்ட முயற்சிகளால் நாடே வன்முறைச் சூழலில் சிக்கித் தவித்தது. தாழ்த்தப்பட்டோர் மீதான வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. இதனால் உருவானதுதான் பூனா ஒப்பந்தம் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இரட்டை வாக்குரிமையைக் கைவிட அம்பேத்கர் மறுத்தக் காரணத்தினால் ஒட்டுமொத்த இந்தியாவின் பார்வை மட்டுமல்ல, ஐரோப்பாவின் பார்வையும் அவர் மீது விழுந்தது. அம்பேத்கர் எடுக்கப்போகும் முடிவுதான் இந்தியாவின் தலையெழுத்தையே தீர்மானிக்கும் என்பதால் உலகம் அவரையே உற்று நோக்கியது. அம்பேத்கர் முடிவெடுத்தார். பூனா ஒப்பந்தம் உருவானது.

இந்நேரத்தில் எழுந்த கொந்தளிப்புகளில் கடும் மனவுளைச்சலில் ராஜா அவர்கள் இருந்தார். காங்கிரசாலும் பார்பனியச் சக்திகளாலும் தாம் ஏமாற்றப்பட்டதை உணர்ந்தவராய் தனிமைப்படுத்தப் பட்டிருந்தார். அவரது கோட்பாடுகளுக்கு எதிராக அவரே நின்ற கோலம்தான் அவரை மிகவும் தாக்கியிருக்க வேண்டும். அவரது அமைதி அவருக்கு வரலாற்றில் ஒரு மோசமான பாத்திரத்தை அளிக்கும் என்று அவர் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார். தன்னுடைய சொந்த முயற்சியினால் அகில இந்தியாவிலும் இருக்கும் தீண்டத்தகாத மக்களுக்கு அரசியல் உரிமைகளைப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று அவர் விரும்பியது நிறைவேறாமல் போனது அவருக்கு மிகுந்த ஏமாற்றத்தை அளித்தாலும். விரைவிலேயே தம்மை அவர் மாற்றிக்கொண்டார். ஆனால் இந்த முரண்பாடு நிறைந்த அந்தக் காலத்தில் ராஜா அவர்கள் டாக்டர். அம்பேத்கருடன் முரண்பட்டக் காரணத்தினால் வரலாற்றிலிருந்தே புறக்கணிக்கப்படும் அளவிற்கு அவர் மறக்கடிக்கப்பட்டார். உண்மையில் இந்த மறக்கடிப்பும் இருட்டடிப்பும் அந்த மாபெரும் தலைவருக்கு இழைக்கப்பட்ட வரலாற்றுக் குற்றம்.

ஏனெனில், ராஜா அவர்கள் அம்பேத்கரோடு நீண்டகாலம் முரண்படவில்லை, விரைவிலேயே இருவரும் சந்தித்து, மனம்விட்ட பேசி தமது கருத்து வேற்றுமைகளைச் சரி செய்து கொண்டார்கள். அதன் பயனாக இருவரும் இணைந்து பல்வேறு பணிகளை முன்னெடுத்தனர். அந்த நேரத்தில் இரண்டாம் உலகப்போர் வந்து மிளிர்ந்தத் தலைவர்கள் எல்லோரையும் மங்கச் செய்து விட்டது. அதில் ராஜாவும் மங்கித்தான் போனாரென்றாலும், தன்னுடைய மறைவு வரை அம்பேத்கரோடு இணைந்து பணியாற்றினார் என்பதற்கு அம்பேத்கரின் எழுத்துக்களும் பேச்சுக்களுமே சாட்சி. 1945ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 28ஆம் நாள் எம்.சி.ராஜா என்ற மாபெரும் விடுதலைத் தலைவர் மறைந்த பிறகு தலித் வரலாற்றுக் களம் அவரை மறந்துவிடவில்லை. தொடர்ந்தது என்பதே உண்மை. ஆனால் அவரை நினைவு கூர்வது வீச்சாக நடைபெறவில்லை, மாறாக, அம்பேத்கரின் தத்துவத்தால் உத்வேகம் பெற்ற இயக்கங்களின் எழுச்சியினால் மங்கிப் போனது என்பதே உண்மை.

ராஜா அவர்களைப் பற்றின இந்த அறிமுகம் மிகச்சிறியது என்பதை நாம் குற்ற உணர்வோடு ஒத்துக் கொள்கிறேன். எனவே அவர் விரிவாக வெளிக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பதை இங்கே அழுத்தமாக வலியுறுத்துகிறேன். அவர் மேற்கொண்டப் பணிகளை விரிவாக மதிப்பிடக்கூடியத் தளம் இதுவல்ல என்றக் காரணத்தினால் இத்தோடு நிறுத்திக் கொண்டு, இந்த நூல் கையாளும் உள்ளடக்கத்தினைப் பற்றியும் அதன் வரலாற்று பாத்திரத்தைப் பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

--o000o--

ராஜா அவர்கள் களத்திலே இறங்கி மக்களை அணிதிரட்டிய தலைவரும் போராளியும் மட்டுமல்ல, அவர் சிறந்த கல்வியாளர். கற்றறிந்த அறிஞர், எழுத்தாளர், கவிஞர் எனப் பன்முக ஆற்றல் பெற்றவர். சென்னை ராயப்பேட்டையிலுள்ள வெஸ்லியன் மிஷன் பள்ளிக்குக் கண்காணிப்பாளராக இருந்தார். பின்பு சென்னை கிறித்தவ கல்லூரியில் பேராசிரியராக பணியாற்றினார் என்பதெல்லாம் அவர் சிறந்த கல்வியாளர் என்பதைக் காட்டும் சான்றுகளாகும்.

1997ல், தலித் சமூக அரசியல் வரலாற்றைப் பற்றி நான் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருந்தபோது, அறிஞர் அன்பு பொன்னோவியம் அவர்களை அவரது இல்லத்தில் சந்திப்பது வழக்கம். அப்படியான ஒரு சந்திப்பில் அவர் என்னிடம் பகிர்ந்து கொண்ட செய்தியில் 'எம்.சி.ராஜா பல பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்களை எழுதியிருக்கிறார்' என்று சொன்னார். ஆனால் அப்போது அந்த நூல்கள் பற்றி குறிப்பாக எதையும் அவர் சொல்லவில்லை. ஆனால், 1962ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வெளிவந்த அறவுரை எனும் மாத இதழில் அவற்றைப் பற்றினக் குறிப்பை பொன்னோவியம் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்.

ராஜா அவர்கள் பல பள்ளிப் புத்தகங்களின் ஆசிரியராவார். சமுதாயத்தையொட்டி அவர் எழுதிய 'ஒடுக்கப்பட்ட இந்துக்கள்' என்ற நூல் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கோர் வழிகாட்டியாக அமைந்தது என்றால் மிகையாகாது. நம்மை பீடித்தக் கெட்ட வேளையால் அவர் எழுதியக் கவிதைகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றாலும், அவர் ஒரு கவிதா உள்ளம் படைத்தவர் என்பதை அவரது வரலாற்றிலிருந்து அறிகிறோம்.

பொன்னோவியம் அவர்களின் இந்தக் குறிப்பு ஓர் ஒளியை ராஜா அவர்களை ஆய்வு செய்ய விரும்புவோருக்கு வழங்கும். அந்த அடிப்படையில்தான் "கிண்டர்கார்ட்டன் ரூம்" என்ற தலைப்பிடப்பட்டு, எம்.சி.ராஜா அவர்களாலும் ஆர்.ரங்கநாயகி அம்மாள் அவர்களாலும் இணைந்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மழலையர் பள்ளிப் பாடநூலின் (Rajah, M. C.; Sreemathi R. RANGANAYAKI AMMAL (1930). **KINDERGARTEN ROOM** (Nursery Rhymes and Jingles, Kindergarten Games, Action, Marching, Kollattam and Kummi songs and Riddles.) TAMIL. Indian Publishing House) கவிதைகளில்

உள்ள சில அம்சங்களைப் பார்ப்போம்.

முதலில் இந்தக் கவிதைகளைப் படித்தவுடன் எனக்கு உருவான மனவெழுச்சியை என்னவென்று சொல்வது. விவரிக்க முடியாத மகிழ்ச்சி என் உள்ளத்தை ஆட்கொண்டது. ஏனெனில் இதிலுள்ள பல பாடல்கள் நான் சிறுவனாக இருந்தபோது நானும் என்னையொத்தவர்களாலும் பாடப்பட்ட பாடல்கள். எங்களுக்கு எப்படி அந்தப் பாடல்கள் கிடைத்தனவென்றால் எங்களுக்கு முன்பிருந்த தலைமுறை எங்களுக்குச் சொல்லித் தந்தவை. அப்படி வழிவழியாக வந்தப் பாடல்களை மாபெரும் தலைவர் எம்.சி.ராஜா அவர்கள் வழங்கிய நூலில் படிக்கும் பொழுது எனது உள்ளம் உவகைக் கொள்கிறது.

இதில் சிறப்பு என்னவென்றால். மிக முக்கியமாக இரண்டுப் பாடல்கள் ஒரு குழந்தையாய் பேசத் தொடங்குவதற்கு முன்பே சொல்லித் தரப்பட்டப் பாடல்கள் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக 'கை வீசும்மா கைவீச' (பாடல் .1), 'சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு' (பாடல் .6) 'அகத்திக்கீரைப் புண்ணாக்கு'(பாடல் .19) அதிலே கொஞ்சம் நெய்வாறு' ஆகியப் பாடல்கள். இந்தப் பாடல்கள் குழந்தைகளை எளியப் பயிற்சிகளை செய்யத் தூண்டுபவை மட்டுமின்றி, மறக்க இயலாதப் பாடல்களும் கூட. இன்றும் கூட தாய்மார்களால் தம்முடைய குழந்தைகளுக்கு வழிவழியாய் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுவரும் பாடல்களாகப் பரிணமித்துள்ளவை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அப்பாடல்களில் உள்ள எளிமையும் இசைநயமும் தான்.

நூலில் உள்ள பாடல்கள் பல இன்றளவும் நகர்ப்புறச் சேரிப்பகுதிகளிலும் கிராமங்களின் அனைத்துப் பிரிவு மக்களிடையேயும் புழக்கத்தில் இருக்கும் பாடல்கள். அதுவுமின்றி இன்றைய பாட நூல்களில் சிறிய பெரிய மாற்றங்களுடன் நிலைத்துவிட்டவையும் இருக்கின்றன. குறிப்பாக சிலவற்றைப் பட்டியலிடலாம்..

'நிலா நிலா ஓடிவா ! (பாடல்.2),

காக்கா கண்ணுக்கு மை கொண்டு வா ! (பாடல்.20) ஆகியப் பாடல்களை இன்றும் பாட நூல்களில் நாம் பார்க்க முடியும்.

சின்ன சின்ன கை (பாடல்.3),

உங்கம்மா என்னென்ன கேட்டாள் (பாடல்.8),

ஏழாங்காய் ஆட்டம் (பாடல்.10),

ஒரு புட்டம் திருப்புட்டம் (பாடல்.12),

பூ, பூ புளியாம்பூ (பாடல்.13)

நீ எங்கே போனாய் (பாடல்.14),

புல்லே புல்லே ஏன் மறைந்தாய் (பாடல்.22),

காக்கா காக்கா எங்கே போனாய் (பாடல்.23), சொட சொடாப் பழம் (பாடல்.28)" ஆகியப் பாடல்களை இன்றளவும் குழந்தைகளிடம் கேட்க முடியும். அவர்கள் விளையாடும் இடத்திற்குப் போனால் கூட்டிசைப் பாடல்களாய் அவை பாடப்படுவதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

சில பாடல்கள் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவை, ஒரு முறை படித்தால் உடனே மனதில் பதிய கூடிய அளவிற்கு ஆற்றல் வாய்ந்தவை. ஞாபகத்திறனை சோதித்து அறிய விரும்புகிறவர்களுக்கு அவற்றைப் பரிந்துரைக்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக.

'பனை மரமே ! பனை மரமே! (பாடல்.26),

தம்பி ! என்ன செய்தாய் (பாடல்.27),

ஈ - ஓ கொழுத்தக் கன்றே ! என் பேரைச் சொல்லு ?(பாடல்.29)" இந்தப் பாடல்கள் மிகுந்த இசை நயம் வாய்ந்தவை மட்டுமல்ல, தொட்டுத் தொடர வைக்கும் எளிமை நிறைந்தவை, அதனால் சட்டென மனதில் பதிந்துவிடுகின்றன. குழந்தைகள் சிலர் இந்தப் பாடல்களின் உள்ளடக்கத்தை மாற்றி, ஆனால் அதே ஓசை நயத்துடன் பாடுவதை நான் பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். இப்போதும் கூட..!

சில பாடல்கள் திரை இசைக்குப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன, குறிப்பாக - 'ஆராரோ ஆரிரரோ ! ஆராரோ ஆரிரரோ ! முத்தே பவழமே, முக்கனியே சர்க்கரையே! (பாடல்.21)" என்ற தாலாட்டு பாடல் இளையராஜா அவர்களின் இசையில் பாடலின் சில பல்லவிகள் பாடப்பட்டுள்ளன, அதுவுமின்றி

'அரச மரத்துக் கிளி.. புன்னை மரத்துக் கிளி என்ற (பாடல்.24),"பாடலும் திரை இசையில் பயன்படுத்தப்பட்ட பாடல்தான். எனவே எம்.சி.ராஜா அவர்களுக்கு இசையில் நல்ல பரிச்சயம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது. நூலின் இறுதியில் வரும் பல பாடல்கள் எப்படிப் பாடப்பட வேண்டும் என்பதற்கு உதவியாகத் தமிழிசை ராகங்களும் உடன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இப்படி இந்த நூலின் சிறப்பைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்கு மனம் விரும்பினாலும், வாசகர்களை ஒரு குழந்தை அனுபவத்தோடு படியுங்கள். ஒரு மாபெரும் அரசியல் தலைவர் குழந்தைகளுக்கான நூலினைப் படைக்கும்போது எவ்வளவு கவனத்துடன் இருந்திருக்கிறார் என்பது புரியும். அவரது மேதைமையும் விளங்கும். இந்த நூல்

மிகச்சிறியதுதான், தலித் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் என்ற குறுகிய நோக்கமின்றி ஒட்டுமொத்த குழந்தைகளை நோக்கி எழுதப்பட்டது என்பதைக் கூடுதலாக வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக இந்த நூலின் சிறப்பைப் பற்றி சொல்வதெனில்.. குழந்தையின் கல்வி என்பது இயற்கையைப் புரிந்து கொள்ளவும், இயற்கையை நேசித்து வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவும், தமது சுற்றத்தின் மீது அன்பு கொள்ளவுமான ஒரு பரந்த பார்வையைக் குழந்தைகளுக்கு கற்றுத் தரும் என்பதே இந்நூலின் சிறப்பு. எனவே பள்ளிக்கூடத்தில் மட்டுமல்ல, குழந்தைகளுக்கு வீட்டில் சொல்லித் தரவும் ஏற்ற நூல். சிறிய நூலானாலும் கீர்த்தியில் குறைவற்ற இந்நூலிற்கு அணிந்துரை எழுதுவதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

இந்நூலைக் கண்டுபிடித்து, அதை இன்றையத் தலைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்க பெரும் முயற்சியெடுத்து உழைத்துள்ள பாலாஜி அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர். மேலும், தலித் வரலாற்று ஆய்வில் சிகரங்களைத் தொடவும், சாதிகளற்ற சமத்துவ சமுதாயம் படைக்க அவரது முயற்சிகள் துணை நிற்கும். எனவே பாலாஜி அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

ஜா. கௌதம சன்னா

g.sannah@gmail.com

16. ஜனன மரண ரிஜிஸ்திரார் ஆபிஸ்

-- கோ. செங்குட்டுவன்

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் என்பது, விழுப்புரம் நகரத்தில் வளர்ச்சி எட்டிப் பார்த்த நேரம் என்று சொல்லலாம்.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் முன்சீப் கோர்ட், தாலுகா அலுவலகம், டவுன் போலீஸ் ஸ்டேஷன், சிறைச்சாலை மற்றும் ரிஜிஸ்திரார் ஆபிஸ் ஆகியவை விழுப்புரத்தில் தோன்றின. இவற்றிற்கானக் கட்டடங்கள் ஒரே வளாகத்திற்கும் அமைக்கப்பட்டன என்பதும் கூடுதல் சிறப்பாகும். இதில் குறிப்பிடத்தகுந்தது "சப் ரிஜிஸ்திரார்" ஆபிஸ்.

தற்போது திரு.வி.க. சாலை என்றழைக்கப்படும், அப்போதைய கச்சேரி சாலையில் 1888இல் இந்த அலுவலகம் தொடங்கப்பட்டது. நில ஆவணங்கள் தொடர்பானப் பதிவு என்பதெல்லாம் பின்புதான் இங்கு நடந்துள்ளன. தொடக்கத்தில் இந்த அலுவலகத்தின் பணி பிறப்பு இறப்புகளைப் பதிவு செய்வதாகத்தான் இருந்திருக்கிறது.

இதற்கு இப்போதும் அலுவலக வாயிலின் இருபுறமும் காணப்படும் கல்வெட்டுச் சான்றாகும். ஒருபுறம் உள்ள கல்வெட்டில் "சப் ரிஜிஸ்திரார் ஆபிஸ் விழுப்புரம்" என்று தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இன்னொருபுறம் இருக்கும் கல்வெட்டில், "ஜனன மரண ரிஜிஸ்திரார் விழுப்புரம்" எனத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

காலப்போக்கில் எவ்வளவோ மாற்றங்கள்!

பிறப்பு இறப்புப் பதிவை நகராட்சி நிர்வாகம் ஏற்றுக் கொண்டது. சப் ரிஜிஸ்திரார் அலுவலகம் நில ஆவணங்களைப் பதிவு செய்தது. விழுப்புரம் சார் பதிவாளர் அலுவலகம் 21ஆம் நூற்றாண்டில் இணை சார் பதிவாளர் அலுவலகமாகத் தரம் உயர்ந்தது. கட்டடத்தில் முகப்பிலும்கூட மாற்றம் செய்யப்பட்டுவிட்டது. வெளியில் இருந்து பார்த்தால் ஆங்கிலேய கட்டடப் பாணி தெரியாது (இணைப்பில் உள்ள கட்டடப் புகைப்படம் 2010ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்டதாகும்).

ஆனால், அந்தக் காலத்தைத் தெரிந்து கொள்ள உதவும் அந்த இரண்டு கல்வெட்டுகள், இணை சார் பதிவாளர் அலுவலகத்தின் வாயிலில் இப்போதும் நமக்குக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

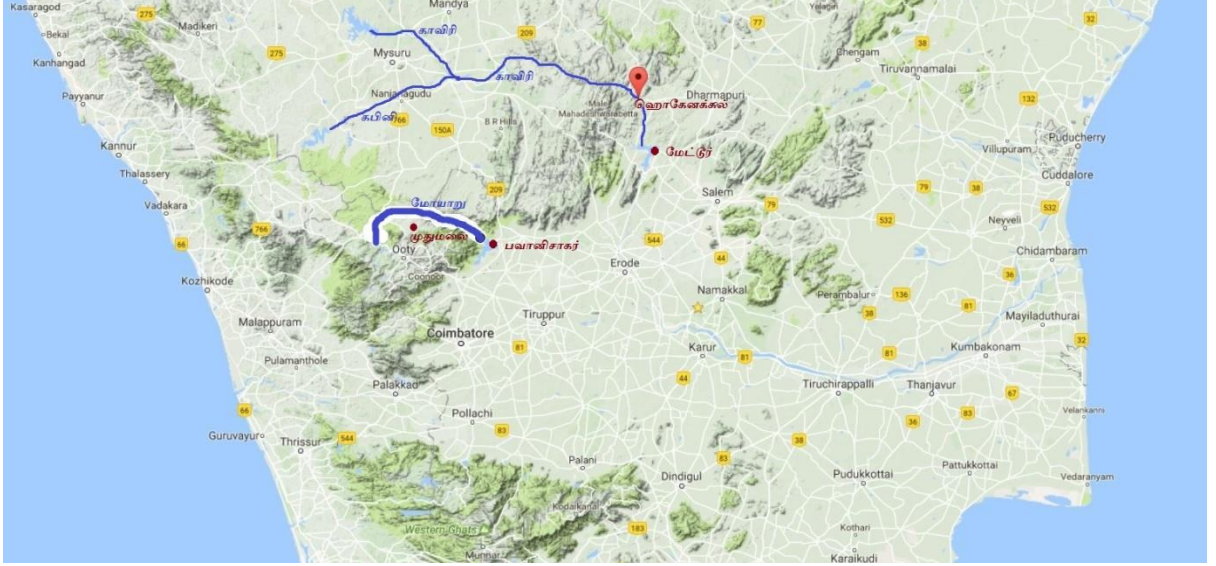

கோ.செங்குட்டுவன்

ko.senguttuvan@gmail.com

17. ஊட்டியில் மோயாற்றின் மீது அணை கட்டத் தேவையா?

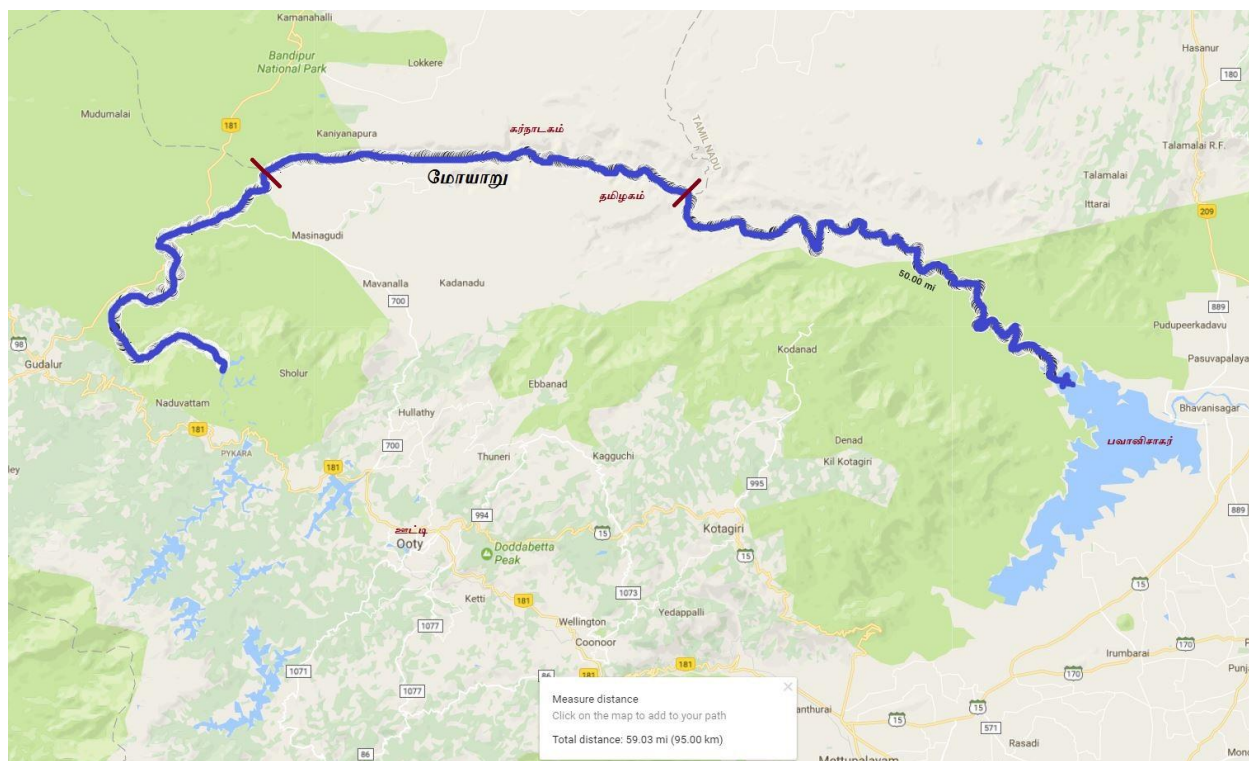
-- தேமொழி

“ஊட்டியின் மோயாற்றின் ஒரு பகுதி பவானிசாகர் அணைக்கும், அதன் வடக்குப் பகுதி கர்நாடக எல்லையிலும் பாய்கிறது. கர்நாடகாவில் பாயும் நீரானது கபினி மற்றும் நுகு அணைகளைச் சென்றடைகிறது. பின்னர் இரு அணையிலிருந்தும் வெளியேறும் நீரானது ஒன்றாக இணைந்து, டி.நரசிபுரா என்ற இடத்தில் காவிரியுடன் இணைந்து, மீண்டும் தமிழகத்திற்குள் நுழைகிறது. அதன்பிறகு ஒகேனக்கல் வழியாகத் தமிழகத்திற்குள் பாய்கிறது.”

கடந்த சில நாட்களாகத் தமிழக உழவர்களுக்கு உதவும் வகையில் சிந்தித்த சிலர் வெளியிட்டுள்ள தகவல் இது. இவ்வாறு கர்நாடகாவில் பாயும் மோயாற்றின் வழியாக கர்நாடகா பலன் அடைவதாகவும், இதனால் அவர்களுக்கே நாம்தான் நீர் தருகிறோம் என்றும், அதை அவர்கள் தமிழகத்திற்குத் தரமறுக்கிறார்கள் என்றும், நாம் கொடுக்கும் தண்ணீரை நமக்கே கொடுக்காமல் கர்நாடகம் நம்மை வஞ்சித்துக் கொண்டுள்ளது என்றும், மோயாற்றின் மீது நாம் ஓர் அணையைக் கட்டிவிட்டோம் என்றால் கர்நாடகா நீருக்காக நம்மைக் கெஞ்சும் நிலை உருவாகிவிடும் என்றும், இந்த உண்மை தெரிந்தும் அரசியல்வாதிகள் தங்கள் தன்னலத்தின் காரணமாக இத்தீர்வை எடுக்கும் முயற்சியை மேற்கொள்வதில்லை என்றும் பலமான கருத்துப் பரப்புரை பல சமூக வலைத்தளங்களிலும் மாறி மாறிப் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது.

மோயாறும் அது பாயுமிடங்களும்:

[74]

பவானி திட்டம் மூலம் பவானிசாகர் அணையும் கட்டப்பட்டு 33 கோடி கன அடி வரை தண்ணீர் தேக்கப்படுகிறது.

மோயாற்றின் பள்ளத்தாக்கில், மோயாற்றின் வடகரை சத்தியமங்கலம், தலைமலை, தாளவாடி பகுதிகளை உள்ளடக்கிய காட்டுப் பகுதியும்; தென்கரை கொடநாட்டுப் பகுதியும் வெவ்வேறு விலங்குகளின் இருப்பிடங்களாகத் திகழ்கின்றன. சோலைக் காடுகளைக் கொண்ட குளிர் பிரதேசமான கொடநாட்டுப் பகுதியில் வாழும் கருமந்தி, இருவாச்சிப் பறவைகள், பழுப்பு மரநாய், ஈ பிடிப்பான் பறவை ஆகியன, மோயாற்றின் வடக்கில் புதர் காடுகளைக் கொண்ட வெப்பப் பிரதேசமான சத்தியமங்கலம் பகுதியில் கிடையாது. இதுவே இப்பகுதி இயற்கைச் சூழலின் தனிச்சிறப்பு ஆகும். இருகரையின் காட்டுவிலங்குகளும் மோயாற்றினை நம்பியே வாழ்கின்றன. யானைகள், புலிகள், கழுதைப் புலி, வெளிமான் ஆகிய நான்கு விலங்குகளும் வாழும் உலகின் ஒரே இடம் மோயாற்றின் பள்ளத்தாக்கு. இது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையும் இணையும் காட்டுப்பகுதிகளில் ஒன்று.

மோயாற்றின் கிளையாறு வழியாக கபினி ஆற்றிற்கு நீர் கிடைக்கிறதா என்பதில் கோவை, ஈரோடு, நீலகிரி மாவட்டங்களில் வாழும் மக்களுக்கே சரியான புரிதல் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இணையம் மற்றும் சமூக வலைத்தளங்களின் மூலம் செய்தி கிடைக்கும் பொழுது அது உண்மைதானா என ஆராய்ந்து பார்க்க அதே இணையமும் நமக்குப் பலவழிகளில் உதவுகிறது. கூகுள் இணையத்தேடலும், கூகுள் புவிவரைபடமும் ஒரு சொடுக்கில் கணினித் திரையில் தரவுகளை அள்ளித்தருகிறது.

கூகுள் புவிவரைபடத்தில் மோயாறு பாயும் தடத்தைத் தொடர்ந்து சென்றால் மோயாற்றுக்குக் கிளையாறு இல்லை என்பதும், இல்லாத ஒரு கிளையாற்றின் வழியாக கபினியாறும் நீர் பெறவில்லை என்பதும், மோயாற்றில் அணைகட்டுவதால் கர்நாடகாவை நாம் அடிபணியவைக்கமுடியாது என்பதும் தெளிவாகிறது. கொடுக்கப்பட்டுள்ள படங்கள் வழி உண்மை அறியலாம்.

கட்டுரைக்கான தகவல் தந்து உதவிய தளங்கள்:

[1] Moyar River – https://en.wikipedia.org/wiki/Moyar_River

[2] மோயாறு – <https://ta.wikipedia.org/s/h7k>

[3] ஒரு நதியின் வாக்குமூலம்: சத்தி, கொடநாடு வனங்களின் ஆதாரம் மோயாற்றின்! [தி இந்து தமிழ் நாளிதழ்] – <http://tamil.thehindu.com/opinion/columns/ஒரு-நதியின்-வாக்குமூலம்-சத்தி-கொடநாடு-வனங்களின்-ஆதாரம்-மோயாற்றின்/article7312241.ece>

[4] கருவூலம்: ஈரோடு மாவட்டம்! [தினமணி] – <http://www.dinamani.com/weekly-supplements/siruvamani/2017/feb/18/கருவூலம்-ஈரோடு-மாவட்டம்-2651269.html>

பொய்த்தகவல் வெளிவந்த இணையத்தளங்கள்:

[1] மோயாற்றில் அணை கட்டி, கர்நாடகாவுக்கு ஆப்பு வைக்கலாம்! –

<http://www.channel42.in/tamil/tamilnadu-will-build-dam-in-moyar-river>

[2] ஊட்டியில் அணை கட்டினால் போதும் கர்நாடகா நம்மிடம் கையேந்தும்

தண்ணீருக்காக...! – <http://www.manithan.com/news/20170406126217?ref=youmaylike1%7Cஊட்டியில்>

[3] தமிழக விவசாயிகள் தண்ணீர், குடிநீர் பிரச்சனை தீர்: கட்டப்படுமா மோயாற்றின் அணை ? – <http://tamilvarthamaani.in/2017/04/தமிழக-விவசாயிகள்-தண்ணீர்/>

[4] இந்த எடத்துல அணைய போட்டா கர்நாடகா நம்மகிட்ட தண்ணிக்கு கெஞ்சும் இனி! – <http://tamil.nativeplanet.com/travel-guide/do-you-know-about-moyar-river-001082.html>

நன்றி: சிறகு

தேமொழி

themozhi@yahoo.com

18. சென்னைக்கு அருகே பழமையான ஃபாசில் இலைகள்

-- சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

படம் - 1

பல இலட்சம் பல கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த உயிரினங்களின் மிச்சங்களும் எச்சங்களும் அக்காலத்தே உருவான படிவப் பாறைகளில் பதிந்து கிடக்கின்றன. இவை ஆங்கிலத்தில் ஃபாசில் (FOSSIL) எனப்படுகின்றன. தமிழில், 'தொல்லுயிர் எச்சங்கள்' எனலாம். எலும்புகள், பற்கள், கிளிஞ்சல்கள், சிப்பி ஓடுகள் போன்ற கடினமான பகுதிகள் மட்டுமின்றி இலைகள், தண்டுகள் போன்ற மென்மையான பகுதிகளும் ஃபாசில்களாகக் கிடைக்கின்றன (படம் - 1).

உயிரினங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு மட்டுமல்லாமல் அவை அடங்கியுள்ள பாறைகள் உருவான காலத்தை அறியவும், கனிமவளங்களை கண்டறியவும் ஃபாசில்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

தமிழகத்தின் கிழக்கு மாவட்டங்கள் பலவற்றில் ஃபாசில்களைத் தன்னகத்தேக் கொண்ட படிவப்பாறைகள் கிடைக்கின்றன. அரியலூர் பகுதியில் காணப்படும் கடல் வாழ் உயிரினங்களின் ஃபாசில்கள் உலகப் புகழ் பெற்றவை. இங்கே காரை-தரணி

பகுதியில் உள்ள திறந்தவெளி களிமண் சுரங்கங்களில் இலை ஃபாசில்களும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன (படம் - 2&3).

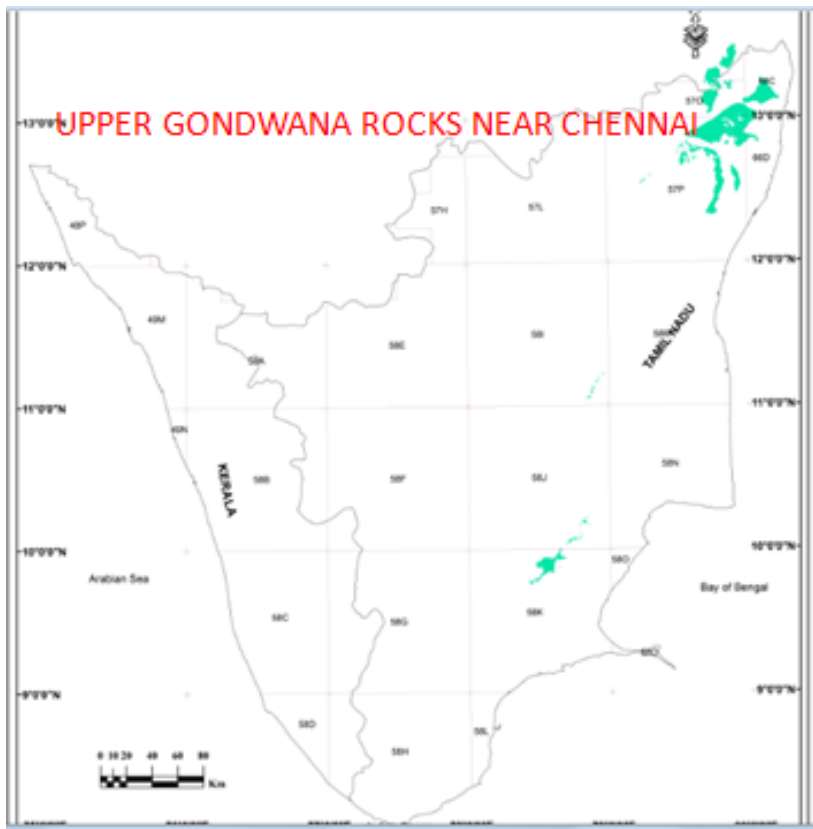

படம் - 2

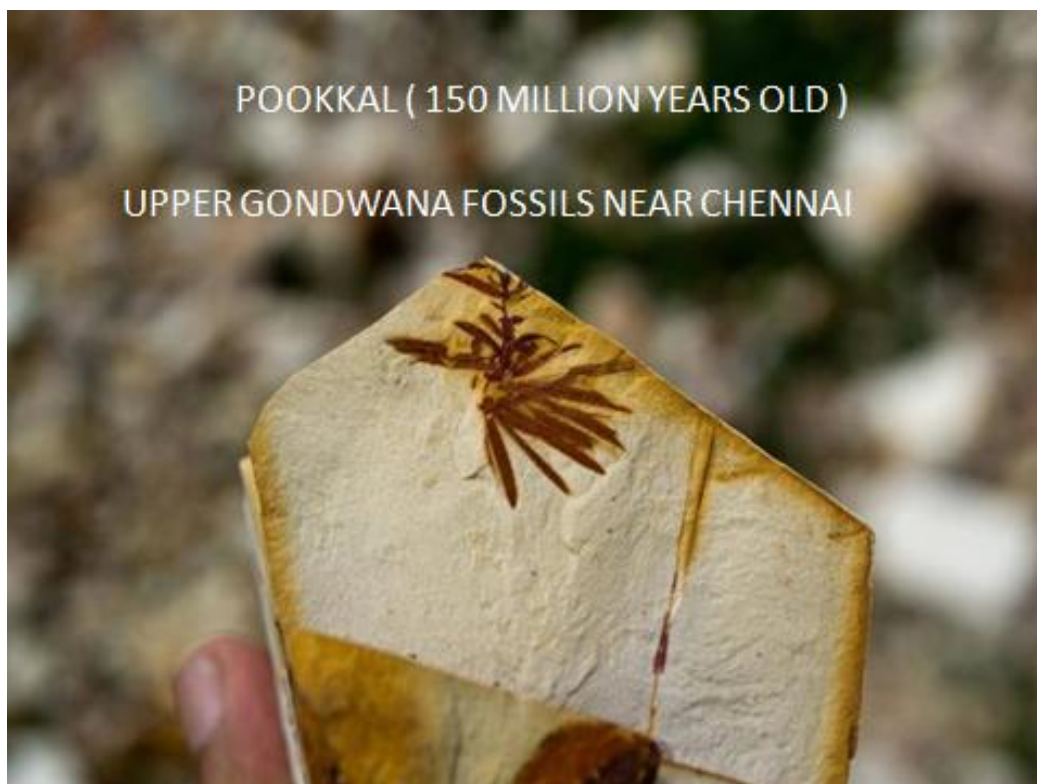
படம் - 3

சென்னைக்கு அருகே, தாம்பரத்திற்கு மேற்கே, சுமார் 15 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவான மேல் கோண்டுவானா காலத்திய படிவப்பாறைகள் சற்றேறக்குறைய நூறு சதுர கி.மீ. பரப்பளவில் காணப்படுகின்றன (படம் - 4).

படம் - 4

மணற்கல் பாறைகளும் , களிமண் பாறைகளும் இவற்றில் அடக்கம். இந்தப் பாறைகளில் அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த சைகடோஃபைட்டா, ஃபிலிகேலஸ் வகைத் தாவரங்களின் இலைகள் ஃபாசில்களாகப் பதிவாகியுள்ளன. இவற்றுள் சைகடோஃபைட்டா வகையைச் சேர்ந்த டிலோஃபிலம் தாவர இலைகளே அதிக அளவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆற்றில் அடித்து வரப்படும் களிமண், நீர்நிலைகளில் படையும் போது அந்த மண்ணோடு அடித்துக் கொண்டுவரப்படும் இலைகளும் களிமண்ணோடு சேர்ந்து படிகின்றன. நாளடைவில் களிமண் இறுகி கெட்டிப்படும் போது இலைகள் மக்கிப் போனாலும் அவை பதித்த சுவடுகள் அப்படியே இருக்கின்றன. இந்தச் சுவடுகள் பார்ப்பதற்குப் பூ போன்ற அமைப்பில் இருப்பதால், உள்ளூர் மக்கள், இலைஃபாசில் அடங்கிய கற்களை 'பூக்கல்' (படம் - 5 & 6) என்று அழகாக அழைக்கிறார்கள்.

புலக - 5

புலக - 6

தாம்பரத்திற்கு மேற்கேயுள்ள மணிமங்கலம், சோமங்கலம், பிள்ளைப்பாக்கம், குண்டுபெரும்பேடு, அமரம்பேடு , வல்லம், வல்லக்கோட்டை, அழகூர், வட்டம்பாக்கம் மற்றும் ஸ்ரீபெரும்புதூர் பகுதிகளில் இலைஃபாசில்களும் தண்டுஃபாசில்களும் கிடைக்கின்றன. இவை பெரும்பாலும் வெண்மை மற்றும் மங்கலான வெண்மை நிறத்திலுள்ள களிமண் பாறைகளிலேயே உள்ளன.

இலைஃபாசில்கள் அதிக அளவில் கிடைக்கும் இந்தப் பகுதியில், அபூர்வமாகக் கடல் வாழ் உயிரினங்களின் ஃபாசில்களும் கிடைக்கின்றன.

சென்னைப் பெருநகர், வரலாற்று முக்கியம் வாய்ந்த ஸ்ரீபெரும்புதூர் போன்ற இடங்களால் சூழப்பட்ட இந்த இடத்தின் சில பகுதிகளையாவது தேசிய நினைவுச் சின்னங்களாக அறிவித்துப் பாதுகாக்க தமிழ்நாடு சுற்றுலா துறையும், இந்திய புவியியல் ஆய்வுத் துறையும் முன் வர வேண்டும். இல்லையெனில் இவை இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விடும்.

Singanenjam

singanenjam@gmail.com

19. ஊறெண்ணெய்

-- பழமைபேசி

விளக்கெண்ணெய் எனப்படும்
ஆமணக்கு எண்ணெய் வாழ்வில்
இன்றியமையாத அளவுக்குப்
பலவற்றுக்கும் உதவக்கூடியது.
எனவேதான் அகத்தியர் சொல்லிய
'தாயில்லாதவருக்கு
விளக்கெண்ணெய்யே தாய்' என்பதை
தாயெண்ணெய் எனச் சொல்வதும்,
கண்களில் இருக்கும் மாசு நீங்கி நல்ல
பார்வை கிட்டுமென்பதை, 'கண்ணுல
விளக்கெண்ணெய் ஊத்தீட்டு பாக்குறா

பாரு' எனச் சொல்வதும் தமிழர் வழக்காறு.

உரிய பருவத்தில் பூப்பெய்தாத பெண்மகளை 'இருசி' எனச் சொல்வதும், அத்தகு
பெண்மகளை இளக்குவதற்கு விளக்கெண்ணெய் பாவிப்பதும், விளக்குகளுக்கு
ஆமணக்கெண்ணெய் பாவிப்பதும், செரிமானமற்று மெலிந்திருக்கும் குழந்தைகள்
நன்கு ஊற, தாய்ப்பாலுடன் விளக்கெண்ணெய் கலந்து கொடுத்து வர குழந்தை நன்கு
ஊறுமென்பதால், இவ்வழக்கத்திற்கு ஊறெண்ணெய் கொடுத்தலெனச் சொல்லி
ஊறெண்ணெய் கொடுப்பதும் தமிழர் மரபு.

**தமிழர் கலைகளைப் போற்றுவோம்!
தமிழர் மரபை மீட்டெடுப்போம்!!**

பழமைபேசி

pazamaipesi@gmail.com

20. பொருள் பொதிந்த பழமைகள்

-- பழமைபேசி

1. தங்கச் செருப்பானாலும் தலைக்கு ஏறாது.
2. தீயில் இட்ட நெய் திரும்ப வராது.
3. நாடு கடந்தாலும் நாய்க்குணம் போகாது.
4. தேரோடு போச்சுது திருநாள். தாயோடு போச்சுது பிறந்தகம்.
5. தெய்வம் காட்டுமே தவிர ஊட்டாது.
6. செத்த பிணத்திற்கு அருகே இனி சாகும் பிணம் அழுகிறது.
7. கடலைத் தாண்ட ஆசையுண்டு, கால்வாயைத் தாண்ட கால் இல்லை.
8. கரும்பு கசப்பது வாய்க்குற்றம்.
9. கடன் வாங்கிக் கடன் கொடுத்தவனும் கெட்டான். மரம் ஏறிக் கை விட்டவனும் கெட்டான்.
10. காட்டிலே செத்தாலும் வீட்டிலே தான் தீட்டு.
11. கூப்பாட்டால் சாப்பாடாகுமா?
12. எரிகிற வீட்டை அவிக்க கிணறு வெட்ட நாள் பார்த்தது போல,
13. கும்பிட்ட கோயில் தலை மேல் இடிந்து விழுந்தது போல,
14. சில்லறைக் கடன் சீரழிக்கும்.
15. சொப்பனங்கண்ட அரிசி சோற்றுக்கு ஆகுமா?
16. உறவு போகாமல் கெட்டது, கடன் கேளாமல் கெட்டது. (எத்தனை பெரிய உண்மை. போய் வந்து கொண்டிருந்தால் தான் உறவு நிலைக்கும். கொடுத்த கடனைக் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தால் தான் திரும்பக் கிடைக்கும்).
17. அடி நாக்கில் நஞ்சும், நுனி நாக்கில் அமிர்தமுமா? (இன்று பலரும் இப்படித்தானே இருக்கிறார்கள்?)
18. ஆனை இருந்து அரசாண்ட இடத்தில் பூனை இருந்து புலம்பி அழுகிறது! (எல்லாம் காலத்தின் கோலம்!)

19. அறப்படித்தவன் அங்காடிக்குப் போனால் விற்கவும் மாட்டான், வாங்கவும் மாட்டான். (அதிகமாய் படித்தவர்கள் பலரும் இப்படித்தான்).
20. உள்ள பிள்ளை உரலை நக்கிக் கொண்டிருக்க மற்றொரு பிள்ளைக்கு திருப்பதிக்கு நடக்கிறாள். (இருக்கிற குழந்தைக்கு சோறு போடாமல் அது உரலில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் தானியத்தை நக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அடுத்த பிள்ளை வேண்டும் என்று திருப்பதிக்கு வேண்டிக் கொண்டு நடக்கிறாளாம். இப்படியும் இருக்கிறார்கள்).
21. இறுகினால் களி. இளகினால் கூழ்.
22. ஊன்றக் கொடுத்த தடி மண்டையைப் பிளந்தது. (யாருக்கு உதவுகிறோம் என்று சிந்தித்து உதவா விட்டால் இப்படித்தான்)
23. எடுப்பது பிச்சை. ஏறுவது பல்லாக்கு. (பலருடைய போக்கு இப்படித்தான் இருக்கிறது)
24. எட்டி பழுத்தென்ன? ஈயாதார் வாழ்ந்தென்ன? (எட்டி பழுத்தாலும் அதன் கசப்பால் சாப்பிட உதவாது. கஞ்சனுக்கு எத்தனை செல்வம் வந்தாலும் அதில் யாரும் பலன் அடைய முடியாது).
25. விசாரம் முற்றினால் வியாதி. (கவலை அதிகமானால் வியாதியில் தான் முடியும்).
26. பைய மென்றால் பனையையும் மெல்லலாம். (நிதானமாக சிறிது சிறிதாக மென்றால் பனையைக் கூட மென்று விடலாம். அதாவது நிதானமாகத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டே இருந்தால் எத்தனை பெரிய காரியத்தையும் செய்து முடித்து விடலாம்.)
27. காற்றில்லாமல் தூசி பறக்காது. (நெருப்பில்லாமல் புகையாது என்ற பழமொழிக்கு இணையான இன்னொரு பழமொழி)
28. பண்ணின புண்ணியம் பலனில் தெரியும். (நாம் அனுபவிக்கும் பலன்களைப் பார்த்தாலே சேர்த்திருக்கும் புண்ணியம் எவ்வளவு என்பது தெரிந்து விடும்).
29. பிடித்த கொம்பும் ஒடிந்தது, மிதித்த கொம்பும் முறிந்தது. (துரதிர்ஷ்டம் எப்படி எல்லாம் சோதிக்கிறது என்பதற்கு அழகான பழமொழி. ஒரு மரத்தில் ஏறி ஒரு கொம்பைப் பிடித்துக் கொள்ளும் போது அது ஒடிந்து போக, கீழே விழாமல் இருக்க இன்னொரு கொம்பில் காலை வைத்து ஊன்றினால் அந்தக் கொம்பும் முறிந்தால் எப்படி இருக்கும்?)
30. பாடுபட்டுக் குத்தினாலும் பதரில் அரிசி இருக்காது. (பதர் என்பதே அரிசி இல்லாத நெல் தான். அதனால் என்ன தான் குத்தினாலும் அதில் அரிசி கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. மனிதனின் பயனில்லாத முட்டாள்தனமான முயற்சி குறித்துச் சொல்லும் பழமொழி)
31. இட்டதெல்லாம் பயிராகாது. பெற்றதெல்லாம் பிள்ளையாகாது. (விதைத்ததெல்லாம் பயிராகி பலன் தருவதில்லை. அது போல பெற்றதெல்லாம் பிள்ளையாகி நல்லபடியாக நம்மைப் பார்த்துக் கொள்ளும் என்று நினைத்துவிட முடியாது).

32. கடைந்த மோரிலே குடைந்து வெண்ணைய் எடுப்பான். (தயிரில் வெண்ணைய் எடுத்த பிறகு தான் மோராகிறது. அந்த மோரிலேயே மீண்டும் வெண்ணைய் எடுக்கும் அளவு சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவர்களைப் பற்றி இந்தப்பழமொழி சொல்கிறது).
33. வாங்குகிற கை அலுக்காது. (வாங்கிக் கொண்டே இருப்பவர்களுக்கு அலுப்பே இருக்காது. லஞ்சம் வாங்கும் அதிகாரிகளுக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் என்றே சொல்லப்பட்ட பொருத்தமான பழமொழியோ?)
34. அடுத்த வீட்டுக்காரரே பாம்பைப் பிடியுங்க. அது அல்லித்தண்டு போல ஜில்லென்றிருக்கும். (என்ன சாமர்த்தியம் பாருங்கள்!)
35. உயிரோடு ஒரு முத்தம் தராதவள், செத்தால் உடன்கட்டை ஏறுவாளா?
36. அய்யாசாமிக்குக் கல்யாணம், அவரவர் வீட்டில் சாப்பாடு.
37. அவனே இவனே என்பதை விட சிவனே சிவனே என்பது நல்லது.
38. அன்பான சினேகிதனை ஆபத்தில் அறி.
39. ஆகிறவன் அரைக்காசிலும் ஆவான். ஆகாதவனுக்கு ஆயிரம் கொடுத்தாலும் விடியாது.
40. ஆயிரம் உடையான் அமர்ந்திருப்பான், அரைப்பணம் உடையான் ஆடி விழுவான்.
41. ஆனை மேல் போகிறவனை சுண்ணாம்பு கேட்டால் கிடைக்குமா?
42. இந்த எலும்பைக் கடிப்பானேன், சொந்தப்பல்லுப் போவானேன்?
43. இந்தக் கூழுக்கா இத்தனை திருநாமம்?
44. இமைக் குற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியாது.
45. இடுகிறவள் தன்னவள் ஆனால் முதல் பந்தியில் உண்டால் என்ன, கடைப் பந்தியில் உண்டால் என்ன?
46. உண்டு கொழுத்த நண்டு வளையில் தங்காது.

படம்: இணையத்திலிருந்து

பழமைபேசி

pazamaipesi@gmail.com

21. காட்டம்மாவின் காதல்

-- மு.பார்த்தசாரதி, விகடன்

"புருஷன் செத்துட்டாரு... பூவும் பொட்டுமா மினுக்குறானு பேசுவாங்க" - செருப்பு
தைக்கும் காட்டம்மாவின் கதை!

கட்டுரை: மு.பார்த்தசாரதி

படங்கள்: குமரகுருபரன்

வெளியீடு: விகடன் (இதழ்: மே 31, 2017)

காலை பத்து மணி. அசோக் நகர் நான்காவது பிரதான சாலை பரபரப்பாக இருக்கிறது. நேற்றிலிருந்து பேருந்துகள் சரியாக இயங்காததால் அலுவலகத்திற்குச் செல்பவர்களும், வெளியூர் செல்பவர்களும் தனியார் பேருந்துகளிலும் ஷேர் ஆட்டோக்களிலும் முண்டியடித்து ஏறிக்கொண்டிருக்க, எந்தவொரு பதட்டமும் இல்லாமல் எதிரிலுள்ள பிளாட்பாரத்தில் நடந்து வருகிறார் காட்டம்மா . பருமனான உடல் தோற்றம், கந்தல் சேலை, நெற்றியில் வட்டவடிவப் பொட்டு இதைல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சம்பந்தமே இல்லாமல் முதுகில் ஒரு காலேஜ் பேக் போட்டுக்கொண்டு ஹாயாக நடந்து வந்தவரை எல்லோரும் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், அவரோ இதையெல்லாம் கண்டுகொள்ளவேயில்லை. நேராக அந்த பிளாட்பாரத்தில் கிடந்த பலகைகளை ஒன்றாக சேர்த்து அதன்மேல் தார்ப்பாயை விரித்து அதில் உட்கார்ந்தார். உள்ளே கிடந்த செருப்புகளையும் ஷூக்களையும் தன் முன் எடுத்து வைக்கிறார்.

அறுந்த செருப்புகளை எடுத்துக்கொண்டு செல்பவர்களிடம், "செருப்பு ஒட்டுப்போட முப்பது, ஷூக்கு பாலிஷ் போட இருபது, புது செருப்ப சுத்தி ஓரம் வக்க நாப்பது" என்று தன் வேலையில் பிஸியாக இருப்பவரை அத்தனை எளிதில் பார்க்காமல் கடந்து போக முடியாது. காட்டம்மா உட்கார்ந்திருக்கும் அதே இடத்தில்தான் ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு அவருடைய கணவர் கார் மோதி விபத்துக்குள்ளானார். நாம் அவரைப் பார்ப்பதை கவனித்ததும் "வா ராசா, செருப்பு தக்கனுமாயா. சுத்தி தச்சிறவா, அறுவது ரூவா ஆவும் சாமி" என்றவரிடம், நம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு "நான் செருப்பு தைக்க வரலைங்கம்மா" என்று சொன்னவுடனேயே, அருகில் கிடந்த பலகையை எடுத்துப்போட்டு உட்கார்ச்சொன்னவர், "ஆயாவால இதான்யா முடியும் ஏதும் நெனச்சிக்காத" என்றபடியே மீண்டும் செருப்பை தைத்துக்கொண்டே, பேச ஆரம்பிக்கிறார்.

“எம்பேரு காட்டம்மா, இந்தா பக்கத்துல இருக்குல்ல பஜனகோயில் தெரு, அங்கதான் வாடக வீட்டுல குடியிருக்கேன். அஞ்சர வருசம் ஆவப்போவுதுய்யா, அவரு செத்துப்போயி. இந்தா இந்த எடத்துலதேன் உக்காந்து செருப்பு தச்சிக்கிட்டு இருந்தாரு. அவரு போயிட்டாரு, நான் இங்க வந்துட்டேன்” னு சொல்லும்போதே அவர் குரல் தழுதழுத்தது.

கண்களிலிருந்து பெருக்கெடுக்கும் நீரை சேலை முந்தானையால் துடைத்துக் கொண்டிருந்தவரிடம் ஆறுதல் வார்த்தை சொல்லிவிட்டு அவரை திசை திருப்ப, ‘உங்களைப் பற்றி சொல்லுங்களேன்’ என்றோம்.

“ராயபுரத்துல பொறந்து வளந்த பொண்ணு நான். என்னோட அப்பா, செருப்பு தக்கிறவரு. ஸ்கூல் முடிஞ்சதும் அப்பா கடைக்கு போவேன். அவரு பக்கத்துலயே துண்ட விரிச்சு போட்டு என்ன படுக்க வப்பாரு. நான் தூங்காம அப்பா செருப்பு தக்குறதையே பாத்துட்டு இருப்பேன். அன்னைக்கு நான் அப்பாக்கிட்ட கத்துக்கிட்ட தொழில்தான் என் புருசன்

செத்துப்போனதுக்கு அப்பறம் எனக்கு வாழ்க்கைய கொடுத்துருக்கு.

என் புருசனும் செருப்பு தைக்கிறவருதான் தம்பி. இத்தினுண்டு வயசுலருந்தே எம்பின்னால சுத்திசுத்தி வந்துச்சு. பதிமூனு வயசுல நான் பெரிய மனுஷியானதும் ஓல குச்சில உக்கார வச்சிருந்த என்னய ஏதேதோ சொல்லி மயக்கி இழுத்துன்னு ஓடிட்டாரு. வெவரமே தெரியாத வயசுல அவரு பேச்சுக் கேட்டு நானும் கூடப்போயி கல்யாணத்துக்கு ஒத்துக்கிட்டேன். திருவேற்காட்டுலதான் கல்யாணம்.

கடையில் வருசக்கா மூணு புள்ளைங்க. கடைசி புள்ளய ஆண்டவனே எடுத்துக்கிட்டான். பாவம் மூளக்காச்சல் வந்து செத்துப்போயிடுச்சு. அப்போல இருந்து மத்த ரெண்டு புள்ளைங்களையும் கண்ணுக்குள்ள வெச்சி பாத்துக்கின்னாரு. என்னயும் அப்டித்தான். அதுங்க ரெண்டும் வளந்து கட்டிக்குடுக்குற வரைக்கும் அவருக்கு

எம்மேல ஒரே லவுசுதான். நானும் அப்புடித்தேன் அவர பாத்தாலே வெக்கம் வந்துடும்.

'பொம்பளப்புள்ள
வூட்டுலயே
அடஞ்சிகெடக்காம, நாலு
எடத்துல போயி எதனாச்சும்
வேலய கத்துக்க புள்ள...
அப்பதான் வாழ்க்கயில
முன்னேற முடியும்' னு
சொல்லுவாரு.
அவருக்கொசம் ஏஜன்சி
வேலக்கு போயிக்கின்னு
இருந்தேன். வாங்குற
சம்பளத்துல ஒரு ரூவா
அவருட்ட கொடுத்ததே

இல்ல. ஆனா, அவரு தெனக்கும் கெடக்குற காச கொண்டாந்து
ஏங்கிட்டதேங்கொடுப்பாரு.

நான் எப்பவாச்சும் கடைக்கு
வந்தா இங்க உக்காரவே வுட
மாட்டாரு. 'ஆம்பளைங்கள்லாம்
இருக்குற எடம் புள்ள.
நீயெல்லாம் இங்க வராத' ன்னு
சொல்லி அம்பது நூற குடுத்து
'ஒனக்கு புடிச்சத எதுனாச்சும்
வாங்கித் துன்னுக்கிட்டிரு. நான்
வேலய முடிச்சிட்டு
வந்துடுறேன். லேடீஸ்லாம்
ரோட்டுல வந்து உக்காரக்கூடாது
சரியா' ன்னு கொஞ்சிக்கின்னே
அதட்டுவாரு. ஆனா, இப்போ தெனக்கும் நான் இங்கதான் உக்காந்துகின்னுருக்கேன்"
என்கிறார் ஏக்கத்தோடு.

காட்டம்மாவின் காதல் வாழ்க்கை அவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது. பதிமூன்று
வயதில் ஆரம்பித்த இவர்கள் காதல் இப்போது வரையிலும் தொடர்கிறது. பெண்கள்
ரோட்டில் வந்து உக்காரக்கூடாதென்று சொல்லிய துரைசாமி தன் ஆசை
மனைவியை சுயமாகவும் பகுத்தறிவோடும் வாழப் பழக்கியிருக்கிறார். அதன்
வெளிப்பாடுதான் இப்போதும் காட்டம்மா குங்குமப் பொட்டோடும் தலை நிறைய

புவோடும் தன்னை எப்போதும் அலங்காரமாய் வைத்திருக்கிறார். தன் மகனுக்கும் மகளுக்கும் திருமணமான பிறகும் கூட அவர்கள் நிழலை அண்டாமல் செருப்பு தைத்து பிழைக்கிறார். ஆனாலும், காட்டம்மா இப்போது வரை ஒரு ரூபாய் கூட தனக்காக சேர்த்து வைப்பதில்லையாம்.

இன்னாத்துக்குயா காச சேத்து வக்கனும், நாலக்கு ஒழக்க முடியாதுன்னு வருத்தப்படுறவன் ஒண்டிதான் இன்னக்கே காச சேத்து வப்பான். நான் தெனமும் ஒழக்கிறவ. எம்புருசன் இருந்தவரைக்கும் நான் சேத்துவச்சதே கெடயாது. வூட்டு வாடகைலேந்து, புள்ளகுட்டியல வளக்கறது ஒண்டிக்கும் அவரே பாத்துகினாரு. எனக்கு தற்ற காச வச்சிக்கிட்டு ராணிமாதிரி சுத்திக்கிட்டு இருந்தேன். புள்ளங்கள் கட்டிக்குடுத்த பெறகும் நாங்க ரெண்டு பேரும் லவ் பேர்ட்சுதான். எப்பவுமே சுதந்திரமா சுத்திக்கின்னு கெடப்போம். நாளக்கு அதுவேணுமே இதுவேணுமேன்னுலாம் யோசிச்சதே இல்ல.

இந்தா பாக்குற சனங்கள்லாம் புருசன் செத்துப்போயி இத்தன வருசம் ஆவுது. இன்னும் பொட்டு வச்சிக்கிட்டு மினுக்கிக்கிட்டு திரியுது பாருன்னு காது படவே பேசுறாங்க. ஊரு பேசுதேங்கிறதுக்காக என்னோட ஆசய நான் விட்டுக்கொடுக்க முடியுமாய்யா. என்னப்பொறுத்த வர எம் புருசன் இன்னும் எங்கூடவேதான் இருக்குறாரு. அதான் எப்போதும் நான் என்ன அலங்காரமா வெச்சிக்குறேன் ” என்ற வார்த்தைகளில் வைரமாய் மிளிர்கிறது உழைப்பும் தன்னம்பிக்கையும். காட்டம்மா குடும்பத்தினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே நாம் மெல்ல காட்டம்மாவிடம் அன்றைய சம்பவம் பற்றி கேட்டோம்,

“முப்பது வருசமா அவரு இங்க இருந்துதான் செருப்பு தச்சிக்கின்னு இருந்தாரு. கல்யாணம் முடிஞ்ச பெறவு என்னய இந்தப்பக்கமே வரக்கூடாதுன்னு சொன்னவரு, சாவப்போற அன்னக்கி காலைல வூட்லருந்து கெளம்பும்போது, சும்மா இருந்தா கடபக்கம் வந்துட்டு போபுள்ளன்னு சொன்னாரு. நானும் பூக்கடைக்கு போயிட்டு வந்துடுறேன்னு சொன்னேன்.

நான் கடையாண்ட வரும்போது அவரசுத்தி ரொம்ப கூட்டமா இருந்துச்சு. ஒடம்பு முழுக்க ரத்தத்தோட அவரு உசருக்கு துடிச்சிக்கின்னு கெடந்தாரு. பாத்த எனக்கு ஈரக்கொலயே அந்துப்போச்சு. அடிச்சபுடிச்ச ஒரு வண்டியில ஏத்திக்கின்னு

ஆஸ்பத்திரிக்கு போனோம். ஒருநாள் முழுக்க உசருக்கு போராடிட்டு கெடந்தவரு மறுநாளே கண்ண மூடிட்டாரு.

யாரோ சின்னபையம்போல, காரு ஓட்டி கத்துகினானாம். அப்பதான் பிரேக்க புடிக்கத்தெரியாம கார இவருமேல ஏத்திட்டான். காருவேகமா வரும்போதே பக்கத்துல இருந்த பூக்காரம்மா கத்துனாளாம். குனிஞ்சுகின்னே செருப்ப தச்சிக்கின்னு இருந்தவரு அதை கவனிக்கல. வண்டி ஓட்டி பழகுறவங்க சனங்க நடமாட்டம் இல்லாத ஏரியாவா பாத்து போயிருக்கலாம். அவரோட கெட்ட நேரம் அன்னக்கின்னு இருந்துருக்கு. அதுக்காக நான் நெதமும் வருத்தப்பட்டுக்கின்னே வூட்டுக்குள்ள அடஞ்சி கெடக்க முடியுமாய்யா. அப்புடி இருந்தேன்னா அவரே என்னய சபிச்சிடுவாரு.

அவரு போனதுக்கப்பறம் நான் கஷ்டப்படாத நாளில்ல, போகாத எடமில்ல. ஒரு எடத்துலயும் வேல தரமாட்டேன்னுட்டாங்க. எல்லா முயற்சியும் எடுத்த பெறவுதான் இங்க வந்து உக்காந்துட்டேன். என்கிட்டதான் என்னோட அப்பனும் புருசனும் சொல்லிக்கொடுத்த தொழில் இருக்குல்லே. பின்ன இன்னாத்துக்கு நாம வேல கேட்டு ஒவ்வொரு எடத்துக்கா அலையனும்னு யோசிச்சதான் அவரு உக்காந்து செருப்பு தைச்சிக்கிட்டு இருந்த எடத்துக்கே வந்துட்டேன்.

இங்கதான் அவரு ஏம்பக்கத்துலயே இருக்குற மாதிரி உணருறேன். அதனால், என்னாலயும் தொழில நல்லபடியா பண்ணமுடியுது. கெடக்குறத வச்ச ஏம்புள்ளங்களுக்கும் கொடுத்துக்கிட்டு, நானும் சந்தோஷமா வாழுறேன்” தன்னம்பிக்கையோடு பேசியவரை வியப்போடு பார்த்துவிட்டு அங்கிருந்து கிளம்பினோம். காட்டம்மா மீண்டும் அறுந்த செருப்புகளைத் தைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

<http://www.vikatan.com/news/tamilnadu/89494-the-heartfelt-story-of-kaatamma-who-stitches-footwear-at-road-side.html>

22. இணையத்தமிழ் வளர்ச்சி பற்றிய கேபிஎம்ஜி - கூகுள் ஆய்வறிக்கை

-- தேமொழி

"இணையத்தில் அதிகம் பயன்படும் மொழி 'தமிழ்'!! - கூகுள் சர்வே முடிவு" என்பது விகடன் தந்த செய்தி.

மேலோட்டமாகக் கொடுத்த இத்தலைப்பை அப்படியே பொருள் கொண்டால் அது தவறான முடிவுக்குக் கொண்டு செல்லும். இந்நாட்களில் இணைய உலகில் ஆங்கிலத்தை விட, ஸ்பானிஷ் மொழியை விடவா தமிழ் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்றும் படிப்பவர் குழப்பம் கொள்ளலாம். உலகளாவிய முறையில் ஐரோப்பிய காலனி ஆதிக்க முறையினால் திணிக்கப்பட்ட மொழிகள் போலன்றி, தங்கள் நாட்டின் அதிக மக்கள் தொகையாலும், மொழி மறுசீரமைப்புக் கொள்கையாலும் அதிக மக்கள் பேசும் பண்டைய மொழிகளில் ஒன்றான எங்கள் சீன மொழியைவிடவா இணையத்தில் அதிகம் பயன்படும் மொழி தமிழ்? என்று சீனர்கள் வெகுண்டும் எழலாம். இணையத்தை தங்களது முழுக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதாக அவர்கள் கொண்டிருக்கும் பெருமையை விட்டுக் கொடுக்க விரும்ப மாட்டார்கள்.

விகடன் கொடுத்த தகவல் கட்டுரையின் மூலமான கேபிஎம்ஜி மற்றும் கூகுள் இணைந்து மேற்கொண்ட ஆய்வின் அறிக்கை* (வழங்கிய நண்பர் முனைவர் நா. கணேசன் அவர்களுக்கு நன்றி), தமிழர்கள் தொழில்நுட்பம் வழங்கிய தாய்மொழி பயன்பாட்டு வாய்ப்பிற்கு வெகு விரைவில் தங்களை தகவமைத்துக் கொண்டதைக் காட்டுகிறது. இந்த ஆய்வு பிற இந்திய மொழியினரின் தகவமைப்பு, தாய்மொழிவழி இணையப் பயன்பாடு கொள்ளல் ஆகியவற்றையும் தருவது தமிழர்களைப் பிற இந்திய மொழியினருடன் ஒப்பிட உதவுகிறது.

இந்த அறிக்கையில், இந்திய மொழிகளில் மக்கள்தொகை அடிப்படையில் அதிக அளவில் பேசப்படும் இந்தி, வங்காளம், தெலுங்கு, மராத்தி, தமிழ், குஜராத்தி, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழியினர் மட்டுமே ஒப்பிடப்பட்டுள்ளனர். இந்திய மொழிகளில் தட்டச்சுவதற்கு 11 மொழிகளுக்கும், மொழிபெயர்ப்பிற்கு 22 இந்திய மொழிகளுக்கும் கூகுள் வசதிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழ் மொழியினர் 75 மில்லியன் எனவும் அவர்களில் 40 மில்லியன் தமிழர் ஆங்கிலத்தைவிடத் தமிழில் படிக்க, எழுத, உரையாட விரும்புகிறார்கள் என்றும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது இருவரில் ஒரு தமிழர் தாய் மொழியை முதன்மை மொழியாகப் பயன் கொள்ள

விரும்புகிறார் என்று காட்டுகிறது (மராத்தி - 72% ; கன்னடம் - 70%; குஜராத்தி - 57%; மலையாளம் - 55%; தமிழ் - 53%; வங்காளம் 52%; இந்தி - 49%; தெலுங்கு - 44%). வணிகம், வங்கி பயன்பாடு, செய்தி, விளம்பரங்கள், அரசு சேவைகள், கேளிக்கை, தொலைத்தொடர்பு சமூக வலைத்தள பங்களிப்பு, பயனர் உருவாக்கும் பதிவுகள் ஆகியவற்றில் இந்த மொழியினர் எவ்வாறு பங்கேற்கிறார்கள் என்று தொகுத்தளிக்கிறது இந்த ஆய்வறிக்கை.

Defining the Indian language users

Indian languages*	Hindi	Bengali	Telugu	Marathi	Tamil	Gujarati	Kannada	Malayalam
Speakers (primary languages) in India - 2016 (in million)	521	101	91	89	75	56	46	40
Indian language users - 2016 (in million)	254	53	40	64	40	32	32	22

Indian languages users are Indian language literates who prefer their primary language over English to read, write and converse with each other

*These 8 languages have been considered as Indian languages for the purpose of this report
[Source: KPMG in India's analysis, April 2017]

Language
Diversity Index
(LDI) in India
0.93^[3]

புதிய கண்டுபிடிப்புகள் மக்களிடையே ஊடுருவிப் பரவுவதை விளக்கும் கோட்பாடு மிக முக்கியமான ஒன்று. அந்த புதிய கண்டுபிடிப்பு, அதனை அடைய உதவும் வழிமுறை, காலம், ஏற்றுக் கொள்ளும் சமூக மனப்பான்மை ஆகியன ஒரு கண்டுபிடிப்பின் பரவலின் வேகத்தை நிர்ணயிக்கின்றன. ("Diffusion of innovations" is a theory that seeks to explain how, why, and at what rate new ideas and technology spread. Rogers proposes that four main elements influence the spread of a new idea: the innovation itself, communication channels, time, and a social system. இதற்குக் கூகுள் கொடுக்கும் மொழிபெயர்ப்பு: "புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் பரவல் ஒரு கோட்பாடாகும், அது எவ்வாறு, ஏன், புதிய விகிதங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்கள் பரவியுள்ளன என்பதை விளக்க முற்படுகிறது. நான்கு முக்கிய கூறுகள் ஒரு புதிய யோசனை பரவலை பாதிக்கும் என்று ரோஜர்ஸ் முன்மொழிகிறது: புதுமை தன்னை, தொடர்பு சேனல்கள், நேரம், மற்றும் ஒரு சமூக அமைப்பு". கணினி செய்த இந்த மொழி பெயர்ப்பு சிறப்பாக இல்லை என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனாலும் கடந்த ஆண்டுகளைவிடப் பொருளை புரிந்து கொள்ள உதவும் விதத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்).

மூன்றில் இருவர் வட்டார மொழியில் கிடைக்கும் தகவல் நம்பிக்கைக்குரியது என்று கருதுகிறார்கள். பிற இந்திய மொழியினருடன் ஒப்பிடும்பொழுது தமிழர்கள் அதிக அளவில் இணையத்தில் தங்களது தாய்மொழிப் பயன்பாட்டிற்கு தங்களை தகவமைத்துக் கொள்வதில் முதன்மையிடத்தில் (42%) இருக்கிறார்கள். இதனைப் பல பிரிவுகளில் விளக்குகிறது இந்த ஆய்வறிக்கை.

68%^[9] Internet users consider local language digital content to be more reliable than English

Currently, Tamil (42%^[9]) has the highest internet adoption levels followed by Hindi and Kannada among the Indian language users

Language wise internet adoption levels for Indian language users – 2016^[9]

p. 10

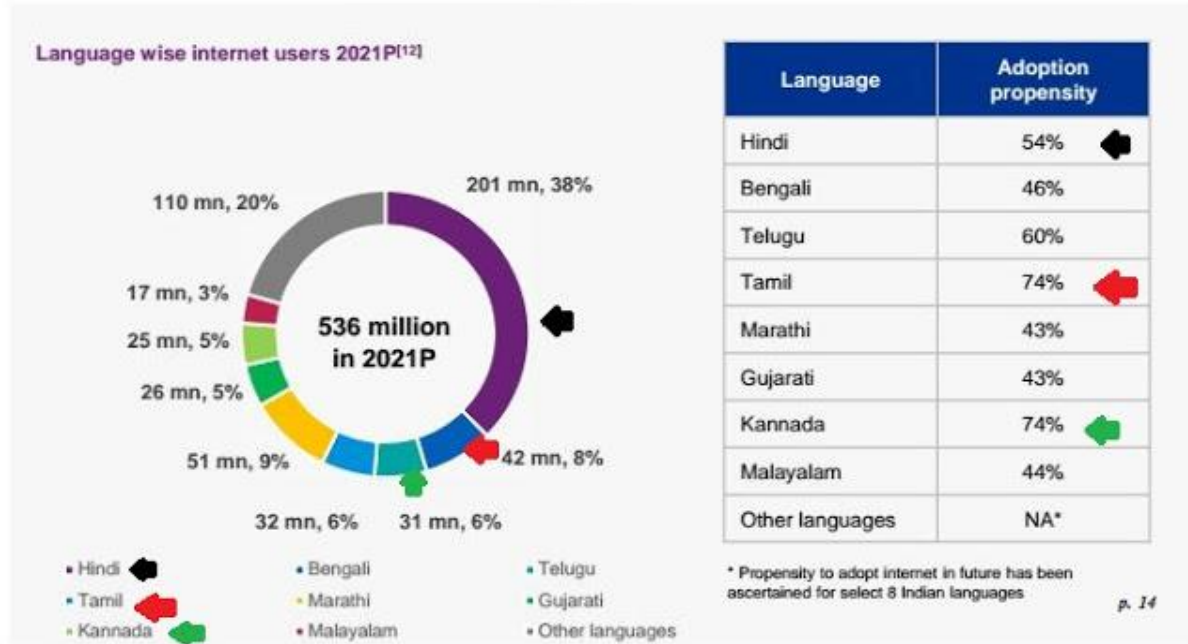
Language wise propensity to respond to an advertisement in local language than English^[10]

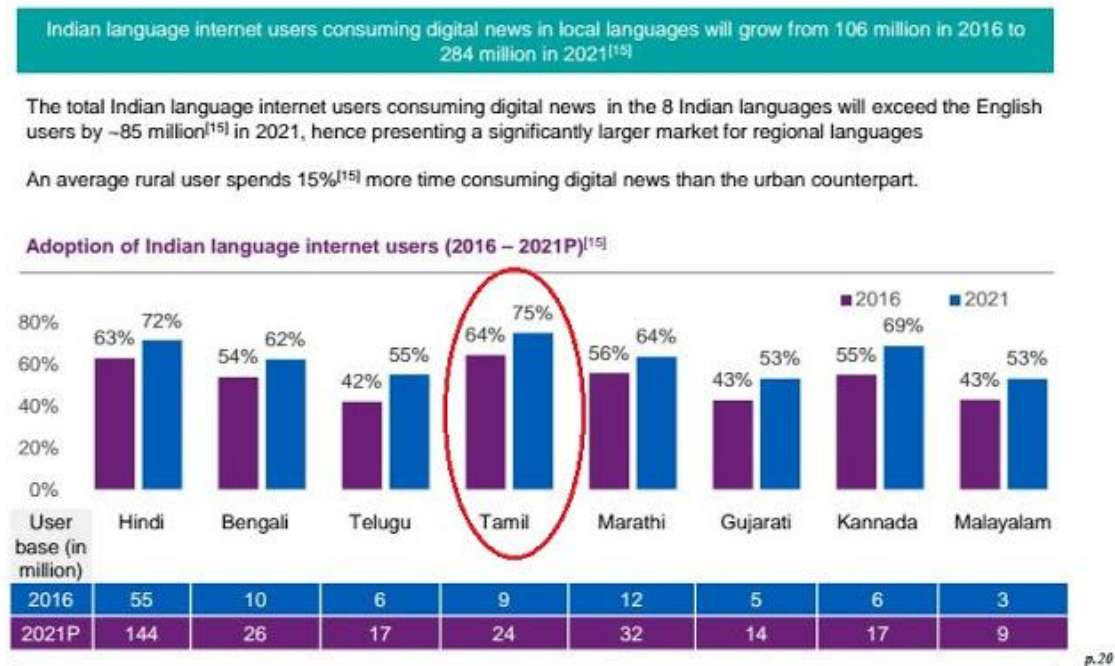
88%^[10] of Indian language internet users are more likely to respond to a digital advertisement in their local language as compared to English

p. 11

பெரும்பான்மையானவர் ஆங்கிலத்தைவிட தங்கள் தாய்மொழியில் வரும் விளம்பரங்களைப் படித்து வினையாற்றுகிறார்கள். இது இந்தி மொழியில் அரசு செய்திகளை, சேவைகளைக் குறித்து விளம்பரம் செய்யும் நடுவண் அரசு தனது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒரு முக்கியமான தகவல். இவ்வாறு தாய்மொழி விளம்பரங்களுக்குச் செயலாற்றுபவர்களில் தமிழர் முன்னணியில் (97%) இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் அனைத்துத் தமிழரும் தமிழில் படிக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதை இது காட்டுவதால், ஆங்கிலத்தில் தங்கள் கருத்துகளை முன்வைக்க விரும்புபவர் அதற்கு ஏற்ற மறுமொழி கிட்டாவிட்டால் வருந்திப் பயனில்லை (So, the lesson is: if you want to reach out, going native is the way to go, obviously).

இது போன்ற தகவல்களின் அடிப்படையில், அடுத்த நான்காண்டுகளில் தாய்மொழி வழி இணையவழிப் பயன்கொள்வதில் நால்வரில் மூவர் என்ற அளவில் தமிழர் தம்மை தகவமைத்துக் கொண்டு முன்னணியில் இருப்பர் (கன்னடரும் அவ்வாறே 74%; தமிழர் போலவே தகவமைப்பில் முன்னேறி முன்னணியில் இருப்பர்) என்று இந்த ஆய்வறிக்கை கணிக்கிறது.

பிற இந்திய மொழியினருடன் ஒப்பிடும் பொழுது, இப்பொழுதும் அதிக அளவு தமிழர் செய்திகளைத் தாய்மொழியில் படிப்பதில் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள், அடுத்த நான்காண்டுகளுக்குப் பிறகும் தமிழரில் அதிக விழுக்காட்டினர் தாய்மொழியிலேயே செய்திகளைப் படிப்பதில் முன்னணியில் இருப்பர் எனக் கணிக்கப்படுகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியாவின் வட்டார மொழிகளில் செய்தி பெறுவது ஆங்கிலத்தில் பயன் பெறுபவர் அளவையும் மிஞ்சிவிடப் போகிறது. இது மிகவும் நல்லதொரு செய்தி. நிறைய வாசகர்கள் என்பது நிறைய எழுத்தாளர்கள், நிறையத் தமிழ் இணையத் தளங்கள், அதிக தமிழ்ப் பதிவுகள், உரையாடல்கள் என்று விரிவடையும் நிலையை எட்டும். வரும் ஆண்டுகளில் 24 மில்லியன் இணையவழி தமிழ்ப் பயனர் இருப்பார் என எதிர்பார்த்தால் அதன் தேவைக்கேற்ப பல இணையத் தமிழ் பதிவுகள் நூல்களாகவோ, கட்டுரைகளாகவோ, பல வித வாசகர்களின் தேவைக்கேற்ப அதிகரிக்கவும் செய்யும், இணையவழி கலந்துரையாடல்களும் அதிகரிக்கும்.

Language wise preference for digital news categories^[16]

Categories	Hindi	Bengali	Telugu	Tamil	Marathi	Gujarati	Kannada	Malayalam
Regional	82%	67%	58%	63%	72%	68%	56%	63%
Sports	49%	60%	42%	45%	35%	44%	47%	16%
Politics	40%	16%	64%	61%	27%	17%	47%	36%
Entertainment	48%	35%	58%	44%	43%	67%	31%	59%

அனைத்து மொழியினருடன் ஒப்பிடும்பொழுது தமிழர் அரசியலில் அதிக ஆர்வம் காட்டி முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். இந்தி மொழியினருக்கு வட்டாரச் செய்திகளிலும், வங்காளிகளுக்கு விளையாட்டுச் செய்திகளிலும், குஜராத்திகளுக்குத் திரைப்படம் கேளிக்கை செய்திகளிலும் அதிக ஆர்வம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்றைய பயன்பாட்டின்படி வட்டாரச் செய்திகள் (63%), அரசியல் (61%), விளையாட்டுச் செய்திகள்(45%) என்ற வரிசையில் தமிழர்களின் விரும்பி வாசிக்கும்

செய்திகள் இருக்கின்றன. கேளிக்கை திரைப்படம் ஆகிய செய்திகளில் 44% தமிழர் மட்டுமே அக்கறை காட்டுகின்றனர்.

இந்த அறிக்கை கொடுக்கும் தகவலைப் பயன்படுத்தி அதற்கேற்ப அரசுகள், வணிக நிறுவனங்கள், வங்கிகள், கல்வியாளர்கள் என யாவரும் தங்கள் சேவைகளை மக்களிடம் கொண்டு செல்லத் திட்டமிட வேண்டும். பல அலைபேசி செயலிகளையும் உருவாக்க வேண்டும்.

* Indian Languages -Defining India's Internet - KPMG

<https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/in/pdf/2017/04/Indian-languages-Defining-Indias-Internet.pdf>

தேமொழி

themozhi@yahoo.com

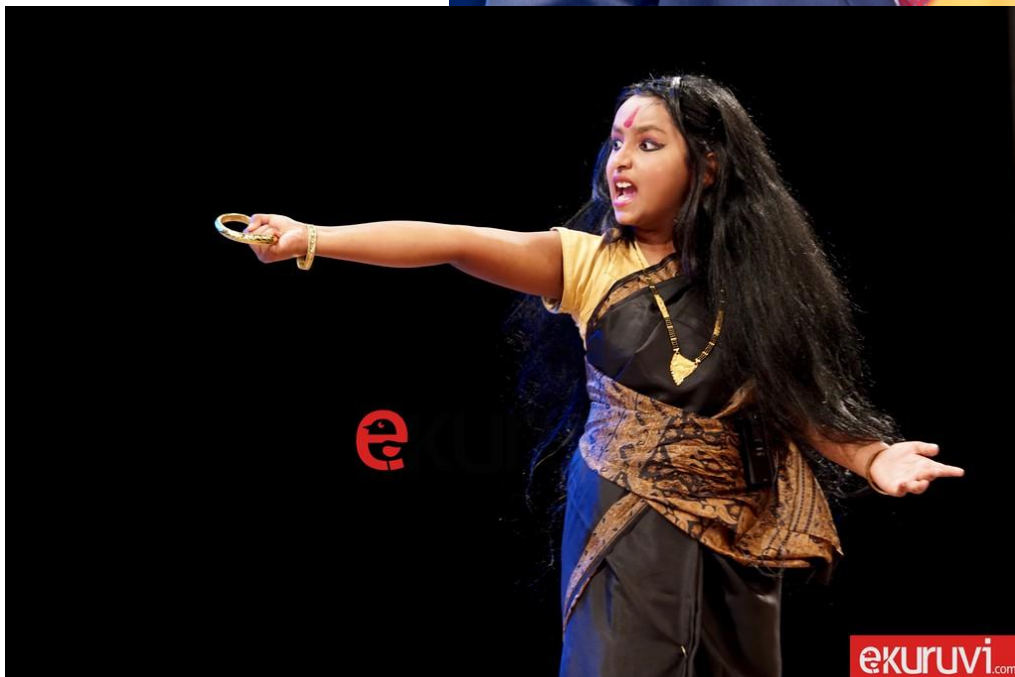
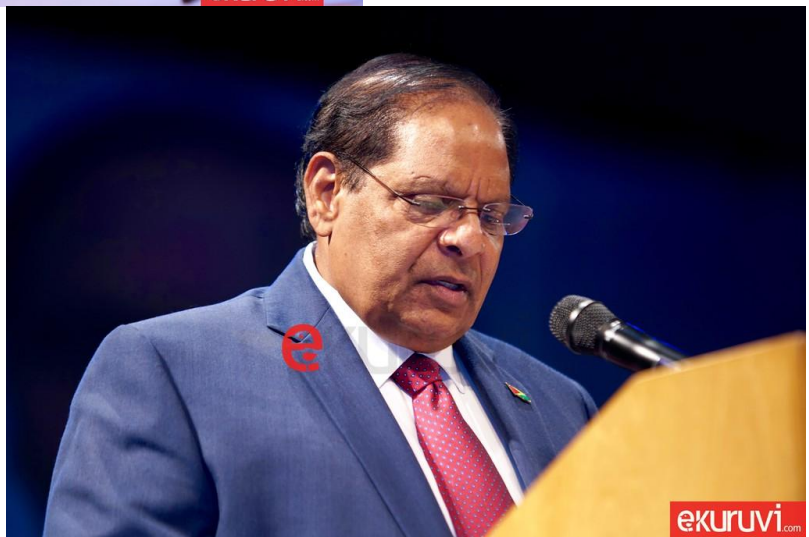
23. அமெரிக்க தமிழ்த்திருவிழா 2017

-- பழமைபேசி

கொட்டு முரசே, தமிழோங்கிச் சிறக்குதென்று கொட்டு முரசேயென பெருமுரசு முழங்கவும், தவில், நாகசுரமுள்ளிட்ட இன்னபிற இசைக்கருவிகள் ஒலிக்கவும் வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவையின் முப்பதாவது ஆண்டு விழா, குறித்த நேரத்தில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தோடும் அமெரிக்க நாட்டுப்பண்ணோடும் மின்னசோட்டாவின் மினியாபொலிசு நகரில் எழுச்சியுடன் துவங்கியது. அதனையடுத்து, மங்கல இசையினை மின்னசோட்டா தமிழ்ச்சங்கத்தைச் சார்ந்த நுண்ணிசைக் கருவி மாணவர்கள், தத்தம் ஆசான்களான வாத்தியகலாமணி சிலம்பரசன் கஜேந்திரன், நாகசுரக்கலைஞர் இராமச்சந்திரன் வெங்கடசாமி ஆகியோருடன் இணைந்து அரங்கேற்றம் செய்தனர். நிமிர்வு பறையிசைக் கலைஞர் சக்தி பறையிசையை அதிரவிட, சிலம்பம், கரகாட்டம் போன்றவை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

நெஞ்சக்களிப்பினில் கூத்தைச் சேர்க்கும் கனற் பொருளே, ஆழ்நீரில் வெளிப்பட எழும் கதிரேயென்கிற தமிழ்ப் போற்றுதலுடனான திருக்குறள் மறையோதலைத் தொடர்ந்து, விழாவுக்கு வந்திருக்கும் விருந்தினர்களோடு பெருமுரசுப் பெருமுழக்கம் இசைக்கப்பட்டுச் சிறப்புத் தோற்றமளித்தார் கயானா நாட்டுத் தலைமையமைச்சரான மாண்புமிகு நாகமுத்து அவர்கள்.

பேரவைத்தலைவரின் வரவேற்புரையைத் தொடர்ந்து, பேரவை விழா மலரினை எழுத்தாளர் சுகுமாரன், கவிஞர் சுகிர்தராணி ஆகியோர் வெளியிட்டனர். தொடர்ந்து சிகாகோ தமிழ்ச்சங்கத்தினர், ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம் நாட்டியநாடகம் நிகழ்ச்சியை அளித்தனர். கயானா நாட்டுத் தலைமை அமைச்சர் உரையாற்றும் போது, கயானா நாட்டுத் தமிழர்களின் பின்புலம், தமிழர்களின் மேம்பட்ட ஒருங்கிணைப்பின் தேவை, பெண்டிர் உரிமை குறித்தான விழிப்புணர்வு முதலானவற்றைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார். புதுச்சேரியைச் சேர்ந்த தமிழறிஞர் முனைவர் மு.இளங்கோவன் தயாரித்த விபுலாநந்தர் ஆவணப்படம் கயானா நாட்டுப் பிரதமரால் வெளியிடப்பட்டது.

மதிய உணவு இடைவேளைக்குப் பிறகு திரைக்கலைஞரும் பலகூரல் பேசுக்கலைஞருமான சின்னிஜெயந்த் அவர்களின் சிறப்பு நகைச்சுவை நிகழ்ச்சி இடம் பெற்றது. 'தமிழ்மரபுகள் மீட்கப்படுகின்றனவா? அழிக்கப்படுகின்றனவா??' எனும் தலைப்பில் திரைப்படக்கலைஞர் ரோகிணி அவர்களின் நெறியாள்கையில் இடம் பெற்ற கருத்துக்களம் நிகழ்ச்சி, பார்வையாளர்களுக்கிடையே விறுவிறுப்பைக் கூட்டியது. தொடர்ந்து கடல்வழி ஆய்வாளர் ஒரிசா பாலு அவர்களின் உடை இடம் பெற்றது.

கவிஞர் சுகிர்தராணி அவர்கள் தலைமை வகிக்க, “தமிழ் போற்றும் தலைமுறையும் தழைக்காதோ?” எனும் தலைப்பில் அமெரிக்கத் தமிழ்க்கவிஞர்கள் தம் கவிதையால்

அரங்கத்தைச் சிந்தனைக்காட்படுத்தினர். கவிதைகள் மிகக்கூர்மையாகவும் பெருத்த வரவேற்பையும் பெற்றன.

விருத்தாசலம், கருவேப்பிலங்குறிச்சிக்கு கிழக்கே நான்கு மைல்தூரம் சென்றால், வெள்ளாற்றங்கரையின் இருக்கிறது கார்மாங்குடி. இப்பகுதியை மன்னன் நரேந்திரன் ஆண்டு வந்தான். அவனுடைய மகன் சாரங்கதாரன். இளவயதுச் சாரங்கதாரனை, மன்னனின் இளவயது மனைவியான சித்திராங்கி என்பவள் விரும்புகிறாள். சிற்றன்னையின் விபரீதமான ஆசையைத் தெரிந்து கொண்ட சாரங்கதாரன் இசைவளிக்காது மறுக்கிறான். ஏமாற்றமுற்ற சித்திராங்கி, சாரங்கதாரனைப் பற்றிப் புறங்கூறி தண்டனைக்குள்ளாக்குகிறாள். அதன் விளைவாக, சாரங்கதாரனுக்கு கால் வெட்டப்படுகிறது. இத்தகு பின்னணியைக் கொண்ட 'சாரங்கதாரன்' நாடகமானது சிகாகோ தமிழ்ச்சங்கத்தினரால் நடத்தப்பட்டது.

தொடர்ந்து மின்னசோட்டா

தமிழ்ச்சங்கத்தினரின் மரபுக்கலைகளை வெளிப்படுத்துமுகமாக பல கலைநிகழ்ச்சிகள் கோலாகலமாக இடம் பெற்று, அரங்கத்தில் பெரும் ஆரவாரத்தை உண்டாக்கியது. ஐந்திணை பரதம், சதிராட்டம் எனச் சுட்டப்பட்ட நிகழ்ச்சி அருமையாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. தொடர்ந்து படைப்பாளியும் இயக்குநருமான மிஷ்கின் உரைநிகழ்த்தினார்.

தொடர்ந்து, இவ்வாண்டுக்கான அமெரிக்கத் தமிழ் முன்னோடி விருது, காங்கிரசுமேன் இராஜா கிருஷ்ணமூர்த்தி, இசையமைப்பாளர் கிளாரன்சு ஜெய், தகவற்தொழில்நுட்ப வல்லுநர் பழநி குமணன் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டது. மின்னசோட்டா தமிழ்ச்சங்கத்தினரால் நேர்த்தியாகத் தமிழில் எழுதப்பட்டு இசையமைக்கப்பட்ட அமெரிக்கநாட்டுப்பண் பாடப்பட, அஃது எல்லோரது வரவேற்பையும் பெற்றது. பண்ணிசை ஆய்வாளர் முனைவர் கோ.ப. நல்லசிவம் அவர்களது தமிழிசையில் பல பாடல்கள் செவிக்கினிமையாக அமைந்தன.

இரவு உணவுக்குப் பின்னர் அரங்கம் ஆர்த்தெழுந்து அதிர்ந்தது. மக்களிசைப் பாடகர் ஜெயமூர்த்தி அவர்களின் இயக்கத்தில் பல கிராமிய, இனமான உணர்வுப் பாடல்களுக்கு பலதரப்பட்ட தமிழ்ச்சங்கத்தினர் ஒயிலாட்டம், பொய்க்கால் குதிரையாட்டம், மயிலாட்டம் போன்ற கூத்துகளாட, கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரம் அந்நிகழ்ச்சி இடம் பெற்றது. அடுத்து வந்த அமெரிக்கக் காங்கிரசுமேன் இராஜா கிருஷ்ணமூர்த்தி, தமக்களிக்கப்பட்ட விருதையேற்றுச் சிறப்புரையாற்றினார்.

அமெரிக்கத் தமிழ்த்திருவிழாவின் முதல் நாளினுடைய இறுதி நிகழ்ச்சியாக, பேராசிரியர் முனைவர் இராஜ் அவர்களின் நெறியாள்கையில் 'மருதநாயகம்' மரபுநாடகம் இடம் பெற்றது. நிகழ்த்துகலை வல்லுநர்கள் பலர் பங்களிப்புச் செய்த இந்நிகழ்ச்சி வெகுநேர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்டு, விழாவுக்குச் சிறப்புச் சேர்த்தது. இத்தோடு, தமிழ்த்தேனீ, குறள்தேனீ, அமெரிக்கத் தமிழ் முனைவோர் மாநாடு உள்ளிட்ட பல நிகழ்வுகள், இணையரங்குகளில் இடம் பெற்றன.

திருவிழா வளாகம் முழுமைக்கும் மரபுக்கலைகளைப் பறைசாற்றுமுகமாக, வடிவான பதாகைகளும் இலச்சினைகளும் இடம் பெற்றிருந்தமை வந்திருந்தோரைக் கவர்ந்தது. முதல்நாள் நிகழ்ச்சியைக் கண்டு களித்த ஆர்வலர்கள், அரங்கை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாது விடுதிகளுக்குச் சென்றமை நிகழ்ச்சிகளின் தரத்தை எடுத்துக்காட்டியது.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிகளும் குறித்த நேரத்தில், தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து, அமெரிக்க நாட்டுப்பண், மின்னசோட்டா தமிழ் நுண்கலை மாணவர்களின் தவில், நாகசுரம், பறை உள்ளிட்ட மங்கலயிசை, திருக்குறள் மறையோதலுடன் துவங்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து மருத்துவர் அருளமுதன் அவர்கள் தமிழ் மரபின் வழியில் சித்தமருத்துவம் குறித்து எளிமையாகப் பேசியமை தமிழ் ஆர்வலர்களின் வரவேற்பைப் பெற்றது.

வாசிங்டன் வட்டாரத் தமிழ்ச்சங்கமும் மின்னசோட்டா தமிழ்ச்சங்கமும் நடத்திய இலக்கிய விநாடி வினா நிகழ்ச்சி, பல்லாடக நிகழ்ச்சியாக, ஒலி, ஒளி, இசை, காட்சி

எனப் பல பரிமாணத்துடன் நடந்தேறியது. பார்ப்போருக்கு இலக்கியத்தின் மீதான ஆவலையும் ஈர்ப்பையும் ஊட்டியது.

அறிஞர், குடியரசுத்தலைவர் அப்துல்கலாம் அவர்களின் உதவியாளராகவும் மக்கள்நலப் பணியாளருமான வெ.பொன்ராஜ் அவர்கள், தம் கடந்த கால அனுபவங்கள், தமிழரின் வளர்ச்சி குறித்துப் பேசினார். 2017ஆம் ஆண்டுக்கான குறும்படப் போட்டி முடிவுகளை, குழுவினர் அறிவித்தனர். முதற்பரிசு 'திரள்' பட இயக்குநர் குரு சுப்ரமணியத்துக்கும், இரண்டாம் பரிசு 'பகல் நட்சத்திரம்' படத்திற்காக பிரவீன் ராஜனுக்கும், மூன்றாம் பரிசு 'சத்தமாக ஒரு நிசப்தம்', 'பொழுது புலர்ந்தது' ஆகிய படங்களுக்காக முறையே ஜெய் சீனிவாசன், ஹரிஹரன் சுவாமிநாதன் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டன. சிறப்பு பரிசாக, 'கறை கேட்டது', 'திமில்', 'சாத்திரம் ஏதுக்கடி' ஆகியவற்றின் இயக்குநர்கள் சூர்ய நாராயணன், பிரவீன் குமார், சேஷங் கல்வலா ஆகியோர் பாராட்டுகளும் வாழ்த்துக்களும் பெற்றுக் கொண்டனர். குறும்படப் போட்டி நடுவர்களாக திரைப்பட இயக்குநர்கள் மிஷ்கின் , சிம்பு தேவன், பேராசிரியர் சுவர்ணவேல் ஈஸ்வரன் ஆகியோர் பொறுப்பேற்றிருந்தனர்.

கவிஞர் சுகுமாரன், வி.ஐ.டி பல்கலைக்கழக வேந்தர் விசுவநாதன் ஆகியோர் சிறப்புரையாற்றியதைத் தொடர்ந்து நண்பகல் உணவுக்கு இடைவேளை விடப்பட்டது. இடைவேளைக்குப் பின்னர், நகைச்சுவை மற்றும் பலகூரல் கலைஞர் சின்னி ஜெய்ந்த்

உரையாற்றி அவையில் கலகலப்பை உண்டாக்கினார். தமிழ்ப் பள்ளி மாணவர்களுக்கிடையேயான நாடளாவிய தமிழ்த்தேனீப் போட்டியின் இறுதிக்கட்ட போட்டிகள், முக்கிய அரங்கின் மேடையிலேயே இடம் பெற்றுப் பின்னர் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்குச் சிறப்பு விருந்தினர்களான கவிஞர் சுகுமாரன், முனைவர் மு.இளங்கோவன் முதலானோர் பரிசளித்தனர். “உணவும் உழவரும்” என்ற நாடகத்தை கான்சாக் நகரத் தமிழ்ச்சங்கத்தினர் வழங்கினர். இதற்கிடையே பேரவையும் மின்னசோட்டா தமிழ்ச்சங்கமும் உருவாக்கிய மாதங்காட்டி வெளியிடப்பட்டது. இதில் இடம்பெற்ற தமிழ்மரபுசார்க் கலைநயமிகு படங்கள் பெருத்த வரவேற்பைப் பெற்றன.

உயர்கல்விக்கூடத்தில் தமிழ்மொழிக்கான மதிப்பீடுகளைப் பெறுவது குறித்தான வழிமுறை உரையினை அமெரிக்கத் தமிழ்க்கல்வி கழகப் பொறுப்பாளர்கள் வழங்கினர். இதனைத் தொடர்ந்து ஆர்வர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழுக்கான இருக்கை அமர்வது குறித்த அறிவிப்பும் வேண்டுகலும் இடம் பெற்றது. தொடர்ந்து சிறப்பு விருந்தினர்கள் ஓரிசா பாலு, ரோகிணி, கார்த்திகேய சிவசேனாபதி, தொழில் முனைவரும் நடிப்புக்கலைஞருமான கிட்டி, பேராசிரியர் ஓபர்ஸ்ட் முதலானோர் தோன்றிப் பேசினர். நிமிர்வு நிறுவனர் பறையிசைக் கலைஞர் சக்தியின் வழிகாட்டுதலில் இடம் பெற்ற நூற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரப் பறைமுழக்கம் அரங்கத்தை அதிரச் செய்தது.

அதே ஊக்கமும் குதூகலத்துடன் பேரவையின் உறுப்புச் சங்கங்களின்

‘சங்கங்களின் சங்கமம்’ நிகழ்ச்சி, ஒவ்வொரு சங்கமும் பதாகைகள் ஆட்டப்பாட்டங்களுடன் அணிவகுத்து வர இனிதே நடைபெற்றது. அறுசுவை உணவுடன் கூடிய உணவு இடைவேளைக்குப் பின்னர், மக்களிசைக் கலைஞர் ஜெய்மூர்த்தி, நிகழ்த்துகலை வல்லுநர் முனைவர் குமணராஜா, துப்பர் சிங்கர்கள் ஸ்ரதா, நிரஞ்சனா, ராஜகணபதி, நெருப்புடா புகழ் அருண்ராஜா முதலானோர் பங்குபெற்ற மெல்லிசை நிகழ்ச்சி கோலாகலமாக இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்ச்சியின் போது, ஜெய்மூர்த்தி, குமணராஜா ஆகியோரின் பாடலை மீண்டும் பாடச்சொல்லிக்

கேட்டு ஆர்ப்பரித்தனர் தமிழர்கள். மண்ணின் கலைக்கு மயங்காதவர் எவரோயெனும் விதமாக இருந்தது அக்காட்சிகள்.

மெல்லிசைக்கு நடுவே, திருவிழாவின் ஒருங்கிணைப்பாளர் மேடையில் தோன்றி, விழாவுக்கு உழைத்த அனைத்துத் தன்னார்வலர்களையும் குறிப்பிட்டு மனமார்ந்து நன்றி கூறினார். கலைநயமிகு விழா முடிந்துவிட்டதேயெனப் பிரிய மனமின்றி நகரத்து வீதிகளில் சென்ற தமிழரின் மனத்தில் தோய்ந்திருந்த மெல்லிய சோகம், விழாவின் வெற்றியையும் விழுமியத்தையும் போற்றுவதற்கு அடையாளமாய் இருந்தது.

-- பழமைபேசி, மக்கள் தொடர்புக்குழு, வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவை

படங்கள்:

- 1 <http://images.biztha.com/.../Fe-TNA-3rd-July-0220.../i-mwgHSST/A>
- 2..... <http://images.biztha.com/.../Fe-TNA-2nd-July-0120.../i-vW6mdGM/A>.
- 3.....<http://images.biztha.com/.../Fe-TNA-star-night-1s.../i-2Tx7qGg/A>

பழமைபேசி

pazamaipesi@gmail.com

24. ராட்சஸம்

-- கவிக்கோ அப்துல்ரகுமான்

அப்துல் ரகுமான் எழுதிய நான்கு சிறுகதைகள் ஆனந்த விகடன்
வெளிவந்திருக்கின்றன. 'ராட்சஸம்' என்ற சிறுகதை 14.3.1993 ஆனந்த விகடன்
இதழில் வெளிவந்தது. அந்தச் சிறுகதை....

ராட்சஸம்

தலைவர் 'பார்ட்' பார்ட்'டாய் வந்து இறங்கினார். தலையிலிருந்து மார்பு வரை,
மார்பிலிருந்து இடுப்பு வரை, இடுப்பிலிருந்து முழங்கால் வரை, முழங்காலிலிருந்து
பாதம் வரை என்று நான்கு பெரிய வர்ணத் துண்டுகள்.
சாரம் முன்பே கட்டப்பட்டுவிட்டது. துண்டுகளை ஒட்டுப் போட்டுத் தூக்கி நிறுத்த
வேண்டியதுதான் பாக்கி.

பெருமாளின் தலைமையில் ஆட்கள் பம்பரமாய்ச் சுழன்று கொண்டிருந்தனர். நாளை காலையில் கூட்டம். விடிவதற்குள் முடித்தாக வேண்டும். அந்தப் பரபரப்பில் ஏற்பட்ட பதற்றமும் எரிச்சலும் அவருடைய ஏவல்களில் தெரிந்தன.

பையன் டி கொண்டுவந்து கொடுத்தான். வேலையிலிருந்து கண்களைப்

பெயர்க்காமலே பெருமாள் டியை வாங்கிக் குடித்தார்.

பெருமாள் பழைய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். பெரிய பெரிய

தலைவர்களையெல்லாம் அவர் பார்த்திருக்கிறார். அவர்களுக்கெல்லாம் இப்படி ராட்சஸக் கட்-அவுட்டுகள் தேவைப்படவில்லை. அவர்கள் சுயமான விஸ்வரூபத்தில் உயர்ந்து, மக்கள் மனத்தில் பிரமாண்டமாக நின்றார்கள். அவர்களுடைய உயரம் தூரிகையாலும் மரத்தாலும் ஆனதல்ல; அவர்களைத் தூக்கி நிறுத்தச் சாரமும் தேவைப்பட்டதில்லை.

“ஐயா...” என்ற குரலில் அவர் சிந்தனை கலைந்தது. எதிரில் ஓர் இளைஞன்.

“நானும் கூடமாட ஒத்தாசை செய்யட்டுமா?”

“வேண்டாம் தம்பி... போதுமான ஆட்கள் இருக்காங்க...”

“கூலி ஒண்ணும் வேணாங்க, சும்மா செய்றேன். தலைவருன்னா எனக்கு உசுரு.

அவருக்குக் கட்-அவுட் வெக்கறதிலே நானும் சேந்துக்கணும்னு ஆசையா இருக்கு...”

“ஓம் பேரு என்ன?” - பெருமாளின் கேள்வியில் கொஞ்சம் வியப்பும் கலந்திருந்தது.

“கபாலிங்க...”

“சரி.. போய்ச் செய்...”

கபாலி உற்சாகமாக ஓடினான். சாரத்தில் கால்பகுதி கட்டப்பட்டு முடிந்திருந்தது.

அவன் அந்தக் கால்களில் விழுந்து வணங்கினான். எழுந்து பக்கத்தில் தரையில்

கிடந்த தலைவரின் முகத்தை ஆசையோடு தடவினான். வலை வீசும் இந்தப்

புன்னகை யாருக்கு வரும்..? அவனுக்குள் சுரந்த பயபக்தி முகத்தில் கசிந்தது.

கபாலி கட்சிக்காரன் அல்ல. உண்மையான அர்த்தத்தில் அரசியலும் அவனுக்குத்

தெரியாது. காட்டப்படுவதை நம்பும் இனம் அவன். தலைவர் கிழவியின் தலையைத்

தடவுவது, ஊனமுற்ற சிறுவனுக்குச் சக்கர வண்டி கொடுத்து அவனுக்கு

முத்தமிடுவது, தீ விபத்தில் வீடு இழந்தவர்களுக்கு உணவுப்பொட்டலம், வேட்டி,

சேலை கொடுப்பது... இதையெல்லாம் படங்களில் பார்த்து, ஏழைகளுக்காக உருகி

உருகிப் பேசுவது, அவர்கள் உரிமைகளுக்காக வீராவேசமாக முழங்குவது...

இதையெல்லாம் கேட்டு, அவனுடைய இதயத்தில் ஒரு சிம்மாசனம் போட்டு அவரை

உட்கார வைத்திருந்தான். செய்தித்தாள்களில் காட்டப்படும் வெளிப்பக்கத்தை மட்டுமே

தரிசிக்கிறவன் அவன். தூண்டில் முள்ளை மறைக்கும் புழுவை அடையாளம் காணும்

பக்குவமெல்லாம் அவனுக்கு இல்லை.

தலைவர் எங்கே பேசினாலும் அங்கே போய்விடுவான். ‘என் கண்ணின் மணிகளே!’

என்று அவர் தொடங்கும்போது பரவசமாகி, மெய்சிலிர்த்து, விசிலடித்து ஆரவாரித்துக்

கைதட்டுவான். தேர்தல் காலத்தில் அவருக்காகப் பசி, தாகம் பார்க்காமல் வேலை

செய்வான். போஸ்டர் ஒட்டுவான்; சுவரில் எழுதுவான்; ஊர்வலம் போவான்; உரக்கக்

கோஷம் போடுவான்; அவரை யாராவது குறைத்துப் பேசினால், சண்டைக்குப்

போய்விடுவான். இதில் எத்தனையோ முறை அடி உதை பட்டு ரத்தம்

சிந்தியிருக்கிறான். இதையெல்லாம் தலைவருக்குக் காணிக்கையாகவே நினைத்துக்கொள்வான். தேர்தலில் தலைவர் ஜெயித்துவிட்டால், தானே ஜெயித்ததுபோல் பட்டாசு கொளுத்திக் கூத்தாடுவான். அந்த ராமனுக்குதான் ஓர் அணில் என்று அவனுக்கு நினைப்பு. ஆனால், அவன் முதுகு எப்போதும், யாராலும் தடவிக் கொடுக்கப்பட்டதில்லை. அதை அவன் எதிர்பார்த்ததும் இல்லை. ஆட்கள், இடுப்புப் பகுதியைத் தூக்க வந்தார்கள். கபாலியும் அவர்களோடு சேர்ந்து கைகொடுத்தான். அந்தக் கனம் அவனுக்குச் சுமையாகப் படவில்லை. தலைவரைத் தூக்குகிறோம் என்ற பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அவன் முகத்தில் பளிச்சிட்டன. நேரம் ஆக ஆக, பெருமாளுக்குப் பதற்றம் அதிகரித்தது. கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னால்தான் அமைச்சர் ஒருவர் வந்து, வேகம் போதாதென்று கெட்ட வார்த்தையில் திட்டிவிட்டுப் போனார். அவர் பரபரப்பாக ஆட்களை வேகப்படுத்தினார். அது கட்சிக் கூட்டம்தான். ஆனாலும் மேடை பந்தல் வேலைகளில் அரசாங்க அதிகாரிகள் பயபக்தியோடு ஈடுபட்டிருந்தனர். அரசாங்க வாகனங்கள் இங்கும் அங்கும் புழுதி பறக்க ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

“இவங்களுக்கெல்லாம் பெரிசாக் காட்டணும். அதுவும் அவசரமா காட்டணும். ஜனநாயகம்கிறானுங்க... அமைச்சர்கள் ஜனங்களுடைய சேவகர்கள் என்கிறானுங்க... ஆனா, ஜனங்களைவிட, தான் ஒசத்தி... ஜனங்க தங்களை அண்ணாந்து பாக்கணும்.. தங்களை அற்பமா நெனச்சு கால்லே விழுந்து வணங்கணும்... கப்பம் கட்டணும்னு நெனக்கிறானுங்க... தெரியாத தேவதையைவிட தெரிந்த அரக்கன் மேலங்கற ஜனங்க மனப்பான்மையை இவங்க நல்லா தெரிஞ்சு வெச்சிருக்கானுங்க. அதனாலே தங்களுடைய உருவத்தை, முகத்தை செயற்கையா அசிங்கமா பெரிசாக்கி, பாமரர் மனசிலே பலவந்தமா திணிக்க முயற்சி பண்ணாங்க. உருவத்தைப்

பெரிசா காட்டுனா பெரிய மனுஷன் ஆயிட முடியுமா? இது படங்களை நம்புற தேசம். அதனாலே எல்லாரும் படங்காட்ட றானுங்க.. தூத்தேறி...” - பெருமாள் காறித் துப்பினார்.

தலைப்பகுதியைப் பொருத்திவிட்டு ஆட்கள் இறங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். கபாலிக்கு உடையெல்லாம் அழுக்காகி விட்டது. உடம்பில் அங்கங்கே சிராய்ப்பு. ஆனால், அவனுக்குக் களைப்போ, வலியோ தெரியவில்லை. அவன் தூரத்தில் போய் நின்று பார்த்தான். தலைவர் வானளாவ உயர்ந்து அட்டகாசமாக, கம்பீரமாக நிற்குகொண்டிருந்தார். பின்னால் இருந்த கோயில் கோபுரம்கூடத் தெரியவில்லை. அதைவிட உயரமாக அதை மறைத்துக்கொண்டு நின்றிருந்தார் தலைவர். அந்தப் புன்னகை... யாருக்கு வரும் அந்தப் புன்னகை? கபாலியின் உடம்பெல்லாம் பரவசம் பரவியது. அவன் கையெடுத்துக் கும்பிட்டான்.

“எவ்வளவு செலவாகியிருக்கும்?” - யாரோ ஒருவன் கேட்டான்.

“ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்னு சொன்னாங்க...”

“ஐம்பதாயிரமா? அடப்பாவிங்களா... ஐம்பது குடும்பம் ஒரு மாசத்துக்குப் பசியில்லாம சாப்பிடலாமே... ராட்சஸன் மாதிரி அவ்வளவையும் விழுங்கிக்கிட்டு நிக்கிறதைப் பாரு...”

கபாலிக்கு இதயத்தில் ‘சுரீர்’ என்றது. கோபத்தோடு திரும்பிப் பார்த்தான். கட்டையும் குட்டையுமாக இருந்தவன்தான் அப்படிப் பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

கபாலி அவன்மேல் பாய்ந்தான். “எங்க தலைவரு தெய்வம்யா... அவரைப் போய் ராட்சஸன்னா சொல்றே?” என்று கத்தியபடி அவன் முகத்தில் குத்தினான். எதிர்பாராத தாக்குதலில் முதலில் நிலைகுலைந்து திகைத்துப்போன அந்த ஆள், தன்னைச் சமாளித்துக்கொண்டு கபாலியை ஓங்கி எட்டி மிதித்தான். கபாலி குலைந்துபோய்க் கீழே விழுந்தான்.

“இவனாடா தெய்வம்? ஏண்டா தெய்வம்ங்கற வார்த்தையை இப்படி அசிங்கப் படுத்துறீங்க... உன்ன மாதிரி முட்டாப் பசங்களுக்குத்தான்டா இவன் தெய்வம்... உடுத்த மறு வேட்டி இல்லாம இந்த ஊருக்கு வந்தவன்டா ஒங்க தலைவன். இப்போ இந்த ஊர்லே பாதி அவனுக்குச் சொந்தம்... எங்கேயிருந்துடா வந்தது இவ்வளவு பணம்? குடியை ஒழிக்காம சாகமாட்டேன்னு கூவுறானே ஒங்க தலைவன்... பிணாமியிலே ரெண்டு சாராயத் தொழிற்சாலை இருக்குடா அவனுக்கு... உனக்குத் தெரியுமா? சேரியை எல்லாம் ஒழிக்காம தூங்கமாட்டேன்னு மேடையெல்லாம் முழங்குறானே... அவன் எப்படி எங்க சேரியை ஒழிச்சான் தெரியுமா? தனக்குப் பெட்டி பெட்டியா கொண்டுவந்து கப்பம் கட்டறவன் ஒட்டல் கட்டறதுக்காக, ஒரு சேரியையே நெருப்பு வெச்சுக் கொளுத்த வெச்சவன்டா ஒங்க தலைவன்... அந்தத் தீயிலே வீடு, வாசல், குழந்தையைப் பறிகொடுத்தவன்டா நான்...” - அந்த ஆள் பொங்கி வெடித்துச் சிதறிக் கொண்டிருந்தான்.

கைகலப்பைப் பார்த்துப் பதறிக் கொண்டு ஓடிவந்தார் பெருமாள். வம்பு எதுவும் வந்துவிடக் கூடாதே என்று, அந்த ஆளைச் சமாதானம் பண்ணி காலில் விழாத குறையாகக் கெஞ்சி அவனை அனுப்பிவைத்தார். பிழைப்புக்குக் கேடு வரும் என்றால் எதனோடும் சமரசம் செய்துகொள்ளப் பழகிவிட்டவர் அவர். கபாலியையும் சமாதானப்படுத்திவிட்டு அவர் போய்விட்டார்.

கபாலிக்கு இதயத்தில் வலித்தது. ‘இல்லை... இல்லை... இதெல்லாம் உண்மையா இருக்க முடியாது... இருக்கக் கூடாது. அவன் எதிர்க்கட்சிக்காரனா இருப்பான்... பொய்

சொல்றான்... தலைவர் இப்படியெல்லாம் செய்யமாட்டார்...' -ஆனால், அவன் இதயத்திலிருந்த சிம்மாசனம் லேசாக ஆடத் தொடங்கியது. கட்-அவுட்டை அவன் நிமிர்ந்து பார்த்தான். 'தலைவரே, இது உண்மையா? உண்மையா?' என்று அவன் இதயம் அலறியது. காற்று 'ஹோ.. ஹோ..' என்று இரையத் தொடங்கியது. மரங்கள் பேயாடின. தலைவரின் அந்தப் புன்னகை மெதுவாக மறைந்தது. வாயின் இரண்டு பக்கத்திலும் கோரப் பற்கள் முளைத்தன. முகம் விகாரமானது. கபாலி எழுந்து ஓடினான். "இல்லை.. இது உண்மை இல்லை" என்று கட்-அவுட்டின் கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டு கதறினான். ஆணைக்குக் காத்திருந்ததுபோல், காற்று சீறிச் சினந்து ஆவேசமாகக் கட்-அவுட்டை அசைத்தது. கொஞ்ச நேரத்தில் கட்-அவுட் மடமடவென்று இரைச்சலுடன் சரிந்து விழுந்தது. கட்-அவுட்டின் இடிபாடுகளை அகற்ற வந்தவர்கள், அதன் அடியில் ஒரு பிணத்தைக் கண்டு திடுக்கிட்டார்கள். பிணம் ரகசியமாக அப்புறப்படுத்தப்பட்டது. அந்த இடத்தில் சாட்சியாகக் கொஞ்சம் ரத்தக் கறை மட்டும் இருந்தது - 'இது உண்மையா...? உண்மையா?' என்ற மௌனமான அலறலோடு. காலையில் கூடும் கும்பலின் காலடிகள் பட்டு அதுவும் மறைந்துவிடும்.

வெளியீடு: விகடன் (இதழ்: ஜூன் 2, 2017)

<http://www.vikatan.com/news/tamilnadu/91141-abdul-rahman-special-article.html>

25. பற்று வரவு

-- கவிக்கோ அப்துல்ரகுமான்

இறக்கப்போகிறவனே! நில்
கணக்கை முடித்துவிட்டுப்போ!

வாழ்க்கையெல்லாம்
பற்றெழுதியவனே!
உன்பங்குக்கு ஒரு வரவாவது
வைத்துவிட்டுப்போ!

இந்த பூமிக்கு
ஒரு பிச்சைக்காரனாகவே வந்தாய்!
ஒரு கடனாளியாக
சாகப்போகிறாயா?

என்னுடையதென்று
நீ உரிமைகொண்டாடும் எதுவும்
உன்னுடையதல்ல!

உன் உடல்
உன் பெற்றோரிட்டபிச்சை!

உன் சுவாசம்
நீ காற்றிடம்வாங்கிய கடன்!

நீ சுவைத்த வாழ்க்கை
பல தேனீக்கள் திரட்டிவைத்த
தேனென்பதை அறிவாயா?

பசித்தபோதெல்லாம்
பூமியின்மார்பில்
பால்குடித்தாயே!

ஆயுள்முழுவதும்

ஐந்துபிச்சைப்பாத்திரங்களில்
வாங்கி உண்டாயே!

எதற்காவது விலைகொடுத்தாயா?
வாடகையாவது தந்ததுண்டா?
நன்றியாவதுசெலுத்தினாயா?

மேகத்தின் நீரையும்
சந்திரசூரியவிளக்குகளையும்
பயன்படுத்தினாயே!

கட்டணம்கட்டியதுண்டா?

அனுபவங்களின்
திருமணங்களுக்குவந்து
விருந்துண்டாயே!

மொய்யெழுதினாயா?

சமூகம்கட்டிய
கூரைகளின் அடியில் குடியிருந்தவனே!

தீவிபத்துநடந்தபோது
உன்பங்குக்கு
ஒருவாளிநீராவது வீசினாயா?

உன் முன்னோரின்நதிகளிலிருந்து
உன்வயல்களுக்கு
நீர்பாய்ச்சிக்கொண்டவனே!

வெள்ளம் கரையுடைத்தபோது
ஒருதட்டாவது
மணசுமந்தாயா?

அறிமுகமில்லாதகைகளால்
கண்ணீர்துடைக்கப்பட்டவனே!

சகமனிதனின்
ஒருதுளிக்கண்ணீரையாவது

நீ துடைத்திருக்கிறாயா?

யாரோ ஊற்றிய நீரால்
புன்னகைபூத்தவனே!

ஒரு காய்ந்த உதட்டிலாவது நீ
புன்னகையை மலர்த்தியிருக்கிறாயா?

என்ன உறவு உன் உறவு?

வாங்கலைமட்டும்செய்தாயே!
கொடுக்கலைச்செய்தாயா?

எந்தக்கையாலோ
சுடரேற்றப்பட்டவனே!

ஒருவிளக்கையாவது நீ
ஏற்றிவிட்டுப்போகவேண்டாமா?

மொத்தமாகச்செத்துப்போகிறாய்!

கொஞ்சம் சில்லறையாகவாவது
நீ இங்கே இருக்கவேண்டாமா?

மரணக்காற்றில்
ஒரு விளைக்கைப்போல்
அணைந்துபோகாதே!

ஓர் ஊதுவத்தியைப்போல்
கொஞ்சம் நறுமணமாவது
விட்டுவிட்டுப்போ!

உன் சாவில் சாம்பலையல்ல
நெருப்பைவிட்டுச்செல்!

மண்ணில் ஒரு காயத்தையல்ல
ஒரு மருந்தைவிட்டுச்செல்!

ஒருதடயமுமில்லாமல்

மறைவதற்கு வெட்கப்படு!
குற்றவாளிதான்
அப்படிச்செய்வான்.

26. மனத்தின் ஈரம் வற்றிய சமூகம்

-- கௌதம சன்னா

காலத்தின் தனிமையை
கடந்து போக நீ வெறும் காற்றல்ல
கொதிக்கும் மனங்களின் வடிகாலில்
வெந்து மிதப்பது வேதனைகள் மட்டுமல்ல
குழறும் இதயங்கள் எப்போதும்
ஓய்வறிவதில்லை.

மனம் திரிந்து அலையும்
பெருங்கூட்டத்தின் ஆயுதங்கள்
வெறும் கத்தியில் மட்டும் செய்யப்படவில்லை.
அதற்குச் சாதியும் மதமும் கத்திகள்தான்..
அதன் மனமே கொலைக்கான ஆயுதங்கள்தான்.

கொடுங்கனவுகளை மாய்க்கும்
மந்திரக்கோல் இனி வாய்க்காது.
தரையில் காலூன்றி மேகங்களைக் கவரும்
எத்தனத்தை எக்காலமும் செய்
காற்று உன்னைக் களவாடும்முன்.

மனத்தின் ஈரம் வற்றிய
ஒரு சமூகத்தின் கோரத்தினை
இம்மண்ணில் விதைத்த மூத்தோர்களை
தேடிப் பிடித்து அழி
தடுக்கவரும் நிகழ்கால கொடூரக்
கரங்களைக் கழுவேற்று.

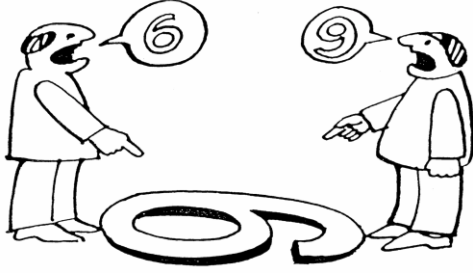
சாதியின் ரத்த நெடியினையுன்
கைகளில் பூச வரும்
குருதித் தோய்ந்த மனநோயாளியின் மீது
இரக்கம் கொள்ளாதே...
அவன் மனநோயாளி மட்டுமல்ல...

ஜா. கௌதம சன்னா
g.sannah@gmail.com

27. அறநோன்பு

-- பழமைபேசி

மச்சவீட்டுப் பெரியவர்

தெற்குப் பார்த்திருக்கும்
கிளையிணுக்கில் இருக்கும் ஓணான்
கொக்காணி காட்டவில்லை என்றேன்!
ஓ, ஓணான் கொக்காணி காட்டுமா?
வெட்டு மரத்தை என்றார் பெரியவர்!!

o0o0o0o0o

அறநோன்பு

தற்கொலைகளைத் தடுக்க
சொற்களுக்குத் தடையாணை
கேட்டு நோன்பிருக்கிறான்
தமிழ்ச்சித்தன்!!

o0o0o0o0o

கல் யுகம்

புத்தகத்தைத் தாறுமாறாய்
கிழித்தெறிந்தான் ஒருவன்!

காற்றிற்கிடைத்த ஒருபக்கத்தை
கையில் வைத்துக்கொண்டு
பிற பக்கங்களைத் தேடித்தேடி
அலைகிறான் இன்னொருவன்!!

o0o0o0o0o

கருத்தாடல்

விசைப்பலகையினூடே
ஆவேசமாய் எறிந்த
சொற்கள் உடைந்து
பிளவுபட்ட தருணத்தில்
புறக்கொல்லை மரமேறி
தூக்கிலிட்டுக் கொண்டன
நினைவுச் சுவடுகள்!!

o0o0o0o0o

புனைவிலக்கியம்

நிழல்குறித்துப் பேசியதற்கு
வெகுண்டு ஆர்ப்பரிப்பவனிடம்
எப்படிச் சொல்லமுடியும்?!

நிழலே கூடாதென்றால்
அது இருளில்தான்
போய் முடியுமென்று!!

பழமைபேசி

pazamaipesi@gmail.com

28. அம்முவனாரின் அழகிய தமிழ்நடை

-- ருத்ரா இ.பரமசிவன்

அம்முவனார் எழுதிய "நெய்தல் செய்யுட்"கள் கடற்கரையின் அழகை மிக உயிர்ப்புடன் காட்டுகின்றன என்பதை சங்கத்தமிழ் ஆர்வலர்கள் நன்றாகவே அறிவார்கள்.

**"வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை"..**

என்ற இந்த இரண்டு வரிகள் அவர் தீட்டும் ஓவியம் ஏழு கடலும் கொள்ளாது அலை கொண்டு அதன் கலை கொண்டு அதன் மணல் கொண்டு அதன் குருகும் சிறகும் குருகின் குஞ்சும் கொண்டு தீட்டப்பட்ட உணர்ச்சிப்பிழம்பு. அந்த இரண்டு வரிகளில் வரும் "செத்த" என்ற சொல் பலவிதமாய் பொருள் கொள்ளப்பட்ட போதும் "செத்தவன் கையில் வெத்தலை பாக்கு "இன்றும் நாம் வழங்குகிறோமே அந்த "செத்த நிலையை" தான் புலவர் மனத்தில் கொண்டிருக்கிறார் என்று உரையாசிரியர்கள் கருதுகின்றன. தொள தொள என்று அல்லது தத்தக்க பொத்தக்க நடை தான் இங்கு குருகின் மட நடை எனக் குறிக்கப்படுகிறது. இருப்பினும் தன் குஞ்சு தொலைந்ததோ (செத்ததோ) என்ற துயரத்தில் அந்தத் தளர்நடை வெளிப்படுவதாகவும் கொள்ளலாம். இன்னமும் நமக்குப் புரியவேண்டுமென்றால் "தங்கப்பதக்கம்" திரைப்படத்தில் மிடுக்கு நிறைந்த அந்த அதிகாரி துயரம் தாங்காது தளர் நடையிடுவதை நம் நடிகர் திலகம் நடந்து காட்டுவாரே அதுவும் நம் கண் முன் விரிகிறது.

"செத்தென" என்ற சொல் மிகவும் அழகானது; நுண்மையானது.

ஐங்குறுநூறு 151லிருந்து 160 வரைக்கும் உள்ள அத்தனை பாடல்களிலும் அந்த வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை (குஞ்சு)யின் "மடநடை"அவ்வளவு செறிவு மிக்கது. தலைவியின் காதல் "மடம்" அதில் காட்சி ஆக்கப்படுகிறது. செத்த என்பதற்கு ஒரு பாடலில் மட்டுமே காணாமல் போன அல்லது இறந்து போய் விட்ட குஞ்சை தேட தளர தளர நடையிட்டதாக அம்முவனார் பாடுகிறார். மற்ற பாடல்களில் "போல" என்ற உவமை உருபாகத்தான் எழுதுகிறார். இருப்பினும் செத்த என்ற சொல் "போல" என்று வழங்கப்படுவதில் "சங்கத்தமிழின் சொல்லியல் முறை" ஒரு அறிவு நுட்பத்தையும் சிந்தனைத்திட்பத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. இறந்தவனுக்கும் இருப்பவனுக்கும் அப்படியென்ன வேறுபாடு வேண்டிக்கிடக்கிறது இங்கே என்ற ஒரு தத்துவ உட்குறிப்பு நமக்குப் புலனாகிறது. மக்களுக்கு ஊறு செய்பவன் அல்லது எந்தப் பயனும் இல்லாதவன் அவன் உயிரோடு இருந்தாலும் "செத்தையாருக்குள்

வைக்கப்படும்" என்கிறார் வள்ளுவர்.இன்னொரு குறளில் "உறங்குவது போலும் சாக்காடு" என்கிறார்.பெரும்பாலானவர்கள் இப்படி "நடைப்பிணங்களாய்"(செத்தவர்கள் போல்) இருப்பதால் தானே எல்லா பிரச்சினைகளும் தீர்வு இல்லாமல் தத்தளிக்கின்றன.இங்கே "செத்த" "போல" என்ற இரு சொல்லும் ஒரு பொருளில் இழைகிறது.எனவே "வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்தென"என்ற வரிகளைப்பற்றியே வெள்ளம்போல் சிந்தனை பெருகுகின்றது.அதனால் நான் எழுதிய சங்கநடைக்கவிதையே இது.

"வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்தென.."

பூவின் அவிழ்முகம் நோக்கும் தாதுள்
உயிர்பெய் அவிர்மழை நனையல் அன்ன
தீயின் தீஞ்சுவை நுண்ணிய நோக்கும்.
நிலவின் பஞ்ச வெள்ளிய வெள்ளம்
விண்ணின் பரவை வெளுஉய் நோக்கும்.
வெண்ணிப்பறந்தலை ததையநூறி
குருதி பொத்திய அகல் அறை மன்று
ஆயும் ஓர்க்கும் தன் சேய் தேடும்
மறத்தினை உடுத்த மணித்திரள் அன்னை
முலையின் தேக்கிய உயிர்ப்பால் அழிய
முக மூச்சின் உடற்கூடு திரிய

கண்ணீர் இழியும் கடுஞ்செறி தேடல்
அன்ன யாமும் அழல்குண்டு மூழ்கும்.
வெள்ளாங்குருகு பிள்ளை செத்தென
மடநடை பயிலும் மடப்பத்தின் மாய்ந்து
வெள்மணல் ஒற்றி விரிகுரல் வீசி
அவன்விழி தேடும் விசம்பின் உயர்த்தும்
வெறுங்கை வீசும் வானம் சிதைப்ப
காணா ஒள்வாள் செங்கடல் பாய்ச்சும்.
கதிர்மகன் இருந்தலை மலையிடை வீழும்.
எக்கர் சிவக்கும்;யாழல் சிவக்கும்;அண்ணியநீரின்
பொறிநுரை நிழலும் சிவக்கும் கண்ணே
அயிரைப் பிஞ்சும் அழல்சிறை காட்டும்.
படுபரல் துறைதொறும் அவனே நோக்கும்.

கவிஞர் ருத்ரா இ.பரமசிவன்
ruthraasivan@gmail.com

29. ஓலைத்துடிப்புகள்

-- ருத்ரா இ.பரமசிவன்

"கடவுள் வழங்கு கையறு கங்குல்"

மேலே கண்ட சொற்றொடர் கொண்டிருக்கும் பொருள் அகலமானது ஆழமானது.இயற்கையில் உள்ள மறைபொருள் அவ்வப்போது அந்தந்தக் காட்சிகளில் உணர்த்தும் இயல்புகள் மனித சிந்தனையில் கடந்து உள் செல்லும்; நிற்கும்.கடவுள் என்ற சொல் தெய்வம் என்று பொருள் படுவதை விட இத்தகைய நுண்மை நோக்கிய இயற்கை உணர்வுகள் வெளிப்படுவதை சங்கச்செய்யுட்களில் நிறையவே காணலாம்.

இருப்பினும் "ஓதல் அந்தணர் வேதம் பாட"என்ற வரிகளோடு பொறுத்திப்பார்க்கும்போது சங்கத்தமிழ்ப்புலவர்களின் மெய்யறிவும் இறை உள்ளுணர்வும் எத்துணை நுண்மாண் நுழைபுலம் கொண்டிருக்கிறது என்று புலப்படும்.

பிறமம் அதாவது முதல் பிறப்பும் அந்த முதல் அண்டப்பொருளும் என்ன? என்ற கேள்விகளில் தான் வேதாந்தம் இன்னும் இறுதியாக ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க இயலாமலும் அல்லது வைக்காமலேயே அதைத்தேடிக்கொண்டிரு என்ற உட்குறிப்பில் அப்படியே சிந்தித்துக்கொண்டிரு என்றும் இருப்பதாக நாம் கொள்ளலாம்.எனவே ஊர்மக்கள் ஒட்டுமொத்தமாய் தூங்கிக்கிடக்கும் அந்த இரவு தான் கடவுள் நிலை என்பதும் தத்துவ வல்லுநர்கள் கூறும் அந்த "வெறுமை" நிலை தான் கடவுள் தன்மையைக்காட்டும் நிலை என்றும் நாம் புரிந்து கொள்கிறோம்.கையறு நிலை என்பது மிக மிக ஆழமான அருமையான சொல்.கடவுள் திட உருவமாய் நம் முன் தோன்றி அருளும் வலிமையில்லாத ஒரு "நிழல் இருள்"தோற்றமே நம் ஆழ்துயில் நிலையில் இருப்பது.இதில் பலப்பல வண்ணங்கள் காட்டும் தோற்றமயக்கமே(ஹாலுசினேஷன்) கடவுள் எனும் கருத்தோட்டமாக இருக்கிறது.இதை வெளிப்படுத்திய ஓதல் ஆந்தையார் என்ற புலவரும் "ஓதல்" தொழில் செய்பவராக இருக்கலாம்.(ஆதனின் தந்தையார் அல்லது ஆதனை தந்தையாக கொண்டிருப்பவர் என்றும் நாம் கொள்ளலாம்) ஓதல் புரியும் ஆதனின் தந்தையே இப்புலவர் என்பதே சரியாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன்.ஓதல் ஓதம்...இதுவே வேதம் ஆகியிருக்குமோ? தமிழ் நாட்டின் தற்போதைய ஓதுவார்கள் அந்த "ஓதல் ஆந்தையாரின்"சுவடு பற்றியவர்களாக இருக்கலாம்.

சரி. போகட்டும். இப்போது "தலைவி" தலைவனோடு களவு (காதல்) இழைந்ததில் ஊர்ப்பழியாகி அந்த சுடுசொற்கள் (அலர்) அவளை மிகவும் துயர் உறச்செய்து பொறுக்க முடியாத நிலையில் நள்ளிரவில் வானத்தை உற்று நோக்குகிறாள்.வானம் ஒளியை அடையாது அல்லது மறைக்கப்பட்டு வலிமையற்ற(கையறு நிலையில்) ஒரு இருள் பிண்டமாக ஒரு "உருவெளி மயக்கப்பிழம்பாக" பார்க்கிறாள்.இதைக் கடவுள் என்பது ஒரு வழக்கம் என்கிறார்போல் இச்சொல் வழங்கப்படுகிறது.இந்தப்பின்னணியில் நம் சங்கதமிழ்ச்சுவடிகளில் அதிர்ந்து கிடக்கும் ஒரு வகைத்துடிப்புகளையே இப்போது இயற்றியிருக்கிறேன். பாடல் இதோ.

கடவுள் வழங்கு கையறு கங்குல்

வேங்கை கொழுவிய திண்கான் குறியில்
வேங்கை மார்பன் அன்றொரு திங்களில்
தழீஇத் தந்த தண்சிறை நடுக்கம்

ஊன் உருக்கி என்பு முறுக்கிய நெடுமலைப்
 பாம்பாய் ஆவி சுற்றி அடுபிணி செய்யும்.
 செருந்தி தாழ் அந்துறை சினைப்பூ
 செயிர்த்தன்ன பயிர்க்கும் விழிபொத்தி.
 ஆங்கவன் நோக்கின் நாணிரைக் கொளீஇ
 துடிஇய துடிஇய நீள் இரவு கொல்லும்.
 கல் கனை செல்வன் காறி உமிழ்ந்தாங்கு
 புல்லிய ஊரின் பிணித்த தெருக்கூடல்
 அலரி படர்ந்து அறுவலி கூட்டும்.
 கரும்பு பிழி எந்திரம் வாய்படு நிலையின்
 நையக்கொண்டு துவல்பட வீழும்.
 தில்லை தழுவுநர் முள் கொல் நோதல்
 அன்ன அலரின் புண் படுத்தாங்கு
 அவியும் வாழும் புல்லென செத்து.
 "கடவள் வழங்கு கையறு கங்குல்"
 ஓதல் அந்தணர் சொல்லில் ஊழ்க்க
 பிணியா நின்று பிறள்தல் போலும்
 என் உடம்பொடு அவன் ஆருயிர் ஒக்கும்.
 திதலை அன்ன நிழற்பொறி படர்ந்த
 வெள்ளெடு வானம் கறை கண்டாங்கு
 அலரி மூசும் அழல் வெங்காட்டின்
 அலைபடு புள்ளென அழியும் என்கவினே.
 எக்கர் ஞாழல் குவி இணர் உகுக்கும்
 தாதுண் தும்பியும் அலர் ஒலி வெரிக்கும்.
 குவவு மணற் குடுமி கோவை தோறும்
 குருகு உடை ஓமை ஓடு கிடந்தன்ன
 எவ்வம் படர்க்கும் எரி ஒலி அலரே.

கவிஞர் ருத்ரா இ.பரமசிவன்

ruthraasivan@gmail.com

30. காந்தள் நெகிழும் கடிவிரல்

-- ருத்ரா இ.பரமசிவன்

காந்தள் நெகிழும் கடிவிரல் ...

காந்தள் நெகிழும் கடிவிரல் தூஉய்
ஐம்பால் வகுக்கும் கொடுநிலை அன்ன
அலையின் அலையின் நெளிதரும் நினைவின்
ஆரிடை மிதப்ப களிகூர் போழ்தின்
இன்னிசை ஏந்தினேன் தோழி நீ ஓர்க!
காலிடை ஆயிரம் கீற்றுகள் பிளக்கும்
பண் அஃதின் அமிழ்தும் சுவைப்பாய் மன்னே!"

பொருள் உரை:

தலைவி தன் காந்தள் மலர் ஒத்த மெல்லிய விரல்களால் கோதி கோதி
தன் கூந்தலில் வகிடுபிரித்த போது வளைவு வளைவுகளாய்இருக்கும் அந்த
கூந்தற் சிக்கலில் ஈடுபட்டிருக்கிறாள். அந்த கூந்தலைப்போலவே அலை அலையாய்

அவள் மீது கவிழும் இனிய நினவுகளில் அவள் மிதந்து களிப்புற்ற போது
"ஒரு மெல்லிசையை இழையவிட்டேனே! தோழி அதனை நீ கேட்டாயா?" என்று
அவள் தன் தோழியுடன் பேசுவதாய் உணர்கிறாள்."அந்த இசை ஒலி காற்றினுள்ளும்
ஆயிரம் கீற்றுகள் பிளக்கும்.அத்தகைய பாட்டின் அமுதத்தையும் நீ சுவைப்பாயாக"
என்று மகிழ்ந்து கூறிக்கொள்கிறாள்.

கவிஞர் ருத்ரா இ.பரமசிவன்
ruthraasivan@gmail.com

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் வெளியீடுகள்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் - மின்னூல்கள்:

[<http://tamilheritagefoundation.blogspot.de/>]

- இந்திய தமிழர்களின் நகை அணிகலன்களின் பெயர்கள் (பிரஞ்சு மொழி)
- ஆதி திராவிடர் வரலாறு, திரிசிரபுரம் ஆ.பெருமாள் பிள்ளை

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் - மண்ணின் குரல் மரபுக் காணொளிகள்:

[<http://video-thf.blogspot.de/>]

- தமிழக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
- குறத்தியாறு - கௌதம சன்னா பேட்டி
- குன்னத்தூர் குடைவரை - உதயகிரீசுவரர் சிவன் ஆலயம்
- திருமோகூர் காளமேகப் பெருமாள் கோயில்
- திருமலை நாயக்கர் மகால் கட்டிடக் கலையும் அருங்காட்சியகச் சேகரிப்புக்களும்
- அரிட்டாபட்டி குடைவரை சிவன்கோயில் - லகுலீசர் சிற்பம்
- சேர்மன் மாணிக்கம் அரசு நடுநிலைப்பள்ளி - த.ம.அ நிகழ்வு
- கரந்தை சமணப்பள்ளி
- சுடுமண் வடிவங்கள்
- திருவாலீஸ்வரம் : சிற்பக் கலையும் சோழப்பேரரசும்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் - வரலாறு கேட்போம்.. வலையொலி வழி:

[<http://thf-podcast.blogspot.com/>]

- கல்வெட்டு சொல்லும் நகரத்தார் அறப்பணி
- துரோணாச்சாரியார் விருது
- நிகண்டு
- பெண் எனும் சுமைதாங்கி
- தியாகதுர்க்கம் மலையம்மன் கோயில்: ஒரு ஆய்வு
- சோழர் கால சித்திரை திருவிழாக்கள்
- தொண்டூர் சங்ககாலக் கல்வெட்டு
- குலதெய்வங்கள்
- திராவிட இயக்க வரலாறு

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் - மண்ணின் குரல் மரபு ஒலிப்பதிவுகள்:

[<http://voiceofthf.blogspot.de/>]

- வெற்றிக்கனியை எட்டிப்பறிப்போமா? தொடர் (1-6)

THE TEXT IN THIS ISSUE BY Tamil Heritage Foundation IS LICENSED UNDER A CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION-SHAREALIKE 4.0 INTERNATIONAL LICENSE.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

மின்தமிழ் மேடை

“தமிழர் மரபுவளத்தை மீட்டெடுப்போம்”

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை (www.tamilheritage.org)

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

மின்தமிழ்மேடை - காட்சி: 10

ஜூலை – 2017

